

169

KK-7/1

7/6

I 4

E A R A I L
D H U R A C H D A C H

DÓ

PHEACAICH NEO-IOMPAICHTE:

LE

IOSEPH ALLEINE;

EIDIR-THEANGAICHT' BHO 'N BHEURLA,

LE

I. S. MINISTEIR ANN CAMPLETON.

3niomh. iii. 18. — *deanaibh aithreachas, agus bithibh air 'ur n-iompacha', chum as gu 'm biodh 'ur peacaidh air an dubhadh amach, &c.*

INBHIRNEIS:

CLODH-BHUAILT' LE EOIN YOUNG, AGUS R' AN BEIC
LE EOIN YOUNG AGUS A CHUIDHEACH.

1813.

DO'N LEUBHADAIR.

A LEUBHADAIR,

Is e 'n run founraichte bh' aig Ughdar an leabhair fo t-anam a fliura' gun sonas fionruith. Na h-uile ni dh' fheudadh e-fan a dheana' chum na criche fo, rinn e. Dean thusa nis do chuid fein do 'n obair, le *curam*, le *fein-cheasfnacha* 's le *b-urnaigh*, a chum as gu 'm biodh a shiaothair air a beannacha' do t-anam.

Is ann air ghaol leas t-anama chuir air aghai' mar an ceadn' a thug aon urramach agus chrabhach fainear an leabhar a chuir fa chanain fo : agus bha 'n run ceadna aig an neach a thagh a chuid fo dheth,* is aig an neach a thionndaidh e.—Nuair tha muinntir eile mata aig gabhail uirread shuim do t-anam prifeil agus neo-bhainhor, an e nach gabh thu fein fuim dheth cuid-eachd? Tha dochas agam gu 'n gabh : agus an' lathair agus an' ainm an Dc bheo, tha mi guidhe ort gu durachdach, air ghradh t-anama fein, gu leubh thu 'n leabhar fo le *curam*, a ris agus a ris, thairis agus thairis. Ma leigeas e fhaicinn duit gu bheil thu 'n cunthart, tha mi guidhe gu 'n gabh thu gu grad rabha, 's gu 'n teich thu bho 'n fheirg ata ri teachd ; us ma leigeas e fhaicinn duit gu bheil thu chean' air t-fhior-iompacha', gu 'n toir thu do Dhia a ghloir, is gu 'n gluais thu mar is cubhai' do oighre na beatha mairtheannaich.—Agus tha mi guidhe air Dia nan-uile ghras gu lean e 'n obair fo le cumhachd a Spioraid, is nuair a bhios tusa ga leubha' no ga h-eifdeachd, gu 'n toir e fein duit a bheannacha'. AMEN!

☞ Leubh gu curamach ad Bhiobul gach aon scrioptur gus am bi thu air do sheola' fad an leabhair.

* The Translation is from the abridgement by Mr. Thornton, intituled, *Alleine's Admonition*.

AN CLAR-INNSIDH.

T'aobh-duilleig.

CUIRE' teann do pheacaich gu pille' ri DIA chum bhi air, an fabhala'	15
CAIB. I.—A' feuchainn ciod anns nach 'eil iompacha' aig co-sheafamh; is a ceartacha' cuid mhearachdan m' a thiomchioll	20
CAIB. II.—Ciod ann sam bheil iompacha' ag co-sheafamh	30
CAIB. III.—Gur eigin iompacha' no basacha'	76
CAIB. IV.—Comharan na muinntir neo-iompaichte	116
CAIB. V.—Truaighe na muinntir neo-iompaichte	144
CAIB. VI.—Seolai' gu iompacha'	179
CAIB. VII.—Argumainte gu iompacha'	211
Co-dhunadh an iomlain	228
Earail araid do cheannarta' theaghlaichean	240

N. B. In the following sheets, the quiescent *dh* at the end of words, is generally omitted, when the next words begin with a consonant.—This abbreviation (which never effect the root or etymology of the word,) is often marked with an apostrophe, especially near the beginning, that such as have been in the use of seeing those letters, might be at no loss till they are become familiar to the want of them. The rule of *caol ri caol* has likewise been laid aside in compound words, which can but seldom admit of it. A few other alterations (which it would perhaps be too much to make at once,) would simplify the Gaelic orthography, and bring it to a near correspondence with the pronunciation.

ROIMH-RADH

DO

EARAIL DHURACHDACH

J. ALLEINE,

LE

RICHARD BAXTER.

A LEUGHADAIR,

THA mi ga mheas mar throcair mhor bho
DHIA, gu bheil cothrom agam aon uair eile
labhairt riut le durachd inu thiomchioll leas
t-anama, mun luidh mo cheann san uir, is
mun d' theid mi thoirt mo chunntais suas dom
Bhreithe. Mar neach a bhios gu gairrid air
mo ghairm air falbh, 's nach urra labhairt riut
tuille gus an coinnich sinn ann am bith-bhuan-
tachd, tha mi guidhe' ort smuainteacha gu tric
agus gu cuidreamach air do staid. Seall romh-
ad, c' ait' am bheil thu dol; seall ad dheigh,
cionnus a bha do chaithe-beatha; agus seall
ann taobh astigh dhìot cìod an staid am bheil

t-anam, na 'm bheil e deas arfon fiorruith-eachd. Seall cuideachd os do chionn cia gloirmhor an neamh air an d' rinn thu dearmad, agus ciod an DIA tha ri bhi na charaid no na namhaid fiorruith dhuit; a reir mar a ni thu do roghainn, agus mar a chaitheas tu do bheatha. Seadh, feall fui'ad mar an ceadna air staid na muinntir a fhuair bas gun compacha. Seall air na nithe fo, agus cuimhnich do bhas, mar tha focal DE agus reufan ga d' sheoladh. Ann an ainm CHRIOSD tha mis' a' reic riut na teachdaireachd fo, 2 Cor. v. 19, 20. agus ma chuireas tusa cul ri, is ann air do chunthart. Mur gabh thu cuiribh na trocair an' dras, cha'n fhaigh thu trocair nuair a ghlaodhas tu air a son gu cruaidh la eile.

Tha fios agam, a pheacaich thruaigh, nach gabh t-an-mianna fuim do na nithe fo; ach tha fios agam gun d' thug DIA dhuit tuigs' agus reufan, (agus tha e tairgfe grais dhuit) gu t-an-mianna' chur fu' chois; is mur bi thu 'n toifeach ad *dhuine*, cha bi thu gu brath ad *naomb*. Tha fios agam cuideachd gu bheil an faoghal mu 'n cuairt duit aingidh, is gu bheil ionus gach ni agus neach a th' ann, ulamh' gu d' bhaca' agus gu d' bhuaireadh.

Ach tha fios agam nach cuir fo airfan tha faicinn le beo-chreide' neamh agus ifrinn air thoifeach air, no 's mo na chuireas fras no ofag gaoithe air duine bhiodh a' teicheadh arson anama Luc. xii. 4. O dhuine, smaoinich cia mor an dealacha eidir na bheil agad ri chall is na bheil agad ri bhuinnig; eidir na bheir an *t-aibhisteir* dhuit is na bheir DIA dhuit; is cha'n fheud e bhith nach gabh thu fuim an' fin do t-anam.

Theaga' gu'n tachair cuid dh' amadain ort (oir co ach amadain a chuireas an' aghai focail DHE?) a their ruit nach ruig thu leas uirread shaoithreach, is fhaicill, is chrabha, is churam; gur leor dhuit a bhi cofail ri daoine eile, 's nach 'eil ann an an-bhar diadhachd ach *neonachas* agus *amaideachd*. Seadh, theaga' gu'n dean cuid do mhinisteirean an t-foisgeil fein, (a mhuinntir bu choir misneach thoirt duit) fanoid air do chrabha, air do ghiulan faicilleach, is air do dhiadhachd; 's gun abair iad nach 'eil ann ach *cealgaireachd*, *cion ceille*, agus gaol a bhi *sonnraichte* feach daoine eile; nach eil ann ad chridhe' laidir ach dochas uaibhreach, fein-speifeil, agus faoin, is nach 'eil ann ad dhearbh-bheachd as gradh DHE, (ann deigh gach dicheall gu d' ghairm is gu d' thagha.

dheanadh cinnteach,) ach dannadas agus cuthach.

Cha 'n iongantach daoine a dhi-mola mar fo an ni sin air nach 'eil iad fein eolach, is a labhairt an' aghuidh iompachai agus obair an SPIORAID, bho nach 'eil fios aca ciod is ciall da.—Do 'n mhuintir fo feudai sibh na ceifdean fo leanas fheoruich. Ge nach dean iad iadfan atharracha', theaga gu 'n dean iad sibh fein a dhaighneacha.

Ceifd 1. Am barail chealgach, na amaid-each, mhi-cheilli' gu faigh daoine bas? Na 'n diong solas, na faibhreas, na inbhe 'n t-faoghail fo ni sam bith do 'n anam ri uair fhagail? Na 'n cum iad a cholann gun dol na smur san duflach.

C. 2. Am bheil anam neo bhas' or aig daoine; bhios beo fad faoghal nan faoghal an deigh na beatha fo? Luc. xii. 40.

C. 3. Nach iomchuidh do dhaoine tuille suim a ghabhail do 'n aite sam bi iad gu fionruith, na do 'n aite sin anns nach bi iad ach tamul beag? Is nach gllice dhoibh an ionmhus a thasgai' far am bi 'n co'nui' bhith-bhuan, na far nach 'eil iad ach an diugh air thuras, is far nach bi iad theaga' nochd na marach?

Mat. vi. 19, 20. 2 Cor. iv. 16,—18. and v. 1,—3, 6,—8.

C. 4. An faoil iad nach airi' DIA air ar n-uile chridhe, 's air ar n-uile ghradh, Mat. xix. 27. Nach comhara gu bheil duine gun chiall co maith as gun chreide' ma' ta tuille graidh aige do sholas peacach na do DHIA, 2 Tim. iii. 4. do 'n t faoghal na da Chruth-air, 1 Eoin, ii. 15, 16? Nach bu choir do dhaoine rioghachd DHE agus fhirinnteachd iarrui' thar gach ni, Mat. vi. 33? agus faoithreach a gu h-araid arson a bhith fin a mhaireas gu fiorruith, Eoin vi. 27? Stri dheana gu dol asteach air a gheata chughann Luc. xiii. 24. agus na h-uile dhichead dheana' chum' ar gairm 's 'ar taghadh a dheana cinnteach, 2 Pead. i. 10.

C. 5. An faoil iad, as eug'ais naomhachd gu faic aon neach DIA? Eabh. xii. 14. Mat. v. 8. Tit. ii. 14. Nach 'eil an inntin fheolmhor na naimhdeas do DHIA agus fu' bhinnebais, ach an inntin spioradail a' toirt sith agus beatha? Nach faigh iadsan a chaitheas am beatha reir na feola, bas; ach iadsan a ghluais-eas a reir an SPIORAID, slainte? Is am buin neach air bith do CHRIOSD aig nach 'eil a Spiorad? Rom. viii. 1, 5,—10.

C. 6. An faoil iad am feud ionmhus duine

bhi air neamh, gun a chridhe bhi ann cuid-eachd, Mat. vi. 21. Agus nach e 'n dealacha mor tha eidir daoine aingidh agus diaghai', gu bheil an dara pairt na 'n naimhdean do naomh-achd CHRIOSD (ge d' tha iad a giulan ainm) ach a phairt eile toirt speis da reachd is ag iarrui' nan nithe ta shuas; mar gu biodh iad marbh do 'n t faoghal so, 's am beatha fal-laichte maille ri DIA ann an CRIOSD? Phil. iii. 18,—20. Col. iii. 1,—5.

C. 7. Feoruich dhiu, am beil e cofail gu dean DIA, nach toir dhoibh tora' na tal-mhainn, na nithe aimfireil gun faothair, a bheatha, mhairtheanach, agus neamh a thoirt doibh gun churam, gun faothair, is gun dian-iarrui? gu sonraichte nuair dh'iarr e gun churam a bhi oirn mu 'n aon, ach cruai-spairn a dheana gu ruigheachd air an aon eile, Mat. vi. 25, 33. Eoin vi. 27. Seadh, nach e feidh gach uile chreidei' gu bheil DIA ann, is gu toir e duais, don mhuintir a dh' iarras e *gu dicheallach*, Eabh. xi. 6.

C. 8. Feoruichibh dhiu, feadh feoruich-ibh d' ur fuilibh, d' ur cluafaibh, agus d' ur fiosafracha fein, am bheil a chuid is mo do na bheil ag radh riu fein *Criosdui'ean* a' caitheamh am beatha gu diadhaidh, a' cumail an an-

mianna fu' chois, a' tascgai' an ionmhuis air neamh, a gradhacha DHIA, 's ag iarraidh a rioghachd agus fhireantachd thar gach nì eile? Seadh, nach ann tha chuid is mo dhiu gun chrabha, gun churam, gun durachd ann an obair an anama; gun iomra idir a thoirt air a mhuinntir is foilleire agus is anabharra cionta, ag am bheil mar gu b' e an damnadh air a dheanadh cinnteach?

C. 9. Feoruich an dean ainm a *Cbriosdui'* na daoine fo shabhaladh, ge nach bi iad dia-dhaidh na naomha? Na 'n urra iad DIA thoilleachadh le bhì; gu breugach, a giulan ainm a *Cbriosdui'* gun dragh a chur orra fein le chaithebeatha? Am bheil ministear sam bith aig am bi danadas a shearmonacha nach feim, Criosdui'ean misgeach, neoghlan, agus saoghalta mar fo, a bhi air an iompacha 's air an atharracha, mu'm feud iad a bhi air an sabhaladh?

C. 10. Feoruichibh do 'n luchd-teagaifg sin a tha cur cealgaireachd as ur leth-fa, mur 'eil iad fein ag ra' gu bheil am peacadh fa roghraineil, is gu bheil DIA ga bhagrachd leis a pheanas is mo ann an ifrinn, Mat. xxiv. 51. Ma feadh, ciod a thachras do na cealgairean fo tha gabhail os làimh gu bheil iad nan Crios-

dui'can, nuair nach 'eil ; aig am bheil fios air toil am maighstir, ach nach 'eil ga deanadh.

C. 11. Nach do chuir iad cul nam *Baisteadh* ris an t-faoghal, ris an fheoil, agus ris an Aibhisteir ; is nach d' thug iad fuas iad fein do 'n Aithair, do 'n Fhear-shaoruidh, is do 'n Fhear-naomhachaidh ? Am bheil chuid is mo ag coimhead nam boide fo mar an dicheal ? Mar 'eil, cionnas ata fear-bristidh cumhnainte ni 's iomchuidh air flainte na neach nach deachaidh riabh a bhaisleadh ?

C. 12. Nach 'eil nadur DHE co naomha 's gur blaispheim a ra' gu' n toir e anam air bith asteach maille ris do neamh gun iompachadh 's gun ath-nuadhachadh ? 1. Pead. i. 15, 16.

C. 13. Feoruich dhiu c' arfon a thainig CRIOSD a chum an t-faoghail. Nach ann a thearnadh a phobuill bho'm peacadh ? Mat. i. 21. a sgrìos oibridh an Aibhisteir ? 1. Eoin iii. 8. a ghlanadh dha fein pobull fonruichte eudmhor mu dheagh oibre, Tit. ii. 14. 's a thoirt dhathigh cum DHIA' nan anama chaidh air feacharan ? Luc. xv. agus xix. 10.—Ciod ma 'ta thachras dhoibh-san nach gabh os laimh pilleadh, na 'm peacaidh a threigfin, na bhi air an iompachadh, na air an naomhachadh ?

C. 14. Feoruich dhiu c' arson a chaidh am baisteadh ann an ainm an Spiorad naoimh? Am feud neach sam bith dol a'figh do neamh gun bhi air a bhreith leis an Spiorad, co maith as leis an uisge? Eoin iii. 3, 5, 6. Na 'm buin neach air bith do CHRIOSD, mur 'eil Spiorad Chrìosd aige? Rom. viii. 9.

C. 15. C' arson a thug Crìosd rabha 'do dhaoine co bitheanta gu bhi air am faicill ann aghaidh cealgairachd nam *Pharaiseach*, nam feudadh Crìosdui'ean cealgach a bhi air an sabhala? Nach raibh na *Phariseich* nan luchd-teagaisg urramach, foghlumte, agus faicilleach mu thiomchioll moran d' an giulan? Ach nach raibh iad cuideachd a' geur-leanmhuin nan naomh, nan naimhdean mi-runnach do CHRIOSD, da dheisciobuill, agus da phobul? Nach raibh e feumeil do 'n mhuiuir so bhi air an iompachadh? Agus nach 'eil na Crìosdui'ean cealgach agus aingidh sin tha 'n dras a' geur-leanmhuinn nan creid'each co olc ris na *Phariseich*, agus co feumeil air iompachadh, cia maith air bith an admheil? Seadh nach 'eil an cor ni 's meafa, mar tha iad a deanadh dearmaid air creideadh ni's oirdheirc? Mat. xv. 7, 8. agus xxiii. 23, 24.

C. 16. Am bheil neach air bith as eug'ais

naomhachd iomhchuidh arson staid naomh agus fhona neamh? Na'm feud anam mi-naomha DIA fhaicinn, a gradhachadh, a chliudhachadh, agus a mhealtuinn gu fìor-ruith; na tlachd a ghabhail ann an obair is ann an coluadar nan naomh? Taibh. xxi. 27. agus vii. 15.

C. 17. Feoruichibh dhiu ciod an dealacha tha eidir an Eaglais, no na naoimh, is a chuid eile do 'n t-faoghal? Nach e gu bheil an dara pairt air an iompachadh, air an atharrachadh, 's air an ath-ghintean; is a phairt eile mhain nan luchd-aidmheil? Feoruich dhiu nach 'eil naire orra bhi 'g radh ann san *creid*, "Creideam ann san Spiorad naomh—gu bheil Eaglais naomh ann;—creideam ann an co-chomun nan naomh, &c." nuair tha iad a' cur cul ris an Spiorad, a' deanadh fanoid air na naoimh, is a' seasamh an' taobh amach d' an comunn? Am bheil dochas aca bhi ann an comunn nan naomh air neamh, mur bi iad nan comunn air thalamh cuideachd?

C. 18. Am bheil iad do rìreadh a' creidfinn gu bheil neamh agus ifrinn ann? Mur 'eil, c' arson a tha iad a' gabhail os laimh a bhi nan Criosdui'ean idir? Ach ma tha, c' arson nach 'eil iad nan Criosdui'ean do rìreadh,

crabhach, eudmhor, naomha? Oir as eug'ais naomhachd cha 'n fhaic neach DIA.

C. 19. Nach 'eil rìghrean, breitheamhnan is na h-uile dhaoine a cur dealachadh eidir duine agus duine; eidir am maith agus an t-olc, an t-umhal agus an t-eas-umhal, caraid agus eas-caraid? Agus nach mo gu mor a ni an DIA uile-naomha dealachadh chur eidir am firean agus an t-aingidh? Mal. iii. 17, 18.

C. 20. Feoruich dhiu c' arson a chaidh ministeirin ordughadh idir, na c' arson a tha iad a fearmonacha, mur 'eil iompachadh atharrachadh, agus naomhachadh feimeil? Seadh, feoruich dhiu am bheil iad a' creidsinn focail DE, ann sam bheil gach ni tha thus' a' gnathachadh agus a' creidsinn, air an sparadh gu foilleir agus gu teann air na h-uile dhaoine?

—Nuair a fhreagras iad na ceisdean fo air-choir, biaidh e foilleir co dhiu 's tufa, na ad-san, tha aimaideach, cealgach, agus cuthach,—Ach ma bhios anam air bith dhiu a chi a mhearachd, agus fheim air iompachadh; ghuidhinn airsan, ortsa, 's air gach aon, an cola na dha fo leanas a thoirt fainear.

1. Na sguir am feafd do smaoinachadh le uidream air na nithe fo gus am bi do chridh' air atharrachadh, Salm. cxix. 59.

2. Thig dh'ionnfuidh CHRÌOSD, agus gabh ris mar do Shlanui-fhear, t-Fhear-teagaisg, agus do Rìgh ; is bheir e dhuit maitheanas anns na chaidh feachad, le trocair agus tearruinteachd as fo fuas. Eoin i. 12. iii. 16. v. 40. agus 1 Eoin v. 11, 12.

3. Biodh dearbh-bheachd agad a' gradh DHE, a' maitheanas do pheacaidh, agus a' fònas fìorruith neimh ; a chum as gu moth-aiche' tu nach 'eil ann an fòlas an t-faoghail fo ach aolach agus falchar, air a choimeas ris an aoibhneas neamhaidh sin ata fruthadh bho chreideamh, bho dhochas, agus bho ghradh ; bho fhith-choguis agus bho umhlachd treibh-dhireach.

4. Na peacaich ni 's mo le d' dheoin na gu dana. Seachainn an t-olc a dh' fheudas tu a sheachnadh. Ifai. lv. 7,

5. Bi feachantach air drodh cuideachd, air coslas peacaidh, agus flighe buairidh ; is gleidh cuideachd na muinntir tha iriosal, faicilleach, treibh-dhireach, agus naomh. Salm. cxix. 115, 63.

6. Feith air Spiorad DHE le gnathachadh dicheallach, durachdach, agus coilionta air na meadhonadh sin a sheol e fein duit. Eisd leugh, smaoinich, agus dean urnaigh. Guidh

gu dian arson grais gu 't-iompacha'. Feith mar fo, 's chan fheith thu 'n diomhain, Salm xxv. agus xxxvii. 34. lxix. 6.

Seolai' eile gheibh thu san leabhar rò-fheimil fin (*Eàrail Dhurachdach* I. ALLEINE) d' am bheil na briathra fo nan ro-raite. Leabhar a ghuidhinn ort a leugh a gu tric is gu durachdach, ach gus am faic thu staid t-ana-ma, 's an glaodh thu *Ciod an ni mi chum 's gu bithinn air mo shabbala'*!—Tha 'n t-ughdar fin, mar gu b' ann, a' glaodhaich riut bho na mairbh, agus tha mis' a' glaoidhaich riut (mar neach a bhios cuideachd ann an saoghal eile gu gairrid nach 'eil gliocas air thalamh, na fois na co-fhurtachd air bith aig an an-am, as eug'ais bhi meafarra, feirceil, co-thromach, agus naomha. 'S e fo ar gliocas, 's e fo ar gnothaich, agus ar n-obair mhor san t-saoghal fo.

O THIGHEARNA! gabh thusa truas do gach uil' anam a chi na chluinneas na nithe fo, 's leig fhaicinn doibh gu bheil iad uile do reir briathra firinneach DHE. O na leig le fuil, le teagasg, le eifeimpleir, agus le Spiorad CHRIOSD, a bhi air an call orra-san; agus iadsan air an call gu fiorruith! Thoir do 'n mhuinntir neo-iompaichte bhi air an iompacha

's air an atharracha'; 's thoir do 'n mhuinn-
tir a chuir annadfa an dochas, gun bhi gu
brath air an naracha na air an gluafad. Stiur
iad le 'd SPIORAD, dion iad le d' chumhachd,
cum suas iad le d' ghras, is thoir d' an anama
faidheoidh feilbh air oighreachd do chloinne,
trid IOSA CHRIOSD ar Tighearna. *Amen.*

RICHARD BAXTER.

EARAIL DHURACHDACH

DO

PHEACAICH, &c.

*Cuireadh teann do Pheacaich gu pille re DIA
chum bhi air an sabhaladh.*

A MHUINNTIR ionmhuin agus ghradhach, is e mo run, mar stiubhard leis m' bu mhath a bhi dileas, a chuibrionn fein a thoirt do gach aon. Ach mar a bhios iomguinn shonraicht' air an Leigh mu thiomchioll na muinntir is tinne 's is cunthartaiche staid; is mar a mhaothaicheas cridhe athar gu h-araid oiscionn an leinibh tha dlu do 'n bhas; is amhlui' tha 'n aireamh do anama neo-iompaichte 'n ar measg-sa 'g iarrui' grad oidheirp a thoirt air an spionadh as an teine, Iude 23. Air an aobhar fin is ann orra so a bheir mi cheud aire.

Ach ciod an argumaint a ghnathaicheas mi?
ciod na briathran a roighaicheas mi? A Thigh-

earna, cia leis a chuireas mi iompai' orra ;
 cia leis an ni mi 'm buinnig ? O nach raibh fios
 agam ! fgriobhainn le deoir ; sparrainn gach
 earail le gul ; ghuidhinn orra air mo ghluin-
 nibh, is bheirinn dhoibh le durachd gach boinne
 do m' fhuil. O cia taingeil a bhithinn nan
 gabhadh iad os laimh, ann deigh fin uile, aith-
 reachas a dheanadh agus pilleadh !

“ Ach, a Thighearna, cia neo-chomasach
 mis' arfon na h-oibre fo ! Cia leis a dhruigh-
 eas mi air a chridhe tha mar chloich ! an eir-
 ich na mairbh as an uaigh air m' iartas ? An
 labhair mi ris na creagan, na 'n glaodh mi
 ris na sleibhtibh, an' dochas gun eisd iad ri
 m' earailibh ? An toir mis' a' fhradharc do 'n
 dall ? c'uin a rinneadh fo riabh le duine ? Ach
 dhuit-sa, O Thighearna, cha'n 'eil aon ni ea-
 comasach : is urra thu, feadh cridh' a pheac-
 aich a bhioradh. Cha 'n urra mis' ach am
 bogh' a tharruing air thuairmeas ; stiur thus'
 an t-faighead eidir altaibh an airm-eididh :
 marbh am peaca, ach sabhail anam a pheac-
 aich, a thionndas a fhuil na chluas gus na nithe
 fo a leugh na eifdeachd.”

Mo bhraithre, ceadaichibh dhomh labhairt
 ribh mar charaid, gu dileas faor, ann fan aon
 ni is cuidrimiche bhaineas duibh ; oir is e

gnothach mor an leabhair fo geur-mhothacha thoirt duibh air 'ur staid; 'ur n-iompacha', agus 'ur sabhala'. 'Cha 'n 'eil mi dol a labhairt ribh ann am briathra deaf-chainnteach na feolta; cha 'n e ur cluas a thoileacha tha idir air m' aire, ach ur n-anama shabhala: 's ann air ur cridhe, 's cha 'n ann air ur cliu tha mi fuirgheadh. Mur faigh mi ur cridhe, ciod sam bith eil' a gheibh mi, tha mi falamh. Mur biodh a mhian orm ach ur cluas a thoileacha, sheinninn oran eile dhuibh, agus fgeul bu bhinne; chuirinn adhart focair f'ur ceann, is labhrainn fith ribh; oir cionnus is urra Ahab speis a bhi aige do Mhicaiah, bhios "do ghna a' faisneachd uile mu thiomchioll?" 1 Rìghl. xxii. 8. Ach nach "fearr lotan caraid na fodal baoibh? a bhios ri miodal le bilibh, nuair tha i fealg arfon an anama;" Seanr. vii. 21, 22, 23. agus vi. 26. Nam bithinn a' dol a bhreuga naoidhein, dh'fheudainn a luafga na chadal le oran fonn'ar; ach nuair a thuiteas an leanabh san teine, cha 'n fhaoineis mar fo idir a bhios air aire a pharanta. Tha aobhar agamsa bhi durachdach gun amharus, a chionn gu bheil fios agam "mur eirigh sibhsa, 's mur tig sibh leam," gu bheil sibh cailte gu fìorruith. As eugais iom-

pachai cha 'n 'eil flainte sam bith, ri fhaotainn. Is eigin domh buadhachadh oirbh na ur fagail am buillsgean truaighe.

Ach ann so tha spairn m' oibre teachd orm a ris. "A Thighearna, tagh thusa clachan dhomh as a chladach, 1 Sam. xvii. 40, 45. Tha mi teachd ann ainm Tighearna nan fluagh, Dia armailtean Israel?" Tha mi teachd amach mar an t-oganach Daibhidh, a ghleachd "cha 'n ann ri fuil agus feoil, ach ri uachdranachdaibh, ri cumhachdaibh, agus ri prionnfui' dorchadais an t-faoghail so," Eph. vi. 12. Air an la 'n diugh buail-eadh an Tighearn' am Philisteanach, is "thugadh e airm bho 'n duine laidir' a chum as gu faighinn-fa na prìosanaich air falbh as a lamhan. "A Thighearna, tagh mo bhriathra, tagh m' arma; 's auair a chuireas mi mo lamh fa mhala, thoit as cloiche g'a tilge', dean thus' a giulan chum a chomharai, 's a sparra, cha 'n ann an' clar-eudainn, 1 Sam. xvii. 49. ach an' cridh' a pheacaich neo-iompaichte, ga bhuala chum an lair, cofail ri Saul na leaga' sona, Gniomh. ix. 4. Chuir thus mis' amach, mar a chuir Abraham a sheirbhiseach, Gen. xxiv. 4. a shuir'eadh air anama dh' ionnfui' do Mhic, mo mhaighstir. O

Thighearnâ, Dhia mo mhaighstir, guidheam ort, foirbhich leam air an la so, 's cuir t-aingeal air thoiseach orm a reiteacha mo fhlighe, Gen. xxiv. 12. chum is mar a naifg feirbhiseach Abraham, Isaac agus Rebecca mu'n do ghabh e fois, gu ceanglainfa cuideachd Criofd agus anama mo phobuil, mu 'n dealuich sinn r' a cheile,"

Ach tha mi a' pilleadh air m' ais ribhsa. Tha cuid agaibh aig nach 'eil fios ciod is ciall do iompacha na atharracha; 's is diomhain toiseacha ri 'r comhairleacha gu ni nach 'eil fios agaibh ciod e: air an aobhar fin feuchai' mi dhiubhsa *Ciod e iompacha* na atharracha. Tha cuid eile 'g altrum duil ri troçair ge do bhuaich iad san staid am bheil iad; agus dhoibhsan feuchai' mi *Gur eigin iompacha*. Tha cuid eil' ann am barail fhaoin gu bheil iad air an iompacha' cheana; dhoibh-san feumai' mi comharan na muinntir *neo iompaicht'* a leigeil fhaicinn. Tha cuid eil' air nach 'eil eagal uilc, bho nach 'eil iad ga mhothach, 's air an aobhar fin tha cadal am barr a chrainn; dhoibh fin feuchai' mi truaighe na muinntir *neo-iompaichte*. Tha cuid eil' a' fuidhe fios bho nach leir dhoibh an slighe mach; do 'n mhuinntir so feolai' mi *Meadbona an*

Iompachai'. Agus fa dheire, chum gach aon neach a bhrosnacha', co-dhuini' mi le *Argumainte gu Iompachai*.

CAIB. I.

A' feuchan ciod anns nach 'eil Iompacha ag co-sheasamh; is a ceartacha cuid mhearachdan m' a thiomchioll.

THUG pobul dall Shamaria aora' do 'n ni nach b' aithne dhoibh, Eoin iv. 22. is thog muinntir na h-Aithne altair "Do 'n Dia neo-aithnichte," Gniomh. xvii. 23. tha fios aig gach aon, da 'n eoll nadur an duine, gu feum an inntin an toiseach folus fhaotainn ma 'm feud an t-anam a bhi air iompacha. 'Nis, a chum is gu leighifinn mearachdan cuid do dhaoine tha faoilfinn gu bheil iad air an iompacha nuair nach 'eil; 's gu fograinn eagal agus iomguin cuid eile, tha faoilfinn nach 'eil iad air an iompacha nuair a tha; feuchai' mi dhuibh nadur an iompachai, le leigeil fhainn duibh ciod na nithe 's nach 'eil, agus ciod na nithe sam bheil e'ag co-sheafamh.

Ann toiseach, feuchai' sinn ciod na nithe 's nach 'eil e.

1. "Cha'n e' aidmheil a chreideamh Chrìosdui' a ghàbhail oirn fein ann sam bheil iompacha ag co-sheafamh." Tha tuille na ainm ann fa chreideamh Chrìosdui'. Ma tha 'n t-abstol Pòl ceart, Cha 'n ann an' cainnt a tha sin a' co-sheafamh ach an' cùmhachd, 1 Cor. iv. 20. Nam, b' ann fa chreideamh Iudhach agus Phaganach a threigfìnn, is ann fa chreideamh Chrìosdui' aideacha', bhiodh iompacha a' co-sheafamh, co na Crìosdui'ean a b' fhearr na muinntir Shardeis agus Laodicea! aca fo uile bha deagh ainm agus deagh aidmheil, ach a chionn nach raibh ac' ach ainm, tha iad air an dite' le Crìosd agus air an sgeith amach, Taisb. iii. 1: 16. Nach lion'ar iad a tha 'g ainmeachadh ainm an Tighearn' Iosa, gidheadh nach 'eil a' treigfìnn aingidheadh? 2 Tim. ii. 19. agus "a' gabhail os laimh eolas a bhi ac' air Dia, ach nan oibre tha ga aicheadh?" Tit. i. 16. Is an gabh Dia riu fo mar fhìor aithrich, arson an aidmeil amhain, ge do bhunaich iad nam peaca? Cha 'n 'eil fo comasach. Nan deana lochran na h-aidmheil an gnothach cha raibh na h-òighean amaideach air an drui-

deadh amach, Mat. xxv. 12. Seadh tha finn a faicinn cha 'n e mhain luchd aidmheil, ach luchd fearmonachai' Chrìosd, is luchd deanai' mhiorbhuillean air am fogradh air falbh, a chionn gu raibh iad cuideachd nan luchd deanai' na h-eucorach, Mat. vii. 22, 23.

2. "Cha 'n e ionnlad an uifge, no suaicheantas Chrìosd a ghabhail oirn fein ann am baisteadh is ciall do iompacha." Tha moran a' giulan suaicheantais Chrìosd, nach 'eil a' seafamh aig a bhrataich, na ga leantuin mar an ceannard. Chaidh Ananias agus Sapphira, 's Magus a bhaisleadh, co-maith ris a chuid eile.

Mo chairde dileas, "Na bithibh air 'ur mealla, cha ghabh Dia ri fanoid," Gal. vi. 7. Co dhiu 's ann as ur baisteadh na ni air bith eile tha 'ur n-earbsa, a' "urnuighean fada," Mat. xxiii. 14. a "trafg gu bitheanta," Luc. xviii. tha mise 'g innse dhuibh bho'n Dia bheo, ma tha aon air bith agaibh dearmadach air urnaigh, na neoghlán, na mio-runach, na fann-tach, na anacailteach, na fanoideach, na speifeil mu dhroch cuideachd, Seanr. xiii. 20. ann aon fhacal, mur 'eil sibh nur Crìosdui'ean naomh, faicilleach, agus fein-aicheil, Eabh. xii. 14. Mat. xvi. 24. chà 'n curra sibh bhi air 'ur sa-

bhala ; ni 's lugha na bhios sibh as fo suas air 'ur n-atharracha 's air 'ur n-ath-nuadhacha le aithreachas.

3. “Cha 'n e giulan neo-choireach am fianuis 'dhaoine tha air a chiallacha le iompacha.” Cha 'n 'eil fo a' toirt barr air fireantachd nan Scriobhach agus nam Pharaiseach, agus air an aobhar sin cha 'n urr' e ar toirt gu rioghachd Neimh, Mat. v. 20. “Bha Pol, mu 'n d' iompaicheadh e, neo-choireach a reir na fireantachd a tha san lagh,” Phil. iii. 7. Cha b' urra duine beum a thoirt da. B' urra 'm fear a dh' fhirean-aich e fein a ra gu raibh e faor bho fhoireigin ea-coir, agus adhaltrus, &c. Luc. xviii. 11. Tha ni eigin a thuille fo agad-fa ri mhaoidh, air neo, cionnas air bith mar tha thu 'g ad fhireanacha fein, ni Dia do dhite. Cha 'n 'eil mi idir a' deana tair air giulan neo-choireach, ach tha mi toirt rabhai' dhuibh gun stad aige. Tha ar dleasnas do Dhia co fhiach-nicht' oirn r'ar dleasnas do dhuine. Cha 'n 'Fheud sinn da chlar an lagh' a sgaradh bho cheile.

4. “Cha mho 's e iompachadh a' bhi a' coiliona' gach dleasnais diadhai' bho 'n taobh amach. Tha e ro-shoilleir gu feud coslas na

diadhachd a bhi aig moran as eugais a cumhachd, 2 Tim. iii. 5. Feudaiddh iad urnaigh fhada, 12. eifdeachd gu taitneach, Marc. vi. 20. dragh is cofdus a chur orra fein ann feirbheis Dhia, Ifai. i. 11. is na dheigh fin uile bhi nan coigrich do *Iompacha*. Feudai' duine na dleasnais fhollais fo uill' a choiliona', feadh "a mhaoin air fad a thoirt do na bochdaibh, is a chorp gu bhi air a losga," 1 Cor. xiii. 3, 's na dheigh fin uile bhi na chealgair.

5. "Cha 'n e iompacha, cuideachd, an ceangal fin a tha oilein, cleachda na lagh dhaoine, na anocair, a' cumail air truailleachd is coirbdeachd ar naduir." Tha finn tuille 's ulla' gu oilein a ghabhail ann riochd grais: ach nam foghna' fin co 'n duine b' fhearr na Iehoash? Am feadh a bha Iehoiada an sagart os a cheann, bha e co togarach gu feirbheis Dia 's gu raibh e brosnacha', nan sagairt fein a leafachadh an Teampuil, 2 Rìgh. xii. 2, 7. Ach cha raibh an' fo ach deagh oilein, oir co luath 's a dhealuich am fear-sùirai' a bh' aige ris, leig e fhaicinn nach raibh e ach mar mhada-alluidh air slabhrui', is thuit e air falbh gu iodhal-aoradh.

6. Ann ath-ghairrid; "Cha 'n ann an foillseacha, na 'n geur mhothacha, cha 'n ann

an cuid atharrachai' na 'm pairt leafachaidh, ata *Iompacha* ag co-sheasamh." Feudai' duine bhi air a shoillfeacha, 's na dheigh sin uile tuiteam bho 'n chreideamh, Eabh. vi. 4. Bha Felics air chrith fuidh gheur-mhothachadh, Gniomh. xxiv. 25. 's leasaich Herod e fein ann am moran nithe, Marc, vi. 20. Feudai am peaca bhi air a dhusga le h-*u*abhas agus gheur-mhothacha, 's gun bhi idir air a chlaoi' na air a cheusa le cumhachd grais. Tha moran aig am bheil barail mhaith air an staid, a chionn gu d' fhuair an coguis dufgadh arson am peacaidh; a' gabhail *geur-mhothachaidh* ann riochd *iompachaidh*. Am beachd na muinntir so bha Cain iompaichte, nuair a bha coguis chionntach ga fgiurfa feadh an t-faoghail, gus an do thilg e e-fein am builfgean ghnothaiche 's ann amhair oibre, Gen. iv. 13, 14. Tha cuid eile nam barail fein iompaichte chionn gu do threig iad an gnathacha mi-riaghailteach is an droch cuideachd, gu do cheannsaich iad cuid d' an an-mianna, 's gu d' fhas iad riaghailteach agus measarra. ' Ach feudai' gu leor a bhi san staid so nach 'eil fathafd air an naomhacha'. "Iarruidh moran dol asteach do rioghachd neimh," Luc. xiii. 24. is tha cuid nach 'eil fada

uaipe, Marc. xii. 34. 's a tha *ach beag* nan Criosdui'ean," Gniomh. xxvi. 28. gidheadh a bhios ann deigh laimhe air a cheann mu dheire. Tha moran, am fad a bhios an coguis gan fgiurfa, ri urnaigh, ri leugha, ri eisd-eachd, is ri stridh 'n aghai nam peacai' fin is mo do bheil speis aca : ach cha luaithe tha 'n leoghann a' cadal, na tha iad a' pilleadh ath-bhuailt a dh' ionnfuidh an aingidheachd'd.— Co bu chrabhai no na h-Iudhaich nuair a bha lamh Dhè air a leagail orra? Salm lxxviii. 34, 35. Ach cha luaithe chaidh an amhghar feachad na leig iad Dia as an aire, 's a dhearbh iad gu raibh an creide' cealgach, *rann*, 36, 37. Theaga' gu do thilg thu mach peaca eigin nach giulaine' do choguis, is ge do sheachainn thu gach cionnt' is graineala na cheile san t-faoghal, is gidheadh gu bheil do nadur falach gun bhi fathafd air a ghlana, 2 Pead. ii. 20, 22. Feudai' tu meall luaith' a tharruing gu deilbh geige, na ainmhidh, na duine, 's a bhi fad na h-uine na luaith' : mar sin feudai duine neo-iompaicht' a chossas a chaochla' air ioma doigh, is a nadur a bhi fathafd gun mhuthadh.

An co-chur: Eisdibh mata, O dhaoine peacach, is thugaibh fainear, mar bu mhath

leibh a bhi beo, Ifai. lv. 3. C'arson a mheallas sibh sibh-fein, is a shuidhicheas sibh air ghaineamh steidh 'ur dochais? Tha fios agam gidheadh nach gnothach furas an dochas so a spionadh uaibh : is eigin da so bhi fearbh leibhfa, 's gun amharus cha 'n 'eil e taitneach leamfa. Tha mi dol na chinnfeal mar Leigh a bhiodh a dol a ghearradh aon do bhuill bho chaomh-charaid : is eigin da dheana, ge h-ann le cridhe goirt, le fuil dheuraich, is le lamh chrithich. Ach, a bhraithribh, tuigibh mi ; cha 'n 'eil mi ach a leagail feann tigh, (bha ulla' gu tuiteam air 'ur ceann is 'ur brutha' fui') chum is gu 'n togainn e ni 's maifich 's ni 's fearr, air sheol as gu mar e gu fiorruith. "Bafuichi' dochas a chealgair," Seanr. xi. 7. ma sheafas Dia ri fhacal. 'S nach fearr dhuitfa, O pheacaich, rabha' ghabhail na thra, 's do dhochas faon agus meallteach a leige' dhiot, na do shuilean a bhi air am fosgla' tuille 's anmoch leis a bhas, agus thu fein fhaotainn ann an ifrinn mu 'm bheil fios agad c'ait' a bheil thu? Cha bhithinn-fa dileas do t-anam mur innfinn duit gu bheil thu fathasd am buillsgean do pheacai' ma 's ann as aon do na nithe sin a chaidh a roi'-ainmeacha tha t-carbfa. ' Leig le d' choguis

labhairt. Cìod a th' agad ri thagradh air do shon fein? An e gu bheil thu giulan fuaicheantais Chrìosd? gur ann air a dh' ainmichear thu? gur ball da eaglais fhaicfinneich thu? gu bheil eolas agad air puinca' a chreidei'; gu bheil thu riaghailteach ad ghiulan; curamach mu dhleasneas dhiadhai' bho 'n leth-amuigh; gu bheil thu cothromach ad 'ghnothaiche, 's gu raibh mi-shuaimhneas agad ad chogas: Tha mise 'g innse dhuit bho Dhia nach dean cuis diu do leth-sgeul a ghabhail aig cathair-bhreitheanais. Ge maith iad fo uile cha dearbh iad gu bheil thu iompachte, 's cha 'n 'eil iad dìongalt' a chum do shabhadh. O! sibhs' uil' aig nach 'eil ach na nithe fo ri thagra', smuainichibh air 'ur staid, agus grad phillibh. Bithibh durachdach ann an urnaigh, ann leughas, 's 'nar cridheacha fein a mhion-fhiofracha. Na gabhaibh fois gus an dean Dia an obair iomlan annaibh; oir mur bi sibh air 'ur n-atharrachadh, is daoine cailte sibh.

Ach mas e 's gu bheil a mhuinntir fo, teachd gairrid air iompachas, cìod a thachras do 'n pheacach ro-aingidh? Theagas nach seall e-fan air na nithe fo, 's nach mo dh' eisdeas e riu; ach ma thuiteas da' an leughas na bhi 'n-ait'

eisdeachd dhoibh, biodh fios aige bho 'n Dia sin a chruthaich e, gu bheil e-san ro-fhad' bho rioghachd neimh. Am feud duine bhi riaghailteach agus faicilleach, is gidheadh gun bhi air iompacha? c' aite mata 'n seas am misgfhear agus an geòcach? Am feud duine cuideachd a ghleidhe' leis na h-oighean glìce, 's gidheadh a bhi air a dhruideadh amach; agus nach mo gu mor na sin a sgrìosar compàich nan amadain?" Seanr. xiii. 20. Ma dh' fheudas duine bhi ceart agus cothromach na ghnòthaiche, 's gidheadh gun bhi air fhìreanacha le Dia; cìod a thachras duitfa, O dhuine thruaigh, g' am bheil do choguis ag innse gu bheil thu cuilbheartach ad dhreuchd, failneach ad fhacal, agus ulla' le teangai' bhreugach, gu cothrom a ghabhail air do choimhearfnach? Ma dh' fheudas daoine bhi air an foillseacha 's air an tòirt gu dleasnais dhiadhaidh a ghnathacha', 's an deigh sin uile bhi air an call arson fantuinn aca', gun dol air an aghui' gu lan-iompacha; cìod a thig ribhsa, O theaghlàiche truagha, tha caitheadh 'ur beatha gun Dia ann san t-faoghal? agus ribhsa, O thruaghana peacach, aig nach 'eil Dia ach tearc 'n 'ur smuainte; tha co aineolach is nach aithne dhuibh, is co neo-churamach is nach

aill leibh urnaigh dheanadh? O deanaibh aithreachas is bithibh air 'ur n-iompacha; "bristibh dhibh 'ur peacai' le fireantachd;" rachaibh dhionnfuidh Chrìosd arson maitheanais agus grais gu 'r n-ath-nuadhacha; thugaibh sibh-fein suas da, chum gluafad maille ris an' naomhachd, air neo cha 'n fhaic sibh gu fìorruith Dia. O gu 'n eifde' sibh rabhainne Dhè! Na ainmsan tha mise aon uair eile 'g'ur n-earalacha'. "Pillibh air mo chomhairle," Seanr. i. 23. "Treigibh a chuideachd amaideach, is bithibh beo," Seanr. ix. 6. "Bithibh measarra, cothromach, diadhaidh, Tit. ii. 12. "Glanaibh 'ur lamhan, a pheacacha; glanaibh 'ur cridheacha sibhs' aig a bheil an inntin dhubailte," Seum. iv. 8. "Sguiribh do 'n olc; ionnsuichibh am maith a dheanadh," Ifai. i. 16, 17. Ach ma ghabhas sibh air 'ur n-aghaidh, is eigin duibh basacha': Esec. xxxiii. 11.

CAIB. II.

*A' feuchainn cìod ann sa bheil IOMPACHA
ag co-sheasamh.*

CHA 'n fheud mi 'ur fagail le 'r fuilean leth-fhosgailte, cos'ail rìsan a chunnaic daoine 'g

imeachd mar chraobhan, Mar. viii. 24. Tha 'm facal "prodhaiteach arson teagaisg co math is arson achafain," 2 Tim. iii. 16. Air an aobhar sin an deigh 'ur stiurra' 'n fhad fo ro' cho-lion cunthart agus mearachd, theid mi nis astigh leibh dhionnsui cala' na firinn.

Ann ath-ghairrid mata, tha iompacha ag co-sheasamh ann atharracha' iomlan a theachd air a chridhe 's air a chaithe-beatha. Nadur agus aobhar an atharrachai' fo bheir mi oidhirp air a leige' ris duibh.

1. "Is e Spiorad Dhè ughdar agus fhear-oibreachaidh," is air an aobhar sin theirear ris "naomhacha 'n Spiorad." 2 Theffal. ii. 13. agus ath-nuadhacha 'n Spioraid Naomh," Tit. iii. 5. Gidheadh cha 'n 'eil fo a druid-eadh amach pearla eile na Trionaid; oir tha 'n t-abstol a' teagasg dhuinn buidheachas a thoirt da, "Athair 'ar Tighearna IosA CRIOSD, a dh' ath-ghin finn," 1 Pead. i. 3. agus tha air a ra' gu bheil Criosd, "a' thoirt aithreachais do Hrael," Gniomh. v. 31. is theirear ris an t-Athair fiorruith," Ifai. ix. 6. agus ruinne a fhliochd, agus "a chlann a thug Dia dha," Eabh. ii. 13. Ifai. liii. 10. O cia fona 'n daimh fo! tha 'n Trionaid air ad mar athar aig an nua-chreatuir: ach a

chionn gu bheil an obair air a h-earbfa gu h-araid ris an Spiorad Naomh, tha e air a ra' gu bheil finn "air 'ar breith bho 'n Spiorad," Eoin. iii. 8.

Uaidh fo chi finn gu bheil an obair fo oifcìonn cumhachd duine: "Tha finn air 'ar gineamhuin, cha 'n ann bho thoil na feola, na bho thoil duine, ach bho Dhia," Eoin i. 13. Na smuainich gu brath gu bheil thu comasach air thu fein iompacha: na b' aill leat gu'n tachra fo, na biodh fuil agad ri dheanadh ad neart fein. Is ais-eirigh bho na mairbh e, Taiib. xx. 5. Ephes. ii. 1. is nua-chruthachadh e, Gal. vi. 15. Ephes. ii. 10. cha lugha na uile-chumhachd a tha comasach air, Ephes. i. 19. Is am bheil neart duine cos'ail ri leithid fo do nithe? Mur 'eil agad ach na deagh bheufan a fhuair thu bho nadur, gne mhaith, mhacant agus stuama', &c. tha thu fathasd ad choigreach do fhìor-iompacha: oir is obair oifcìonn nadur fo.

2. "Tha da cheann-aobhair aig an obair fo; aon bho 'n leth-astigh, is aon bho 'n leth-amach." (1.) "Is e 'n t-aobhar bho 'n leth-astigh faor gras Dhè." "Ni h'-ann bho oibre fireantachd a rinn sinne, ach a reir a throcair fein shabhail e sin, le ath-nuadhachadh an

Spioraid Naoimh," Tit. iii. 5. "Bho thoil fein ghin e finn." Seum. i. 18. Tha finn air 'ar tagha 's air 'ar gairm a chum bhi air 'ar naomhachd', 's cha 'n ann a chionn gu bheil naomhachd sam bith againn', Ephes. i. 4.

Cia taingeil air a shon fo Peadar! "Gu ma beannuichte gu raibh Dia agus athair 'ar Tighearn' Iosa Criosd, a rinn 'ar n-ath-ghintein, na mhor-throcair," 1 Pead. i. 3. 'S cia ulla' bha Pol gu faor-throcair Dhè aideacha' fan ni cheudna! "Dia tha faibhir ann trocair, arson a mhor-ghraidh leis 'n do ghradh-aich e finn, cho-bheothaich e finn maille ri Criosd: le gras tha sibh air 'ur slanucha'." Ephes. ii. 4, 5.

"(2) Is e aobhar 'ar n-iompachaidh bho'n leth-amuigh airidh agus eidir-ghuidh ar Slanu'ear bheannuichte." "Do dhaoine ceannairceach fhuair e tiolaca," Salm. lxxviii. 18. Agus is ann da thrid-fan ata Dia 'g oibreachadh annainn gach ni tha taitneach na lathair fein, Eabh. xiii. 21, Is ann da thridfan ata sinn a' faotain na h-uile bheannachda spiorad-ill ann nithe neamhaidh. Ephes. i. 3. Is -fan a rinn eidir-ghuidh arson nan daoine aghta mu 'n do chreid iad. Eoin. xvii. 20. Is ann do thoradh a shabithreach-fan gach

duine iompaichte, Isai. liii. 11. Agus co mhathair a dh' fhuiling riabh arson leinibh uirrid as a dh' fhuiling Criosd air arson-ne ! Gach pian, is spairn, is cradh a dh' fhuiling e air a chrann-cheufai' b' iad fin piantaidh 'ar n-ath-ghineamhuin-ne, Gniomh. ii. 24. Tha e air a dheana' na naomhacha' air arson-ne, 1 Cor. i. 30. Naomhaich se e fein (na thug se e fein feachad mar naomh-iobairt) a chum as gu 'm biodhmid-ne air 'ar naomhacha', Eoin. xvii. 19. Agus is ann trid ofrail a chuirp-san, aon uair arson na h-uile, tha sinn air 'ar deana naomha, Eabh. x. 10.

3. " Is iad na h-ionstrumainte leis am bheil an t-iompacha so ga oibreacha', ministrealachd an fhocail, agus am focal fein." (1.) " Ann Iosa Criosd ghin mise sibh, trid an t-oisgeil," 1 Cor. iv. 15. Is iad ministeara Chrìosd-an dream a th' air an cur a dh' fhosgla fuilean daoine, 's ga 'n iompa dh' ionnfui' Dhia, Gniomh. xxvi. 18. (2.) Tha sinn air 'ar n-ath-ghintein le facal na firinn : is e so a shoillficheas an t-fuil, 'a dh' iompaicheas an t-anam, Salm xix. 7, 8. is a tha comasach air 'ar deana glic a chum flainte, 2 Tim. iii. 15. Is e so an fiol neo-thruailli' leis a bheil sinn air 'ar n-ath-ghintein, 1 Pead.

i. 23. Ma tha finn air 'ar glana', 's ann leis an fhocal, Ephes. v. 26. Ma thia finn air 'ar naomhacha', 's ann trid na firinn, Eoin. xvii. 17. 'S e fo ata 'g oibreacha' creideimh annainn, is ga 'r n-ath-ghinnamhuin, Rom. x. 17. Seum. i.

Cia mor an speis bu choir a bhi agaibhsa do'n fhocal, O dhaoine naomha! oir is ann leis a bha sibh air 'ur n-iompacha? Cia durachdach bu choir dhuibhsa bhi ga iarraidh, O pheacaicha! oir is ann leis is eigin duibh bhi air 'ur n-iompacha cuideachd; cha'n 'eil meadhon gnathaichte sam bith ann ach e. Sibhs' a mhothaich a chumhachd ga 'r n-ath-nuadhacha', bithibh toigheach uime 'm fad is beo sibh; bithibh gu brath taingeil air a shon: ceanglaibh e m'ur muineal; sgriobhaibh air 'ur dearnaidh e; taisgibh na'r broilach e, Seanr. vi. 21, 22. Nuair a tha sibh ag imeachd, deanadh e 'ur stiura'; nuair a tha sibh a' cadal, deanadh e 'ur coimhead; nuair a tha sibh a' dusga', deanadh e cainnt sibh. Abraibh leis an duine naomh Daibhi', cha dio-chuimhnich mi chaoidh' t-iartais, oir leo-san rinn thu mo bheothacha', Salm. cxix. 93. Sibhsa tha neo-iompaichte, leughaidh am focal le curam, dluthaichibh ris an

aite 'm bheil e air a' shearmonacha' le cumh-
 àchd ; lionaibh na dorfa mar a mhor-bhuidh-
 eann easlan, dhall, bhacach, sheargta, a' feithe'
 ri gluafad an uisge, Eoin. v. 3. Guidhibh
 gu 'n tigeadh an Spiorad ann san fhocal :
 thigibh do 'n t-Searmoin a ris. Cha 'n fhas
 an fiol mur bi e air uisgeacha' le deoir is le
 urnaighean, is air altrum le culsmuainte co
 math as le ul'acha'.

4. " Is e crìoch an iompachai (na run 'an
 Ti tha ga oibreacha') slaint' an duine, 's glòir
 Dhè." Tha sinn air ar tagha trid naomh-
 achai' chum slainte, 2 Theff. ii. 13. air 'ar
 gairm, a chum as gu bithmid air 'ar glo-
 racha : Rom. viii. 30. ach gu h-araid a chum
 as gu biodh Dia air a ghlòracha', Isai. lx. 21.
 gu 'm cuirmid 'n ceill a chliu, 1 Pead. ii. 9.
 's gu bithmid tarbhach ann deagh oibre,
 Col. i. 10. O chrìosduidh ! na dio-chuimhnich
 cìod a chrìoch gus an deachai do ghairm ;
 leig le d' fholus dealra', Mat. v. 16. leig le d'
 lochran lasadh, is le d' thoradh a bhì math
 agus pailt, is ann deagh am, Salm. i. 3. biodh
 t-uile run a reir ruin De, a chum anns gach
 ni gu biodh e-san air a ghlòracha leat, Phil.
 i. 10.

5. “Is e an neach tha air atharracha’ mar fo am peacach taghta, agus fin gu h-iomlan, na uile cheatfaidh agus chumhachdan, na bhallaibh uile, ’s na inntinn.” Cha ’n e an feann tigh a leafachadh ach a leagail, is aitreabh ur a chur suas na aite, a ni iompacha’ : cha mho is e mir do eudach ur a chur air an t-feann truscan ; ach an aitreabh is an truscan a bhi gu h-iomlan nuadh. Tha naomhachd a’ ruith ro’ cheatfaidh, ro’ chridhe, ’s ro’ chaithe-beatha ’n duine iompaichte. Is duine nuadh e, Ephes. iv. 24. nuadh chreatuir. “Tha na h-uile ni nuadh,” 2 Cor. v. 17. Tha iompacha a’ dol domhain, is a ruigheachd air a chridhe, Gniomh. ii. 37. agus vi. 14. a’ tilge gach ni bonn os ceann, is a’ fagail duine mar gu b’ ann an faoghal eile. Tha e ruith air feadh an duine gu h-iomlan. na inntin, na bhallaibh, is na chaithe-beatha anns gach earrainn deth.

1. “Na inntin.” Tha e ag deanadh atharrachadh iomlan ann taobh a’ tigh. Ann roiseach, tha e ag atharrachadh na barail, agus breithneachadh na h-inntin, air chor ’s gu bheil an faoghal is gach ni th’ ann mar neo-ni ann fuilibh an duine iompaichte, an doimeas ri Dia ’s ri ghloir, Gniomh. xx. 24.

Phil. i. 20. Salm. lxxiii. 25. Fosglaidh e
 fuile nà h-inntin, agus tionndaidh e daoine
 bhò dhorchadas gu solus," Gniomh. xxvi.
 18. Ephes. iii. 8. 1 Pead. ii. 12. An duine
 nach faca roimhe cunthart sam bith na staid,
 tha e nis ga fhaicinn fein cailte, cailte gu tur,
 Gniomh. ii. 37. ni 's lugha na bhios e air ath-
 nuadhacha' le cumhachd grais. E-san a shaoil
 roimhe nach raibh moran cron sa pheaca', tha
 e 'nis a' faicinn nach 'eil dorainn sam bith
 coimeas da : tha e faicinn gu bheil am peaca'
 na ni mi-reufant', eacorach, agus ro-ghraineil ;
 air chor as gu bheil eagal is fuath aige roimhe ;
 gu bheil e ga sheachna 's a' teiche' uaithe,
 is grain aige seadh dheth-fein arson bhi
 ciontach ann, Rom. vii. 18. Iob xlii. 6. Esec.
 xxxvi. 31.

Nis, a reir an t-soluis nuaidh so, tha caochla
 inntin agus breathnachaidh aig an duine
 na bh' aige roimhe ; nis is e Dia gach ni
 l' e-san : cha 'n 'eil neach aig "air neamh
 na air thalamh coimeas da," Salm lxxiii 25.
 Tha e ga roighneacha' ro' 'n domhan uile ; 's
 fearr leis a chaoi'neas gradhach na beatha : is
 solasaiche leis dealradh a ghnuis na ola 's fion,
 is gach teachd-an-tir air an do shocruich e
 roimhe fin a chridhe, Salm iv. 6, 7. 'S e

fo guth an duin' iompaichte; "Is e 'n Tigh-earna mo phorfan, a deir m' anam: Co th' agam air neamh ach thufa? 's ni bheil neach air thalamh air a bheil mo chion ach thu. Is e Dia neart mo chridhe, 's mo chuibh-roinn buan am feafd." Salm. lxxiii. 25, 27. Tuir. iii. 24.

San dara h-aite, "bheir iompacha' do dhuine caochla toile, araon a thaobh nam meadhona agus na criche." I. "Tha 'n run air atharracha'," Esec. xxxvi. 26. Jer. xxvi. 33. Ifai. xxvi. 8, 9. Tha crìoch nuadh is run nuadh aig an duine iompaichte. Tha nis Dia thar gach ni na aire, 's cha 'n 'eil fuim aige do ni san t-saoghal coimeas ri Crìosd a bhi air a chliudhacha' leis, Phil. i. 20. Tha e ga mheas fein ni 's fona' ma chuireas e on-oir sam bith air Crìosd, na ma ni e feirbheas sam bith dha na ghinealach, na 's na h-uile ni eile 's urr' an saoghal a thoirt feachad. Is e 'n aon ni sonraicht' a th' air aire ainm Ios', a bhi air ardacha' san t-saoghal, agus sguaban a bhrathar a strìochda fios uile da sguabhsan. Gen. xxxvii. 7.

A leughdair, am bheil thus' a faicinn fo, nach 'eil thu feoruich dhiot fein, an e fo is

run duitfa? Stad tamul, agus smuainich air a ghnòthach chuidreamach fo.

2. Tha roghainn an duin' iompaicht' air a h-atharracha' co math ri run. Tha e nis a' roighneacha' fligh' eile, Salm cxix. 15. Tha e roighneachadh Dhia mar a chuibhrionn, Crioisd mar a Shlanui'fhear, is naomhachd mar a shlighe dh' ionnfui' Dhia, Eoin, xiv. 6. Rom. ii. 7. Tha e roighneachadh Iofa mar a Thighearna. Col. ii. 6. Cha 'n ann arson eigin idir a tha e dol dh' ionnfui' Chrìosd, mar gu feideadh an doinionn e; ach tha e gabhail ris le run fuidhichte mar an roghainn is fearr, Phil. i. 23. is an ni a thogadh e ro' ionmhus an t-faoghail fo uile, ge d' fhaigheadh e 'n t-iomlan co-fhad as a b'aill leis. Aris, tha e gabhail, naomhachd mar a shlighe, 's a' gluasad na ceimibh, cha 'n ann an aghaidh a thoil ach le togra' 's lan-speis di: "Roighnich mi flighe t-aitheanta," Salm cxix. 173. Tha e meas lagh Dhe, cha 'n ann mar a chuing', ach mar oighreachd, feadh oighreachd bhith-bhuan, *rann*, 111. Tha e gabhail teisteis De, cha 'n ann mar chuibhreach na mar uallach, ach mar a sholas is mar a shonas, 1 Eoin v. 3. Salm cxix. 14, 16, 17. Cha 'n e mha'n gu bheil e

giulan cuing Chrìofd, ach tha e ga gabhail. Tha e gabhail naomhachd, cha 'n ann mar a ni 'n duine tinn deoch-leighis shearbh a's eigin da ol no basachadh, ach mar a ghabhas an duine acrach am biadh d', am bi speis aige. Cha 'n 'eil uin' air bith co taitneach leis (nuair tha e na bheachd fein,) ris an uine fin a tha e buileachadh ann oibre naomha. 'S iad fo a fholas agus aighear; miann a fhul agus aoibhneas a chridhe, Iob xxiii. 12. Salm cxi. 82, 131, 162, 174. agus lxiii. 5. Cuir a nis do choguis chuige dh' fheuchainn an tu fein an duine. O cia fona thu ma 's e fo do chor! Ach feuch gu'm bi thu curamach agus mion ann an ceasnacha' co-chuidreamach.

Ann san treas aite, "bheir iompacha do dhuine caochla' aigne," 2_Cor. vii 11. Tha fo air fad a' ruith ann fruth-chlais nua': tha Iordan a nis air a philleadh air ais, is a shruth a' ruith an aird, ann aghai' curfa naduir.

Is e Crìofd a *dochas*, 1 Tim. i. 1. is e fo *ionmhas*, Phil. iii. 8. is ann an fo tha fhuil, is ann an fo tha chridhe. Mar cheannuiche bhiodh ullamh gu basachadh san doinionn, tha e toileach gach ni tha aige thilgeil thar

bord, mà dh' fheudas e ach an aon feud fo a ghleidhe.

Tha a cheud thogra', cha 'n ann an deigh or, ach an deigh grais, Phil. iii. 13. Tha ciocras air na dheigh mar dhuine acrach; tha e ga iarrui' mar airgiod is a' claadhaich air a shon mar ionmhus faluichte: b' fhearr leis bhi grafmhor na bhi faibhir; b' fhearr leis gu b' e duine bu naomha air thalamh, na gu b' e duine b' fholuimte, b' ainmeala, 's bu chumhachdaiche. Am fad as a bha e feolar b' i chainnt, O! nam biodh urram mor agam, is pailteas stonais agus faibhreis; nam biodh m' ainmheach air a phaighe', 's teachd-an-tir agam fein is aig mo chuideachd, ann fin bu duine fona mi. Ach a nis tha a ghuth air atharracha': O! ars' an duin' iompaichte, nam biodh mo pheacaidh air an claoi', nam biodh a leithid fin do thomhas grais agam, a leithid fin do cho-chomun le Dia, ge d' bhithin bochd agus suarach, cha bhiodh umhail agam dheth, mheafainn mi fein am dhuine fona. A Leughdair, an i fo canain t-anamfa?

Tha *aoibhneas* an duine iompaichte air atharracha'. Is *aoibhneiche* leis flighe teisteis. De na faibhreas mor da mheud, Salm cxix.

14. Tha e “gabhail toil do naomh-reachd Dhe,” cha ’n ’eil aoibhneas air bith aige coimeas do bhi smuainteachadh air Criosd, a’ mealtuinn a chuideachd, is a faicinn a luchd-muinntir a’ foirbheacha’.

Tha a *churam* air a ghlan atharracha’; bha uair a bha a chridhe leagta co mor air an t-faoghal as gu bu leor leis mionaide iomallach uin’ a bhuilleachadh air anam. Ach a nis cha ’n ’eil curam tuill’ air arfon nan affail, oir tha a chridh’ air a shocruchadh air an rioghachd. A nis is e ’n aon ni tha cur iomguin air, “Ciod a nim chum as gu sabhalar mi?” Gniomh. xvi. 30. Is e *churam* sonraicht’ anam a thearnadh. O cia taingeil a bhiodh e dhuit nan cuire’ tu as amharus e mu thiomchioll fo!

Tha *eagal* air atharracha mar an ceudna: Eabh. xi 25, 27. Aon uair cha raibh ni sam bith a’ cur uirread eagail air ri call a mhaoin na urram na toil-inntin a chairdean, is tuit-eam fa diumadh dhaoine cumhachdach; cha raibh ni air bith a b’ eagalaiche leis na iomrachluinntin air pein, na bochdainn, na mi-chliu: ach a nise tha na nithe fo faoin na shuilibh an coimeas ri eas-ghoir na diumadh Dhe, Cia faicilleach a thá e gluafad mu ’n

faltair e air rib, na mu 'm faigh e tuisleadh !
 Tha eagal air an conuidh, tha e fealltuin
 roimhe 's na dheigh ; tha shuil air a chridhe,
 's tha e gu bitheanta ga tilgeil thar a ghual-
 ainn, mu 'n glacar e uair fam bith le peaca,
 Salm xxxix. i. Seanr. xxviii. 14. Ecles. ii.
 14. Tha e fuidh oilt ma thuiteas da uirread
 as smuainteach air fabhar Dhe a chall ; is e
 fo an aon ni tha eagal bàis aige roimhe, Salm
 li. 11, 12. agus cxix. 8. Cha 'n 'eil ni fan
 domhan a chraidheas e co mor ri smuainteah'
 air dealacha' ri Criosd.

Tha a *ghaol* a' ruith ann am mutha' rathaid.
 " Chaidh mo ghaols' a cheufadh ! ars Ignatius
 a' labhairt mu thiomchioll Chrìosd. Is e fo
 mo ghradhfa," ars' an leannan, Caintic. v. 16.
 'S cia mor an solas leis a bheil Augustin gu
 bitheant' a' dortadh amach a ghraidh air
 CHRÌOSD ? " Faiceam thu, O sholuis mo
 shul ! Thig, O aoibhneis mo spioraid. Dear-
 cam ort, O bheatha m' anama. O nochd thu
 fein domh, mo mhor-agh, is mo lan-cho-
 fhurtachd ; mo Dhia, mo bheatha, 's uile
 ghloir m' anama. Leig dhomh t-fhaicinn.
 O mhiann mo chridhe. Leig dhomh do
 ghleidhe, O ghaoil m' anama. Leig dhomh

do ghlaca, leig dhomh do mhealtuinn, O fhir-nua-phofda neamhaidh.”

Tha a *bbron* cuideachd a' ruith arfon mutha' aobhair, 2 Cor. vii. 9, 1c. Sealla da pheacai', 's do Chrìosd air a cheusadh, a 's gann a dhruidheadh air roimhe, cia goirt a tha iad anois a ruigheadh a chridhe!

Tha *fbuath* air ghoil, is a chorruih a' lasadh ann aghaidh a pheacaidh, Salm cxix. 104. Chà 'n 'eil faighidin aige ris fein; tha e ga mheas fein mar amadan, is a' meas ainm air bith tuille 's maith air a shon, nuair tha fhearg air a dusga suas ann aghaidh a pheacai' Salm xxiii. 22. Seanr, xxx. 2.

A nis mata “dean thusa co'-ra' ri d' chridhe fein,” is feuch ciod an taobh tha -aigne 'm bitheantas a' ruith, is do chridh' g aomadh, am bheil no nach 'eil' e dhionnfui' Dhia ann an Crìosd ofcìonn gach aon ni eile. Tha gun amharus, dusgadh aigne, grad agus aidir, r'a fhaotainn gu tric ann an cealgoirean, g a bheil nadur buailteach d'a leithid fin do niomadh: agus, air an lamh eile, tha na aoimh iad fein as eugais an aigne mhòth-chail so, far am bheil an nadur ni 's maille ni 's do-dhusgaidh. Is i, cheist mhor am bheil an inntin is an toil gu daingean air an

focrachadh air Dia, thar gach nì eile bho'm bheil againn ri bheag na mhor de bhuan-nachd: 's ma tha 'n t-aighe gu treibh-dhreach a' leantuinn na roghuinn fo ge nach 'eil e co laidir na mhothachail as bu mhaith leinn cha 'n 'eil agadh nach 'eil an t-atharach a' flanteil.

2. Tha 'n t-iompacha' iomlan "air feadh nam ball uile." Na buill a bha roimhe nan ionstruimainte do 'n pheaca', tha iad a nis nan foithiche naomh am beo-theampul Chrìosd, Rom. vi 16. 1 Cor. iii. 16. An t-suil a bha roimhe fo luaineach, macnufach, ardanach, sanntach, tha e nis, cofail ri fuil *Mhuire*, ri bron ofcìonn a peacaidh, Luc. vii. 38. a' dearcadh air Dia na oibre, Salm viii. 3. a' leughadh fhocail, Gnìomh viii. 30. a' fealltuinn fios agus arson diol-deirc 's cuspaire trocair, is arson cothrom agas fath feirbheis air bith a dheana do 'n Tighearna.

A *chluis* a bha roimhe fo fofgailte do ghairm an Aibhisteir, is aig nach raibh uir-read speis do nì sam bith as a bh' aice do cho'-ra' falach agus faoin, is do ghaire an amadain, tha i nis air a fuaigheal ri doras tìghe Chrìosd, fofgailte da theagasg. Tha i 'g ra' "Labhair, a Thighearna, oir tha do

fheirbhifeach ag eifdeachd ;” is tha ciocras orra 'n deigh fhocail mar an deigh uisge 's ga mhiannacha' ni 's mo na 'n teachd-an-tir a bheathaicheas e, Iob xxiii. 12. “ni 's mo na mhil 'is a chir-mheala,” Salm xix. 10. “An *ceann*, a bha lan do innleachda' faoghalta, tha e nis 'air a liona' le nithe eile, 's air a fhocrachadh air toil De, Salm i. 2. agus cxix. 97. Na *smuainte* 's an curam a tha ga liona', 's ann mu Dhia thoileacha' 's mu 'n pheaca' sheachnadh a tha iad gu h-araid air am buileachadh.

A *chridhe*, bha lan do mhianna graineil, tha e nis air fas na altair chubrai', far a bheil teine graidh do Dhia air a ghleidhe 'n conui' beo ; 's bho 'm bheil gach aon la iobairt urnaigh, agus molaidh, maille ri tuisathchuinge naoimh, bith-urnaigh agus ofnaich', a fìor dhol suas, Salm cviii. 1. agus cxix. 20. agus cxxxix. 17, 18.

Tha *bheul* air fas na thobar beatha, a *theanga* mar airgiod taghta, 's a *bhilidh* a beathacha' moran, bho 'n tha 'nis a cho-'ra' air a dheana' blasda le gras. Col. iv. 6. is am beul air a ghlanadh bho choludair falach, bho mhiodal, bho bhofd, bho bhreugan, bho mhionan, bho bhul-chaine, bha aon uair a' bristeadh amach

nan lafraichean bho 'n ifrinn fin a bha fa chridhe, Seum. iii. 6. 7.

An *sgornan*, a bha roimhe mar “uaigh fhosgailte” Rom. iii. 13. tha 'e nis a cur amach dea'-bholadh urnaigh, agus naomh-choluadar, is tha 'n duin' a' labhairt ann an teangaidh eile, eadhon an' canuin *Ghanaain*, is a gabhail an tlachd is mo ann a bhi labhairt mu Dhia, mu Chrìosd, is mu fhaoghal eile. Tha bheul a' cur ann ceill gliocais, agus is i theanga (th' air fas na trompaid airgid a chliudhachadh a Chruthai'ir) a ghloir, is am ball a's fearr do bhallaibh.

A nis so far am faigh thu 'n cealgair failneach. Labhraidh e, theaga, mar aingeal, ach tha a chridhe sanntach, na duais an eaf-ionracais na laimh? na ma tha a lamh glan, tha chridhe lan do shalchar, Mat. xxiii. 27. lan do churam mi-laghail, do anmianna neo-chlaoidhte, do uabhar agus do mhi-run. Theaga, mar iomhaigh Nebuchadnesair, gu bheil, *a cheann do db' or*, gu bheil moran eolais aige; ach tha chasan do *chreidh*, tha aigne faoghalta, tha inntin talmhai, tha ghiulan feolar. Lean ann diomhair e, 's gheibh-thu a lorg ann leth-rathad-eigin peacach; cha 'd atharraich e ach an' cuid do nithe.

3. Tha 'n t-iompacha' iomlan "air feadh a chaith-beatha 's a ghiulan." Tha 'n duine nuadh ag imeachd an flighe nuadh, Eph. ii. 2, 3. Tha a choladar air neamh, Phil. iii. 20. Cha luaith' a ghairmeas Criosd, le ghras eifeachdach, na ni e-fan air ball a leantuinn, Mat. iv. 20. Nuair tha Dia a' toirt da cridhe nuadh, is a scriobhadh a lagh air inntin, tha e-fan air ball a' gluafad na fhlighe 's 'a coimhead aitheanta, Esec. xxxvi. 26, 27.

Ge d'raibh peaca' ann fathasd, gidheadh "cha 'n 'eil uachdranachd aige ni 's mo *os a chionn*," Rom. vi. 7, 14. "tha thoradh aige chum naomhachd," Caib. vi. 22. Is ge d'fhaigh e ioma' tuisle, gidheadh is e lagh na beatha agus Ios' a tha e ag fìor-leantuinn, Salm cxix. 30. Eabh. xii. 2. is tha speis aige do aitheanta Dhe air fad, is a choguis a' gabhail fuim do na peacaidh is lugha 's do na dleaf-pais is suaraiche, Salm cxix. 113.

Tha fhailinn agus anmhuinneachd fein nan leth-trom air anam : cos'ail ris an smuir-
 fein a bhios ann fuil duine, ge nach 'eil e ach
 eag tha e ro-dhraghail. (O dhuine ! 'in bheil
 thu ag leughadh fo, 's gun thu sealltain astigh
 air t-anam le fein-cheasnacha'?) Cha 'n 'eil
 m fìor-aithreach na aon duine san eaglais,

is na dhuin' eil' aig an tigh; naomh air a ghluinibh agus carach na bhuth agus na ghnothaiche; cha toir e deachamh a' mionnt' agus cuimin ann dochas gu diol fin arson dearmaid a dheanadh "air nithe cudthromach an lagha, ceartas agus trocair;" cha ghabh e os làmh bhi diadhai' nuair tha e leigeil thairis a dhleasnais do dhaoine, Mat. xxiii. 14. ach tha e pilleadh bho uile pheacaidh, is a' coimhead uile orduigh Dhe, Esec. xviii. 21. 's ge nach urr' e fo a dheana' gu foirfe, gidheadh tha e ga dheana' gu dicheallach agus gu treibh-dhireach; gun cheadachadh dha fein aon sam bith dhiubh a bhristeadh, Rom. vii. 15. A nis tha speis aige do 'n fhòcal, tha e durachdach ann urnaigh. is tha e fosgladh a laimhe 's a tarruing amach anama do 'n fheumach agus do 'n acrach, Rom. vii. 22. Salm cxix. 4. Isai. lviii. 10. Tha e bristeadh air falbh a pheacai' le fireantachd, "agus aingidheachd le trocair a nochda do na bochdain," Dan. iv. 27. Tha dea' choguis aige, toileach a bheath' a chaithe gu cubhaidh anns na h-uile nithe, Eabh. xiii. 18. 's e fein ghleidhe gun oilbheum araon a thaobh Dhia agus dhuine.

Ann fo a ris chi' thu mi-fhallaineachd mo-

ran do luchd aidmheil, a tha ga meas fein nan Criosdui'ean math. Tha iad bristeach ann san lagh, Mal. ii. 9. a toirt fainear nan dleasnais is araide agus is ufa, ach cha 'n 'eil iad a' dol ro' an obair gu h-iomlan: tha iad mar bha Ephraim bho shean, cos'ail ri aran nach deach' a thionnda, Hof. vii. 8. Theaga gu faigh thu iad faicilleach nan cainnt, is cothromach nan gnothaiche, 's gidheadh gu'n faothair air bith chur orra fein an obair na diadhachd; agus mu thiomchiol iad fein a cheafnacha', 's an cridh' a riaghla', cha 'n aithne dhoibh ciod is ciall da. Gheibh thu iad coilionta san t-searmoin, ach lean iad gu'n teaghlaiche 's ann sin chi thu gur beag aire th'aca air ni sam bith ach an saoghal; no ma tha feorta rathaid ac' air aora' nan teaghlaichibh, lean iad gu 'n seomar uaigneis, is chi thu 'n sin gur beag an suim da 'n anam. Theaga gu bheil ruid-eigin do choflas diadhaidh orra, 's gidheadh nach 'eil iad a' cur frein r' an teangaidh is mur sin gu bheil an diadhachd uile diomhain, Seum. i. 26. Theaga gu bheil iad a' cleachdainn urnaigh araon nan teaghlaichean agus nan seomraichean, am follais agus an diomhair, ach lean iad gu 'm buthaibh agus gu 'n gnothaiche,

's an sin gheibh tha iad a' gnathacha bhreug, na foill-eigin eile gu cothrom a ghabhail air an coimhearfnach. Mar fo gheibh thu 'n cealgair failneach anns gach earrainn da umhlachd.—An deigh na h-uirread a ra' mu thiomchioll na muinntir a th' air an *Iompacha'*, feuchamid a nis.

6. "*Co uaidh a tha finn a' tionndadh, agus co db'ionnsuidh.*"

1. Is iad na nithe fin bho 'm bheil finn a' tionnda' fan iompacha' fo, am peaca', an t-Aibhisteir, an saoghal, agus ar fireantachd fein.

Ann toiseach, *am peaca'*. Nuair a tha duin' air iompacha', tha e cur cul gu brath ris a pheaca'; seadh, ris gach uile pheaca', Salm cxix. 128. Ach gu sonraichte r'a pheacai' fein, is gu h-araid ris a pheaca' bu toighiche leis, Salm xviii. 23. Is e 'm peaca' tha dufgadh a dhiumadh agus a chorruich, 2 Cor. vii. 11. Is e fo cuideachd a tha dufgadh a bhroin, ga leon agus ga lot. Tha e ga mhothacha' mar lann na thaobh, na mar bhiòr na shuil. Tha e caoidh agus a' gleachd fuidhe, 's ag glaodhaich gu goirt, *Och is duine truagh mise!* Cha 'n 'eil uallach air bith is truime leis na a pheaca', Salm xi. 12. Nan tuga' Dia dha a roghainn, ghabh-

adh e os laimh trioblaid air bith fhulang air ghoal bhi faor bho pheaca : tha e ga mhothacha' fo mar chloich gheir na bhroig, a tha ga lot agus ga chra' gach ceim a tha e fiubhal.

Mu 'n d' iompaicheadh e bha bairail fhaoin aig' air a pheaca'. Mar a rinn *Uriah* air uan, dh' araich e na uchd e ; "dh' fhas e maille ris." Ach air do Dhia a shuilean fhofgla' le iompacha', tha e ga thilgeil uaithe le grain, *Ijai. xxx. 22.* Nuair a thig atharracha' flain-teil air duine, tha geur mhothachadh aige cha 'n e mhain air cunthart, ach mar an ceudn' air grainealachd a pheacaidh ; agus O cia durachdach a guidhe ri Dia gu biodh e air a ghlanadh ! Tha grain aige dheth fein arson a pheacai' *Esec. xxxvi. 31.* Tha e ruith a dh' ionnsui' Chrìosd, is ga thilgeil fein san tobar-ghlanai' sin a tha arson peacaidh agus neo-ghlaine, *Sechar. xiii. 1.*

Tha 'n duin' iompaichte, le uile chridhe, a' gleachd agus a' cogadh ann aghaidh a pheacai' : tha e gu tric air a sharuchadh, ach gu brath cha striochd e, 's cha leag e fios arma ; ach cuiridh e cath math a chreidei' co fhad as is beo e. Is urr' e maitheanas a thoirt da naimhdean eife, is urr' e truas a

ghabhail diu, is urnaigh a dheanadh as an leith, Gniomh. vii. 60. ach ann fo cha ghabh e ri reite, tha e leagta ri dioghaltas: cha choigil a fhuil is cha chaomhainn a lamh, ge d' bhiodh e dha mar laimh dheis no mar fhuil dheis. Biodh e na pheaca' prodhaiteach na folafach, na cliuteach am measg a chairde faoghalta, gidheadh is fear leis a phrodhait, an folas, agus an cliu fo chall, na ceadacha' dha fein buanachadh am peaca' sam bith le fios da, Luc. xix. 8. Cha nochd e baigh na cairdeas air bith ri aon pheaca': ait air bith an tachair e ris tha e ga chronacha' 's a' cur na aghai, gun fhàilt air bith aige ri chuir air is fearr na "An d' fhuair mi thu, O mo namhad!"

A leughadair, an raibh do choguis aig a h-obair am feadh a bha thu sealltuinn thairis air na briathra fo? An do chnuasaich thu na nithe fo ann do chridhe? An do leugh thu 'n leabhar *an taobh astigh*, a dh' fheuchainn am bheil na nithe fo do rìreadh mar fo? Mur d' rinn thu fo, leugh na nithe fo a ris, is thoir air do choguis labhairt, agus innse' dhuit gu foilleir an i no nach i fo do staidfa.

An do "cheus thu 'n fheoil, le h-aigne 's le h-anmianna; 's an d' rinn thu cha 'n

e 'mhain do pheacaidh aideachadh, ach mar an ceudn' an treigfinn? an treigfinn gu builleach, ad run is ad dhurachd, agus an feachnadh ann ad chaithe-beatha; gun bhi ciontach ann aon air bith dhiu le d' dheoin no le fios duit? Mur d' rinn thu fo cha 'n 'eil thu air t-iompacha' fathafd.

San dara h-aite, tha finn a pilleadh *on Aibhisteir*. Tha iompachadh a' ceangal an duine laidir, a' toirt uaidh arma, a tilgeil a mach airneis, agus a' pille' dhaoine bho chumhachd an Aibhisteir a dh' ionnfui' Dhia, Gniomh. xxvi. 18. Roimhe so, cha luaithe a smeideadh an t-Aibhisteir le mheur ris a pheacach, ga ghairm gu cuideachd olc, gu cluiche chronail, no gu folas ghraineil; na dheanadh e air ball a leantuinn, "mar an damh a dh' ionnfui' a chasgraidh, is mar an t-amadan gu smachdachadh a chuip; mar a dheifricheas eun a chum an rib. is gun fhios aige gur ann chum a bhais ata e." Ach an deigh bhi air iompacha' tha e toirt feirbheis do mhaighstir eile, 's a' gabhail mutha rathaid, 1 Pead. iv. 4. tha e falbh agus a' teachd air smeide' Chrìosd, Col. iii. 24. Air uairibh feudai' *Satan* a chas fhaotainn ann fas, ach da dheoin cha b' e na thraill aige

ni 's faide. Tha e seachantach air gach rib is buaire, 's air fhaicill an aghaidh innleachdan an Aibhisteir : anns gach ni tha eud aige roimhe, eagal gu toir e uair air bith oidheirp air, no gu faigh e teum air. Tha e “gleachd ri uachdranachdaibh agus ri cumhachdaibh,” Ephes. vi. 21. Tha shuil an conuidh air a namhaid, 1 Pead. v 8. is tha e ri faire anns gach dleafnas, a chum as nach faigh a namhaid greim air.

San treas aite, tha finn a pilleadh *bho 'n t-saoghal*. Roimh' iompacha' 's e 'n saoghal aig a bheil a bhuai'. Tha duin' a ftriochdadh an dara cuid do Mhammon no da dheachliu fein ; no tha “barrachd graidh aige do sholas na th' aige do Dhia,” 2 Tim. iii. 4. So far am bheil freamh ar truaighe bho 'n cheud leaga' ; tha aomadh ar cridhe dh' ionnfuidh a chreuir ni 's mo na dh' ionfui' Dhia, 's tha finn a' toirt do 'n chreuir an speis, an earbfa, agus am meas fin bu chubhai' dhuinn a thoirt do Dhia na aonar, Rom. i. 25. Mat. x. 37. Seanr. xviii. 11. Ierem. xvii. 5.

Ach tha gras an iompachaidh a' cur gach ni ceart a ris. Tha e cur Dhia san ri-chathair, agus an t-saoghail aig stol a choise,

Salm lxxiii. 25. Tha e cur Chrìosd ann fa chridhe, 's an saoghail fa chois, Ephes. iii. 17. Taibh. xii. 1. Is amhluidh a deir Pol. "tha mis' air mo cheufa' do 'n t-saoghal agus an saoghal dhomhsa," Gal. vi. 14. Roi' 'n atharracha' fo b' i aon iomguin, "Co nochdas duinn (do nìlie 'n t-saoghail fo) aon ni math?" Ach a nis tha e feinn mutha ceileir, "A Thighearna, tog thusa dealra' do ghnuis ormfa," 's biodh coirc is fion is fo-chairean an t-saoghail fo aig a mhuinntir leis an ail, Salm iv. 6, 7. Roimhe fo, bha mian is toil-inntin a chridhe fan t-saoghal; agus is e b' oran da 'n fin, "Anam, gabh t-fhois; ith, ol, is bi subhach; tha gu leor do mhaoin agad air a thaisgai' suas arson ioma bliadhna." Ach a nis shearg fo uile, "'s cha 'n 'eil aill'-eachd air bith ann gur fiu leis iarruidh." Air an aobhair sin tha e feinn le Salamadair binn *Israel*, "Ni m' anam uail fan Tighearna; 's e Dia cuibhrionn m' oighreachd; thuit mo chrannchar ann aite aobhneach, agus is breagha m' oighreachd." Tha e ga mheas fein fona, 's a' deana gairdeachas na Dhia, Salm xxxiv. 2. Tuir. iii. 24. 's cha 'n 'eil ni sam bith eile comasach air a thoileacha'. Scriobh e *diombanas agus briste cùidhe* air gach aon

toilinntin shaoghalta, Ecles. i. 2. *aolach* agus *calldach* air gach nì oirdheirc air talamh, Phil. iii. 7, 8. Is iad beath' is neo-bhas' orachd air am bheil e nis an ti, Rom. ii. 7. Tha e dian-fhire' grais agus gloir, is ann toir air a chrun air nach tig smal, 1 Cor. ix. 25. Tha a chridhe leagt' air Dia iarruidh, 1 Chron. xxii. 19. agus 2 Chron. xv. 15. Air tus agus thar gach aon nì, tha e 'g iarruidh rioghachd Dhe agus fhireantachd-fan; is cha 'n 'eil diadhachd na shuilibh nì 's mo mar nì faoin, ach mar an nì is ro-chuidrimiche. Mat. vi. 33. Salm xxvii. 4.

A nis mata, dean stad beag, is feall an taobh astigh dhìot. Cìod ris am mo do ghnothach-fa na so? Nach 'eil thu gabhail os laimh gu buin thu do Chrìosd, ach nach 'eil thu toirt geill do 'n t-faoghal; Seadh nach 'eil thu gabhail tuille speis agus tlachd fan t-faoghal na annsan? Nach 'eil thu ga d' mhothàcha' fein nì 's fuintaiche 's nì 's toilichte nuair tha 'n faoghal a' dol leat mar do mhiann, is tu air do chuartacha' le solafaibh talmhai', na nuair tha thu air dol a thaoibh gu urnaigh agus smuainte 'n diamhair, na gu feitheadh air Dia na fhocal agus na aora'? Cha 'n 'eil comhar' air bith is cinntich' air

neach a bhi fathasd neo-iompaichte, na nithe 'n t-saoghail a bhi 'n uachdar na thogra', na speis, agus na mheas, 1 Eoin ii. 15. Seum. iv. 4.

Ann cridhe gach neach ata fìor-iompaichte, 's ann aig Crìosd a tha 'n uachdranachd. Cia ionmhuinn leis an neach sin ainm? Cia cubhrai' leis a bhola'? Caint, i. 3. Salm xlv. 8. Tha ainm Ios' air a ghearradh air a chridhe, Gal. iv. 19. 's air a thasgai' mar cheanglachan mirr (mar luibhean cubhrai') na bhroillach, Caint. i. 13, 14. Na bheachd-fan, cha 'n 'eil ann an onoir ach aile, 's cha 'n 'eil ann an fùgradh ach cuthach; is thuit Mammon fios, cos'ail ri *Dagon* roimh' an airce, riabh bho 'n chaidh Crìosd air mhodh slainteil a leige' ris da. 'S e so a chlach phrif-eil do 'n fhìor iompachan, 's e so ionmhus, 's e so a dhochas, Mat. xiii. 44, 45 'S e so a ghloir, "Is leamsa mo ghradh, agus is le-san mise," Gal. vi. 14. Caint. ii. 16. O, 's aoibhneiche le-san gur urr' e radh, Is leamsa Crìosd, na ge d' fheudhadh e radh, Is leamsa an rioghachd, Is leamsa na *b-Innsean*.

Sa cheathramh aite, tha sinn a' pilleadh bho 'r fireantachd ficin. Mu 'n iompaichear duine, 's i oidheirp e f^hin a chodacha' le

dhuilleaga-fige fein, Phil. iii. 6, 7. Gen. iii. 7. is a fhlanacha' le oibre fein, Mic. vi 6, 7. Tha e ulla' gu earbs' a dheanadh as fein, Luc. xvi. 15. agus xviii. 9. gu fhireantachd fein a sheide suas, agus gu ftriochda do fhireantachd fein, ni 's mo na gu ftriochda do fhir-inteachd Dhe, Rom x. 3. Ach bheir iompacha' dha mutha inntin; tha e 'nis a tilgeil air falbh fhireantachd fein mar bhroineig fhalaich, Isa. lxiv. 6. A nis tha e bochd na spiorad; Mat. v. 3. ga dhite's ga chafaid fein, Rom. vii. a' faicinn gu foilleir gu bheil e "ainnifeach agus truagh, agus bochd, agus dall, agus lomnochd." Taibh. iii. 17. Tha e faicinn faoghal do aingidheachd feadh an nithe naomha; tha e faicinn nach 'eil ach falchar na fhireantachd fein as an raibh e deana' bun, is cha ghabhadh e os laimh arson mile faoghal a bhi air fhaotuinn innte tuille, Phil. iii. 4, 7, 8, 9. Tha mheur do ghnath air a leon, Salm ii. 3. air a pheacaidh, air uireasuibh. Tha nis meas mor aig' air fireantachd Chrìosd: tha e faicinn an fheum a th' aige air Chrìosd anns gach aon dleafnas, araon a chum a phearsa 's a dheanadas fhireanacha'. Cha 'n urr' e bhi beo as eugais; cha 'n urr' e urnaigh a dheanadh as

eugais. Is eigin do Chrìosd dol maille ris, air neo cha 'n urr' e teachd ann lathair Dhe: tha thaice ri lamh Chrìosd, nuair a tha e ga strìochda fein an tigh an Tighearna: tha e ga mheas fein mar dhuine caillt' as eugais: tha a bheatha falaichte 's a' fas ann an Crìosd, mar fhreamh craoibhe tha faotainn beatha 's daigh-neachaidh bho 'n talamh. Roimhe fo, bu sgeul faoin fuar leis iomra' mu Chrìosd, ach a nis cia taitneach leis a chluinntin! Tha e nis a' glaothaich, mar a rinn an fhinnuis, "Bhuam gach ni ach Crìosd."

An deigh fhaicinn *co uaidh* tha sinn a' pille', feuchai' sinn a nis *co dh' ionnsuidh*.

1. Dh' ionnsui' Dhia an Athar, a Mhic, is an Spioraid Naoimh.

2. Dh' ionnsui' lagh, ordui'ean, agus sliغه Chrìosd.

Cha 'n 'eil duin' air bith do rìreadh air a naomhacha' gus am bi a chridhe air a shocrachadh air Dia thar gach ni', 's an roigh-nich e e-san mar a chuibhrionn agus ardmhath. Is iad na briathra' fo is cainnt do chridhe a chreid'ich; "Is tusa O Dhia mo chuibhrionn," Salm cxix. 57. "Ni m' anam' uail san Tighearna." Salm xxxiv. 2. Is ann uaithe-san a thig m' fhurtachd; is e

'mhain mo charraig is mo fhlaite, 's e mo thearmunn daingean. Is ann an Dia tha mo fhlaite 's mo ghloir, is e carraig mo neart agus mo chathair dhidein. Salm lxii. 1, 2, 5—7: agus xviii. 1, 2.

An aill leat a chur ionnfui' na deuchainn, am bheil na nach 'eil thu air t-iompacha'? Nis mata thuga' t-anam is gach ni tha 'n taobh astigh dhiot fainear :

An do roighnich thu Dia arson do shonais agus t-oighreachd? C' ait a bheil toil-inntin do chridhe ag co-sheasamh? Cia uaidh tha thu faotainn an t-solais is mo? Thig mata, is le Abraham "tog suas do shuil gu deas agus gu tuath, gus an ear agus gus an iar;" feall mu 'n cuairt duit, cìod a b' fhearr leat fhaotainn do na bheil air neamh no air thalamh a chum do dheana' fona? Nan tuga' Dia dhuit do roghainn mar a thug e do Sholamh, is gu 'n abradh e riut, mar a thuirte Ahasuerus ri Ester, "Cìod a nis is aill leat, agus cìod i t-agh-chuinge, 's biaidh i air a deonacha' dhuit?" Ester v. 3. Cìod a dh'iarra' tu? Imich gu garradh an t-Solais, agus tionail gach luibh chubhraidh as fìn; an deanadh iad fo do thoileachadh? Imich gu tigh-storais Mhammoin, agus luchdaich thu fein

co trom as a shanntaicheas tu as fin: Falbh cuideachd gu luchairt na h-onorach, is faigh urram agus cliu mar dhaoine mora na talmhainn: An deanadh aon diu fo, no iad fo uile do thoileacha', 's a thoirt ort thu fein a mheas ad dhuine fona? Na 'n deana', tha thu gu deimhin feolar fathafd agus neo-iompaichte. Ach mur deanadh, imich ni 's faide; gabh sealla do bhudadheanna oirdheirc Dhe? do shaibhreas a throcair, do mhorachd a chumhachd, agus do dhoimhne do-fgrudaidh a naduir uile-fhoghainntich. An e fo is fearr tha teachd air do cheairt, agus is mo tha ga d' thoileachadh? Am bheil thu 'g radh, "Is math a bhi san aite fo?" Mat. xvii. 4. "An fo togai' mi mo phailliunn;" ann fo gabhai' mi gu brath comhnuidh. Am fearr leat dealacha' ris an t-faoghal uile na ris fo? Ma 's seadh, tha chuis gu math eidir thu fein agus Dia. Is fona thu, O dhuine, is fona thu gu rabh thu riabh air do bhreith: ma 's urra Dia do dheana' fona, fona cha 'n fheud thu gu 'n a bhith; oir dh' aidich thu 'n Tighearn' a bhi na Dhia dhuit. Deut. xxvi. 17. Am bheil thu 'g ra' ri Criosd, mar thuirt e-san ruinnie, "Biaidh t-athair-fa na athair dhomh-fa, 's do Dhia-fa na Dhia

dhomh-fa." Eoin xv. 17. So far am bheil an dealacha' eidir an cealgair agus an creideach. An cealgair cha ghabh am feasd a thamh agus fhois ann Dia: cha lugha na gras agus iompacha' bheir air duine fo a dheana', 's a leighifeas truaighe an leagai', leis a chridh' a thionnda bho iodhail-bhreige dh'ionnfuidh an Dia bheo, 1 Theff. i. 9, Anis a deir an t-anam, "A Thighearna, cia dh'ionnfui' theid mi? Agad-fa tha briathra na beatha mairtheannaich," Eoin vi. 68. Ann fo focruichidh an t-anam is gabhaidh e fois. O, cia mor aoibhneas ri faicinn a choir air Dia! 'N tra chi e fo, tha e 'g ra', "Pill gu d' fhuaimhneas, O m' anam, oir bhuin an Tighearna riut gu ro-fhaibhir," Salm cxvi. 7. Seadh, tha e ulla' gu feinn mar a rinn Simeon, "A Thighearna, ceaduich a nis do t-oglach triall ann fith," Luc. ii. 29. is aig ra' le Jacob, nuair a dh' ath-bheothaicheadh a chridhe aosda leis an sgeul ait a thainig g'a ionnfuidh, "Is leor e," Gen. xlv. 28. Nuair a chi e gu bheil aige Dia ann an cumhanta ri dol g'a ionnfuidh, "is e fo uile fhlaite, agus uile mhiann," 2 Sam xxiii. 5.

A dhuine an i fo do staid-fa? am bheil

fiofrachadh agad air na nithe so ; Ma tha, is beannuicht' thu bho 'n Tighearna :” bha Dia 'g oibreachadh annad ; ghabh e greim air do chridhe le cumhachd grais an iompachaidh, air neo cha bhiodh a chus mar so

Tha 'n duin' iompaicht a' pille' gu Iosa Criofd, an t-aon eidir-mheadhonair eidir Dia agus duine, 1 Tim. ii. 5. 'S i obair-fan nar toirt a ionnfui' Dhia, 1 Pead. iii. 18. Is e an t-flighe dh' ionnfuidh an Athair, Eoin xiv. 6. an aon dorus air am feud finn dol asteach, Eoin x. 7. an aon mheadhon gu bhi beo, an aon rathad, an aon ainm air a thoirt fui' na neamha, leis am feud finn a bhi air ar sabhala', Gniomh. iv. 12. Cha 'n 'eil fuil aig an duin' iompaichte ri flainte bhò neach air bith ach e-san na aonar, air am bheil e ga thilge' fein le lan-earbfa, mar gu tilge' duin' e fein air mhuir le lamhan fgaoilte.

“ Ann so, ars' am peacach iompaichte, gabhai' mise do mhifneich mi fein a thilge', 's ma theid mi am mugha, theid mi am mugha ; ma bhafaicheas mi, bafaichi' mi fan aite so.” Ach, a Thighearna, na leig thusa dhomh basacha' fui' shuil iochdair do throcair.—Na h-iarr' orm t-fhagail, no pilleadh bho bhi d' leantuinn.” Rut. i. 16. Ann so

tilgi' mi mi-fein ; ge d' bhuail thu mi, ge d' mharbh thu mi, cha charuich mi air falbh bho d' dhorus, Iob xiii. 15.

Mar fo earbai' an t-anam truagh e fein ri Crioisd, is leanai' e ris gu dileas agus gu daingean. Mu 'n d' iompaicheadh e bha Crioisd suarach na shuilibh, is bha tuill' aire aig air fhearann, air a chairdean, agus air a mhalairt, na airfan, Mat. xxii. 5. Ach a nis tha Crioisd mar a theachd-an-tir dha, nach feud e fheachna' ; mar aran latheil, is mar bheatha da anam agus da chridhe, Gal. ii. 20. Is e a run fuidhichte gu biodh Crioisd air ardachadh ann, Phil. i. 10. Bha uair a thuir a chridhe, cos'ail riu-fan a dh' fheor-uich do 'n bhean-nua'-phofda, "Cìod e do ghradhfa ni 's mo na neach eile?" Caint. v. 9. Bha tuile tlachd aige na chuideachd shugaich, na chluiche chronail, na sholas talmhai', na bh' aige 'n Crioisd. Mheas e diadhachd mar ni falamh, agus a sholas mar fhaoin-bhruadar. Ach a nis "is e dhafan a bhi beo Crioisd." Tha e cur an neo-brìgh gach ni air an raibh mhor-mheas aige, "arson ro-oirdheirce eolais Chrìosd, Phil. iii. 8.

Tha am fìor-iompachan a' gabhail ris an

iomlan do Chrìofd: tha speis aige cha 'n e 'mhain do dhuais, ach mar an ceadna do obair Chrìofd, Rom. vii. 12. cha 'n e 'mhain do Shochairibh, ach do uallich Chrìofd mar an ceadna. Tha e toileach cha 'n e 'mhain an t-arbhar a bhualadh, ach a chuing a tharruing cuideachd: tha e gabhail air fein aitheanta' Chrìofd; feadh, agus crann-ceufai' Chrìofd maille riu, Mat. xi. 9. agus xvi. 24.

An duine nach 'eil glan iompaichte cha 'n aill leis ach pairt do Chrìofd. Tha e toileach a bhi air a fhabhala' leis, ach cha 'n aill leis a bhi air a naomhacha'. Tha speis aige do shochairean, ach cha 'n 'eil meas aig air pearfai' Chrìofd. Tha e mar gu b' ann a roinn Chrìofd; a' roinn oifeagan agus a shochairean. Is failin san fteidh so; is mearrachd ro-chunthartach e: Co sam bith le 'n ionmhuinn anam, biodh e air fhaicill roimhe; is mearrachd mhillteach e, mu 'n d' fhuair sibh gu bitheanta' rabha'; 's gidheadh tha e fathasd ro choitcheann. Tha Iosa na ainm taitneach, ach cha 'n 'eil daoine' "a' gradhachadh a'n Tighcarna Ios' ann trei-dhireas," Ephes. vi. 24. Cha ghàbh iad e mar tha Dia ga thairgse "gu bhi na Phrionnsadh agus

na Shlanui'-fhear," Gníomh. v. 31. Tha iad a fgaoile' nan nithe sin a chuir Dia cuideachd, oifige Rìgh agus Sagairt; feadh, cha ghabh iad flainte bho Chrìosd mar tha e ga tairgfe; tha iad an' fo ga roinn bho cheile. Is e guth gach duine iad a bhi air an tearnadh bho fhulang, ach cha 'n 'eil iad idir co durachdach a dh' iarrui' tearnaidh bho pheacacha'. Bu mhath leo an anam a bhi faibhailt ach bu math leo an an-mianna' bhi fafuichte cuideachd. Seadh, tha moran a' deana' roinn an' fo a ris; tha iad toileach cuid d' am peacaidh a threigfin, ach cha 'n fhag iad uchd Delilah, 's cha toir iad dealacha' dan leannan, Herodias. Cha 'n urr' iad a bhi garg ri fuil dheis no ri lamh dheis; is eigin do 'n Tighearna "maitheanas a thoirt doibh san ni fo," 2 Rìgh. v. 18.

O bithibh an-bharra' faicilleadh sa chuis fo; tha 'ur n-anama 'n earbsa ris. An duine tha do rìreadh iompaichte, tha e gabhail Chrìosd gu h-iomlan, mar tha e, gun chur ris, a thoirt deth, no cumail air ais uaithe. Tha e toileach Chrìosd fhaotainn air a chumhanta fein, feadh air cumhnanta sam bith. Tha e toileach Chrìosd ga riaghla', co math agus Chrìosd ga shabhaladh. Tha e 'g ra' le

Pol, "A Thighearna, ciod is aill leat mis' a dheana'?" Gniomh. ix. 6. ni sam bith, a Thighearna: tha mi 'g am chur fein ad bhuil, thoir dhomh aon chumhnant is aill leat, Gniomh. ii. 37. agus xvi. 50.

2. Tha 'n duin' iompaicht' a pilleadh dh-ionnsui' lagh, ordui'ean agus slighe Chrìosd. A cridhe fin a bha aon uair fuathach mu na nithe fo, 's nach b' urr' an cuibhreach a ghiulan, tha nis an speis is mo aige dhiu, 's tha e gan roighneacha' chum a stiura' gu brath is a riaghla', Salm cxix. 111. 112.

Tha ceathair nithe, tha mi toirt fainear, a tha Dia 'g oibreachadh anns gach fìor iompachan, a thaobh lagh agus slighe Chrìosd, leis am feud sibh bhur staid aithneacha' ma bhios sibh dileas do 'r anam fein; agus air an aobhar fin biodh 'ur fuil gu dil' air 'ur cridhe, nuair a tha sibh gan leughadh na gan eif-deachd.

1. "Tha 'n inntin a gabhail gu deonach air lagh agus slighe Chrìosd, is gam meas air gach doigh co-thromach agus reufanta," Salm cxix. 112, 128, 137, 138. Tha 'n cridh' a' gabhail tlachd do shlighe Dhe, is le grain a' cur air cul' gach fuath bha aige th' i roimhe fin. Na briathra fin a bha

cruai' leis roimhe fo, tha e nis gam meas
 “naomh, cothromach agus math,” Rom. vii.
 12. Cia mor an speis a bh' aig *Daibhi'* do
 lagh Dhe! 's cia ait a cur an ceill a chliu
 's ga mholadh, araon arfon a naduir oirdheire
 agus a thoraidh iongantaich! Salm xix. 8,—
 11. &c.

1. “Tha 'n cridhe 'n geall air eolas fhaotainn air an iomlan do thoil Chrìosd,” Salm cxix. 124, 125, 169, agus xxv. 4, 5. I e run an duin iompaichte gun aon pheaca bhi falaicht' air, is gun bhi ain-eolach air aon dleafnas tha fiachuicht' air. Is i guidhe dhurachdach a chridhe, “A Thighearna mata flighe olc sam bith 'annam, leig thusa ris domh i. An ni sin nach aithne dhomh teagaisg thusa dhomh; is ma rinn mi aingidheachd, cha dean mi mar sin ni 's mo.”—Ar duine nach 'eil glan-iompaichte, tha e ain-eolach da dheoin; 2 Pead. iii. 5. cha 'n 'eil toil aige teachd dh'ionnfui' an t-soluis, Eoin iii. 20. Tha e toileach am peaca' fo no 'm peaca' ud eil' a ghleidhe, 's air an aobar sin cha 'n 'eil tlachd aige fios fhaotinn gur peaca' a th' ann, is cha 'n fhosgail e 'n uinneag a leig eil astigh an t-soluis. Ach tha 'n cridhe iompaichte toileach eolas fhaotain air an iomlan.

lan do lagh a Thighearna, ciod air bhith fharfuingeachd, Salm cxix. 18, 19, 27, 33, 64, 66, 68, 78, 108, 124. Gabhaidh e gu h-uile-thoileach ris an fhacal a leigeas ris da aon dleafnas air nach raibh aire na eolas aige roimhe, no bheir fealla dha air aon pheaca' nach raibh e roimhe, ag leirfinn, Salm cxix. 11.

3. "Tha run faor agus fuidhichte na n-inntin an' geall air sliغه Chrìofd, a roghainn air uile sholas a pheacaidh, agus air foirbheas an t-faoghail," Salm cxix. 103, 127, 162. Cha 'n airc no eigin idir a tha g aontachadh a thoile, 's cha mho is smuainte grad no obann a tha ga b-atharachadh; ach e run fuidhichte agus faor tha e gabhail sliغه Chrìofd mar a roghainn. Salm xviii. 3. agus cxix. 30. Ni 'n fheoil, tha e fìor, uid ar-amach, ach biaidh an toil' an' conuidh ' miannacha' lagh agus riaghalt Chrìofd air chor is nach 'eil na nithe fo nan uallach dha idir, ach nan solas, 1 Eoin v. 3. Salm cxix. 60, 70. Nuair a tha 'n duine mi-naomh a' tubhal ann sliغه Chrìofd mar gu biodh e 'n aibhreachaibh no 'n geimhlibh, tha e-fan ga beana' fo gu reidh furasfd, Salm xl. 8. Ier. xxi. 33. 's a' meas lagh Chrìofd mar a

fhaoirse, Salm cxix. 32. 45. Seum. i. 25. Tha e toillichte le maife na naomhachd, Salm cx. 3. agus tha 'n comhara' fo aige do ghna ann fein, "Gu b' fhearr leis (nam faigheadh e a roghainn) an caithe-beatha bu teinne 's bu naomha bhi aige, na bhi fan inbh' a b' airde 's b' urramaich' air thallamh," 1 Sam. x. 26. "Chaidh le Saul buidheann dhaoine, a bhean Dia r' an cridheachan." Nuair a bheanas Dia ri cridheachan a dhaoine taghta, tha iad air ball a leantuinn Chrìosd, Mat. iv. 22. agus (ge d' tha iad air an tar-ruing) ruithidh iad gu h-ait na dhiaigh, Caint. i. 4. is tairgidh iad gu toileach iad fein gu feirbheis an Tighearna, 2 Chron. xvii 16. ga iarrui' le 'n uile mhiann, caib. xv. 15.—Tha fheum fein ann eagal, ach cha 'n e idir is prìomh-aobhar do umhlachd chridhe naomha. Cha 'n ann a dh' ain-deon a tha Crìosd a' riaghladh a luchd-muinntir; is ann a tha e na Rìgh air pobul toileach. Tha iad tridaghrais-fan-uile-thoileach dh'ionn-fuidh a fheirbheis, agus ga deanadh bho roghainn; cha 'n ann mar thraillean, ach mar a mhac no bhean, bho ghradh agus bho thogradh inntin. Ann aon fhacal, is e lagh Dhe gaol an duin' iompaichte, Salm cxix. 159,

163, 167, a mhiann, rann, 5, 20, 40, a sholas, rann, 77, 92, 103, 111, 143, agus cuis a bhith-smuainte, rann, 97, 99, agus Salm i. 2.

4. “Tha aomadh a chridhe ’n conuidh gu aitheanta Dhe a choimhead,” Salm cxix 4, 8, 167, 168. Is e curam gach aon latha d’ a bheatha gluafad maille ri Dia. Tha a run mor, agus oidheirp math, ge d’ tha e teachd fada gairrid. Cha lugha na bhi foirfe tha air aire. ’S e fo a tha e ’g iarrui’, ’s e fo a tha e ’g oidheirpeacha’. Cha ghabhadh e os laimh stad aig tomhas air bith do ghras gun bhi glan-shaor do pheaca’. ’s coiliont ann an naomhachd, Phil. iii. 11,—14.

An fo feudar failinn a chealgair fhaicinn. Cha ’n ’eil do dheigh aige-fan air naomhachd, mar thuirt aon araid, ach nam faigheadh e drochaid a dheana’ dh’i ga thoirt a chum neamh ; is cha ’n ’eil e ’g iarrui’ dh’i ach di-each uirread as a ni ghnothach. Ma gheibh e na dh’ fhoghnas ga thoirt do neamh cha ’n ’eil tuille uaithe. Ach e-fan a tha do rirreadh ompaichte, tha speis aige do naomhachd air son fein, Salm cxix. 97. Mat. v. 6. is cha ’n ann amhan arson neamh. Cha leor eis uirread as a dh’ fhoghnas gu thearnadh

bho ifrinn; tha e 'g iarruidh an tomhais is airde tha na chomas ruigheachd air: is cha 'n e 'mhain gu bheil e ga iarrui' fo, ach tha e cuideachd ga fhior-oidheirpeacha'. Cìod i mata do fhlighe-fa, 's cìod an rathad a tha t-aomadh? An i diadhachd t-obair, an i naomhachd do ro-churam? Rom. viii. i. Mat. xxv. 16. Phil i. 20. Mur i, tha thu fada gairrid air bhi fìor-iompaichte.

An co-chur. Agus an e 'n t-iompacha' fo air an raibh finn a labhairt a's eigin a bhi againn mu 'm feud finn a bhi air ar sabhaladh? Ionnsuich mata uaithe fo, 1. Gur "cughann an geata, 's gur ai-leathan an t-flighe tha treo-acha' dh' ionnsui' beatha." 2. Nach 'eil iad-fan ach tearc a tha 'g amas orra." 3. Gu bheil feum air cumhachd diadhai' chum peacach air bith iompachadh air mhodh slainteil a dh' ionnsui' Iosa Chrìosd.

Guidheam ort mata, co air bith thu tha ga leughadh fo, no ga eifdeachd, tionndai' do shuil ort fein an taobh astigh. Cìod a deir do choguis? Nach 'eil i ga d' theuma'? Nach 'eil i ga d' chradh? An ni fo do bharrail, an i fo do roghainn, an i fo do fhlighe air an raibh finn ag iomra'? Ma 's i, tha chuis ceart. Ach nach 'eil do chrìdhe ga d' dhite', 's ag

innse dhuit gu bheil a' leithid fo na' leithid, fo do pheaca', ris a bheil thu cleachdta, 'n aghaidh do choguis? Nach 'eil e 'g innse dhuit gu bheil a' leithid fo 's a leithid fo cheilg fha-laichte fa bheil thu ciontach? A leithid fo na leithid fo do dhleasnas air a bheil thu deana' dearmaid.

Nach 'eil do choguis ga d' ghiulan gu d' sheomar, gu d' ionad uaigneach, agus ag innse dhuit cia tearc is faoin an sin urnaigh, leugha', agus fein-cheasnacha'? Nach 'eil i ga d' ghiulan gu d' theaghlach agus a feuchainn duit cia dearmadach thu 'n sin air earail Dhe, 's air anama do chloinne 's do sheirbhiseach? Nach 'eil i ga d' tharruing gu d' bhuth, gu d' dhreuchd, is a feuchainn duit ann sin diomhaireachd aingidheachd eign ris am bheil thu cleachdta? Nach 'eil i ga d' ghiulan gu t-ionada sugrai', 's a toirt ad chuimhe na cuideachd a bha thu gleidhe'; na h-uine bha thu 'struidheadh, is nan talantan a bha thu ag mi-bhuileacha'? Nach 'eil i ga d' tharruing gu d' sheomar uaigneis, agus a' leigeil fhaicinn duit nithe tha falaicht' bho shuilibh dhaoine, 's aithnichte dhuit fein amhan agus do Dhia?

O choguis! dean do dhleasnas. Ann ainm

an Dia bheo, tha mi 'g aithne dhuit thu dheana' do dhleasnais. Dean greim air a pheacach, glac e, cuir an fas e, leig ris a chunthart da. Ciod! an e gu bi thu reidh ris, na gu gabh thu leis am fad as a bhuan-aicheas e na pheaca'? Duifg, O choguis! Ciod is ciall duit, O chadalaiche! Ciod fo! Am bheil thu gun aon achasan ad bheul? Ciod fo! an leig thu do 'n anam thruagh fo basacha' na neo-churam, gun fuim do Dhia na do fhiorruitheachd, is tufa, gun smid as do bheul, a' fhanuinn ad thofd? Ciod fo! an leig thu dha sith bhi aige 's e dol air aghai' na pheaca'? O mofgail ort fein, eirigh, dean t-obair! Labhair mar shearmonaiche na uchd, glaodh amach, na caomhainn: tog fuas do ghuth mar thrompaid: na biodh fuil an anama fo air iarraidh air do laimh-fa.

CAIB. III.

A feuchainn gur eigin Iompacha' no basacha'.

THEAGA' gu bheil thu ulla' gu ra', ciod is ciall do 'n iomairt fo? 's gu iongantas a gabhail c' arson a tha mi ga d' leantuinn co durachdach, a' cumail fuaim na h-aon chaithream fo gun tamh ad chluais, gu feum thu "aithreachas a ghabhail is a bhi air t-iom-

pacha'," Gnìomh. iii. 19. Ach is eigin domh a ra' mar a thuirte Ruth ri Naomi, "Na h-iarr orm t-fhagail, na pilleadh bho bhi ga d' leantuinn," Rut. i. 16. Na 'm bu ghnothach faoin a bhiodh air 'm aire, cha bhithinn co durachdach. Na 'm feuda' tu bhi air do shabhala' mar a tha thu, 'leiginn leat gu toileach. Ach am b' aill leat gun iomguin a bhi orm, nuair tha mi ga d' fhaicinn ulla' gu basacha'? Mar is beò 'n Dia sin a tha mise na fhianuis, cha 'n 'eil an dochas is lugha agam aon aghaidh agaibh fhaicinn gu brath ann neamh, mur bi sibh air 'ur n-iompacha'. Tha mi gu tur a' call m'ò dhuil ri 'r slainte, ni 's lugha na ghabhas sibh os lamh pille' gu h-iomlan, agus sibh fein a lantoirte suas do Dhia, ann naomhachd agus ann nuadhachd beatha. An dubhairt Dia "gu deimhin, deimhin, mur bi sibh air 'ur breith a ris, cha 'n fheud sibh rioghachd Dhe fhaicinn," Eoin iii. 3. is an ioghna' leibh na dheigh sin gu bheil 'ur ministeirean ri faothair gus am beirtear sibh aris? Na bi-odh iongantais oirbh mis' a bhi sparra' naomhachd oirbh co teann, no mi bhi co toileach iomhaigh Dhe fhaicinn air a tarruing oirbh: as eugais fo, riabh cha deachaidh, is gu

brath cha d' theid aon neach a'fìgh do rioghachd neimh. An t-iompachá' fin air an raibh fin ag iomra', cha tomhas ard e air a bheil cuid do Chrìosdui'ean is naomha na cheil' a' ruigheachd: cha 'n eadh, gach aon anam a bhios air a shabhala', 's eigin da bhi gu h-iomlan air atharrachadh air an doigh fo.

Tha air innse' mu thiomchioll Romanach oirdheirc nuair a bha e greasad le gran do 'n bhaile re am gort, is a bha 'n fgioba leafg gu feola' re doinnn, dubhairt e. "Is feumaladh ar turas na ar beatha."—Ciod an ni a shaoileas tus' is feumala'? Am bheil t-aran feumail? Am bheil do bheatha feumail? Is mor is feumala' na fin t-iompacha'. Is e fo gun amharus an aon ni feumail. An coimeas ris fo, cha 'n 'eil do mhaoin feumail; feudai' tu a reic uile arson na cloiche ro-phrifeil fo, is buannachd mor a bhi agad na dheigh fin, Mat. xiii. 46. Cha 'n 'eil do bheatha feumail: feudai' tu dealacha' ri arson Chrìosd, is buannachd an-bharr a bhi agad cuideachd. Cha 'n 'eil do chliu feumail; oir feudai' tu mi-chliu fhaectainn arson Chrìosd, is gidheadh a bhi sona; feadh moran ni 's sona na bhiodh tu as eagus, 1 Pead. iv. 14. Mat. v. 10.

11. Ach tha t-iompacha' co feumail as gu bheil do shlainte no do dhamna' siorruith an crocha' ris. Is nach 'eil e ro-ionchuidh ann an cuis co chuidreamach grad shealltuinn mu 'n cuairt duit! Ris an aon ni fo, tha do shonasa na do thruaighe fad uile siorruith-eachd ann earbsa.

Achd feuchai' mi-ni 's mionaichde co feumail is a tha e dhuit iompachadh, bho na *cuig* nithe fo a leanas; oir as eugais fo, *sa cheud aite*, "Tha do bhith an' diomhanas." Nach mor am beud thu bhi gun fheum air bith annad; a' t-uallach air an talamh; ad mhi-mhaife fa chruthacha'? Gidheadh is i fo do staid gu brath gus an iompaichear thu, oir gus sin cha fhreagair thu chrìoch gus an deachai' do chruthacha'. Nach ann air son toil De a tha thu, 's a bha thu air do chruthacha'? *Taisb. iv. 11.* Nach d' rinn e air a shon fein thu? *Seanr. xvi. 4.* An duin' thu, 's am bheil reusan agad? Nach smuainich thu mata co uaith' agus c' arson a fhuair thu do bhith. Amhairc air an dealbh a thug Dia do d' chorp, agus feorich dhiot fein, ciod a chrìoch mu 'n do chruthaich Dia ni co iongantach? Thoir fainear ceatfaidh oirdheirc agus ard t-anama; ciod an t-aobhar mu 'n do

bhuilich Dia ort talanta co prifeil? An ann a chum thu fein a thoileacha', 's t-anmianna fhasucha'? An do chuir Dia daoine, cos'ail ri golain-ghaoithe dh' ionnsuidh an t-faoghail, gun ghnòthach air bith ach a thional beagan do bhiorain is do chre, a thogail an neaden, a dh' arach an sliochd, agus an fin a bhi 'g imeachd? Bha na cinnich fein a faicinn ni b' fhaide na so. Am bheil thusa co "uabhafach agus co miorbhuilleach air do dhealbh," Salm cxxxix: 14. is nach 'eil thu smuaineachadh agad fein gu cinnteach gur ann arson crìch' aird agus oirdheirc eigin a chaidh do chruthacha'?

O dhuine! cuir do reufan car tiota sa chathair. Nach mor am beud gu biodh creatuir oirdheirc air a chruthacha' 'n diomhanas! Gu deimhin mur fhreagair thu chrìoch gu an deachaidh do chruthacha' tha do bhith ann diomhanas, feadh ni 's measa na bhi 'n diomhain.

1. Tha do bhith ann diomhanas. Tha duine neo-iompaichte cos'ail ri inneal ciùil grinn aig a bheil gach aon da theuda bristeach 's as an gleus: is eigin do Spiorad an De bheith gach ni leafacha' 's a ghleufa' le cumhaclid na h-ath-ghineamhuinn, is le oibreachadh a ghraibh.

air neo cha bhi ann a d' urnaigh ach donna-laich, is cha bhi feirbheis no moladh air bhith a bheir thu feachad binn ann an cluas an Ti is airde, Ephes. ii. 10. Phil. ii. 13. Hof. vii. 14. Ifai. i. 15. Tha gach aon do d' cheatfaidh agus do d' chumhachdan co tru-ailli' na 'n staid naturra, 's nach urr' thu feirbheis thaitneacha' thoirt do 'n Dia bhieo gu brath, gus am bi thu air do ghlanadh bho oibre marbha'. Eabh. ix 14. Titus i. 15.

An duine tha mi-naomhaichte cha 'n 'eil e comasach air feirbheis a thoirt do Dhia : (1.) Cha 'n 'eil eolas aig' air an obair ; tha e co ain-eolach air feirbheis as a tha e air facal na fireantachd, Eabh. v. 13. Tha cuid dhiomhaireachd ann an cleachdainn co math as ann an teagasg na diadhachd : a ris cha 'n aithne dhoibh-fan nach 'eil air an ath-ghintin diomhaireachd rioghachd neimh, Mat. xiii. 11. 1 Tim. iii. 16. An leugh an duine nach d' ionnfaich riabh littir ; no 'n cluich e-fan aig nach raibh clar-ciuil na laimh riabh fa-hafd ? Cha mho na sin is urra 'n duine na-turra feirbheis thaitneach sam bith a thoirt do 'n Tighearna. Is eigin da 'n toiseach a bhi air a theagasg bho Dhia, Eoin vi. 45. air theagasg gu urnaigh, Luc. xi. 1. air a

theagafg gu buannachd, Ifai. xlvi. 17. air a theagafg gu imeachd, Hof. xi. 3. air neo cha 'n aithne dha ni air bhith dhiu' fo a dheana' gu ceart na gu taitneach. Is mar a tha e gun eolas arson na h-oibre, tha e cuideachd (2.) gun neart air a fon. Cia lag a chridhe! Esec. xvi. 30. Air ball tha e fgith: "an t-fabaide, cia tuirfeach i?" Mal. i. 13. Tha e "gun neart," Rom. v. 6. feadh marbh ann am peaca', Ephes. ii. 5. 'S mar a tha e ain-eolach agus ea-comafach air an obair fo is amhlui' cuideachd a tha e (3.) gun tog-radh air bith aige ga h-ionnfui'. "Cha 'r 'eil iarruidh aige eolas fhaotainn air flighe Dhe," Iob. xxi. 14. Cha 'n urr' e eolas fhaotainn orra. Salm lxxxii. 5. (4.) Cha 'r 'eil innleachd no ionstrumeint iomchuidh aige arson na h-oibre. Is co fhuras do dhuine clach chruaidh a shnaighe' gun acainn, n' tigh a thogail gun chungaidh, as feirbheis thaitneach air bith a dheanadh as eugais gra-fan an Spioraid. Ma 's ann arson cliu dhaoine no faoin-ghloir a bheir sinn feachad deirce cha 'n 'eil 'ar feirbheis taitneach le Dia, o' cha 'n ann bho ghras a tha i fruthadh. Agus ciod a th' ann an urnaigh a bheoil, gu ghras ann fa chridhe, ach colluin anns nac

'eil anam? Ciod ann feum a th' ann an aidmheil ar peacai' mur ann bho bhron diadhaidh agus bho aithreachas neo-chealgach a tha i teachd? Ciod am feum a tha nar n-uile ath-chuinge, mur 'eil iad air am beothacha' le durachd naomh, is a' fruthadh bho bheochreideimh ann am buaidheanna' 's ann an geallana' Dhe? No ciod am feum a tha nar moladh agus nar buidheacheas, mur 'eil e teachd bho ghradh is bho thaing do Dhia, 's bho 'n fhior-mhothacha' th' aig ar cridhe air a thiolaca 's air a throcair? Ar chor as gu bu cho mhath dhuit fuil a bhi agad ri cainnt bho na clachan, reusan bho na bruidean. no coifeachd bho na marbh, a's fuil a bhi agad ri feirbheis air bith naomh agus thaitneach do Dhia bho dhuine neo-iompaichte. Nuair ata chraobh olc, cionnus a dh' fheudas am meas a bhi math? Mat. vii. 18.

2. Gun iompacha', tha do bhith ni 's mease na bhi 'n diomhanas. Tha 'n t-anam neo-iompaichte na aite-cumail no na chro aig na h-uil' eun neo-ghlan, Taib. xviii. 2. Na uaigh lan do thruailleachd agus do shalhar, Mat. xxiii. 27. na chairbhinn ghraimeil, air ghluafad le cnuimhibh, is air lobha' e samh breun gus nach feudar teachd am

fagus, Salm xiv. 3. O staid uabhasach! Nach 'eil thu fathasd a' faicinn t-fheum air atharracha'? Nach cuirreadh e mulad air duine na naomh-shoithichean oir a bha 'n teampul Dhe fhaicinn air an tionnda' gu cupain mhifge, 's air an falacha' le iodhal-aoradh? Dan. v. 2. 3. An raibh e na ni graineil leis na h-Iudhaich bhi faicinn Antiochuis a cur suas dealbh muic' aig dorus an teampuil? Nach mor bu ghraineala' na sin an teampuil fein a bhi air a dheana' na stapull no na fhailmhuc, is an t-Ionad ro-naomh air a dheana' na theampul do Bhaal? 2 Righ. x. 27. Is i so direach staid an duine neo-iompaichte: tha do bhuill uil' air an tionnda' gu bhi nan feirbheifich do 'n Aibhisteir, agus do chridhe na chro neo-ghlaine, Ephes. ii. 2. Titus i. 15. Feudai' tu fhaicinn ciod a tha 'fa chridhe, bho na nithe' a teachd amach as; oir "as a chridhe thig droch smuainte, mortadh, adhaltrus, striopachas, gaduigheachd, fianuis-bhreige, blaispheime," &c. tha iad so a' leigeil fhaicinn ciod an ifrinn a tha 'n taobh a-stigh.

Cia maslach am mi-ghnathacha' so! anam neamhai' ga aoirneagan ann an clabar a pheas-

cai' ! mais' a chruthachai', triath an t-faoghail ag imlich a mhuc-amar maille ris an struidheir, agus ag ol suas gn lonach an sgeith a's graineala' ! An raibh e na ni co mulladach a mhuinntir aig an raibh caithe-beatha foghail fhaicinn falamh anns na fraidean ; agus mic mhaifeach Shion, a bha mar or finealt, air am meas mar fhoithiche criadha, 's iadfan a bha air an sgeadacha' le scarlaid nan fine' fan otrach ! Tuir. iv. 2, 5. is nach mulaid-aiche gu mor na sin a bhi faicinn an aon ni fan t-faoghal fo aig a bheil neo-bhas'orachd, agus air a bheil iomhaigh Dhe, air fas "mar fhoitheach anns nach 'eil mais' air bith?" Ier. xxii. 28. O malladh gun choimeas ? b' fhearr thu bhi air do thoirt ad mhile bloidean as a cheile na gu buanaiche tu ann an feirbheis co falach.

San dara b-aite, "As eugais iompachai' tha 'n cruthacha' faicfinneach uile, co maith ris an duine fein, an diomhainn." A mhuinntir ghradhach, rinn Dia gach creatuir faicfinneach air neamh agus talamh arson feirbheis an duine, agus is e 'n duine amhan am fear-labhairt arson an iomlan. Tha 'n duine a chruthacha' mar a tha 'n teanga' sa choimhne, a chum labhairt arson nam ball eil' air

fad. Cha 'n urra na creatuirean eile cliu thoirt d' an Cruthai'-fhear, ach le comharan balbha 's le fanas a thoirt do 'n duine, e-fan a labhairt air an fon. Tha 'n duine mar gu b' ann na ard-fhagairt ann an cruthacha' Dhe, chum iobairt mholaidh a thoirt suas arson an iomlan dhe cho'-chreatuirean, Salm cxlvii, cxlviii, cl. Tha fuil aig Dia ri cis mholaidh, bho 'n iomlan dhe oibridh, Salm ciii. 22. a nis tha chuid eil' air fad a' toirt an cis do 'n duine, chum a phaighe' le laimb-fan: is ma bhios e-fan fealltach no mi-dhileas, tha e deana' foill air Dia agus air a chruthacha', 's a' robadh a Chruthai'-fhear do 'n ghloir bu chubhai' dha fhaotainn bho 'n chreatuir.

O cia eagalach an smuain fo? gu'n toga' Dia a leithid fo do shaoghal, is gu 'n cofdad e uirread chumhachd agus ghliocais agus mhaithis ris, uile 'n diomhain, is gu 'n deanadh an duine a spuillidh do 'n ghloir a bhuine' dha fhaotainn bho 'n iomlan. O smuainich air fo! am feadh a tha thu neo-iompaichte, tha uile sheirbheis nan creatuirean dhuit ann diomhain; tha do lon ga d' bheathacha' 'n diomhain; tha ghrian a' toirt a soluis dhuit ann diomhain, tha na reultan a tha toirt feirbheis dhiomhar dhuit nan flighe, Breith. v. 20.

Hof. ii. 21, 22. ga dheana' fìnn ann an diomhain : ann diomhain tha t-ainmhidh ga d' ghiulan. Ann aon fhacal, tha uile shaothair agus uil' obair a chruthachai', ga d' thaobhsa, ann an diomhain. Arson fo tha 'n cruthachadh uile 'g osnaich, Rom. viii. 22. fuidh chuing dhaoine mi-naomhaichte, nach 'eil gam buileachadh air gloir Dhe, ach air an an-mianna fein.

San treas aite, “As eugais iompachai' tha do dhiadhachd diomhain.” Seum. i. 26. Cailidh tu do shaothair ann a d' oibre crabhuidh air fad, oir cha 'n urr' iad Dia thoileachacha', Rom. viii. 8. no t-anam a shabhaladh, 1 Cor. xiii. 2, 3. a chrìoch bu choir a bhi aig do dhiadhachd. Cia math air bith aogas t-oibre, gidheadh cha 'n 'eil tlachd aig Dia innte, Ifai. i. 14. Mal. i. 10. Is nach eagalach an ni t-iobairt a bhi mar mhurt, agus t-urnaigh mar ghrainealachd? If. lxvi. 3. Seanr. xxviii. 9. Tha moran a' cur rompa leasachai', nuair tha iad fu' eagal arson am peacai', 's aig faoilfinn gu dean beagan t-urnaigh agus deirce gach ni chur ceart agus a leigheis. Och ! a dhaoine, cha ghabh Dia ri aon diu' fo am fad as a bhios 'ur cridheacha' mi-naomh. Nach bu churamach, faothreachail

Iehu ? is gidheadh chuireadh a sheirbheis air fad air cul, a chionn nach raibh a chridhe treibh-dhireach, 2 Rìgh. x. le Hof. 1, 4. Nach bu neo choireach Pol ? is gidheadh gus an deachai' iompacha', cha raibh anns gach ni ach calldach, Phil. iii. 6, 7. Tha daoine 'm barail gu bheil iad ri moran, nuair a tha iad a' frithealadh air feirbheis Dhe, 's tha iad ull' gu mhaoidh air, Isai. lviii. 3. Mat. vii. 22. is gu mheas gu bheil e 'm fiacha' dhoibh, nuair 's ann a tha 'n feirbheis graineil leis, a chionn nach 'eil am pearfa naomhaichte.

O anaim ! na smuainich tra bhios do pheacai' 'n toir ort ; gu dean beagan urnaighean agus caileagan do leafacha' Dia thoileacha', 's eigin duit toifeachadh aig a chridhe ; mur bi fin air ath-nuadhacha', cha bhi feirbheis air bith a ni thu taitneach.

Is iad cuid do na breitheanais aimfeireil a bhagair Dia 'n aghai' nan Iudhach, gu togadh iad tighean, ach nach aiticheadh iad iad ; gu cuireadh iad, ach nach buaineadh iad ; is gu biodh an faothair air ithe' suas le coigrich, Deut. xxviii. 30, 38, 39, 41. Am bheil e na thruaighe mhor ar faothair chumant' a chall ; cur an' diomhain, is togail ann dio-

mhain? is nach mor is truaighe na fin ar faothair a chall nar crabhadh; urnaigh, eifdeachd agus traig a dheana' 'n diomhain? Is truaighe agus call fiorruith fo. Na meall thu fein; ma theid thu air t-aghaidh ann ad staid pheacaich, ge do fgaoile' tu mach do lamhan, falachai' Dia bhuaite a shuilean, is ge do dhean thu iomad urnaigh cha 'n eifd e riut, Ifai. i. 15. Ma theid duine gu 'n sgit an cinnseal ar n-oibre, 's gu mill e i, cha toir sinn ach beag buidheachais da arson shaoithreach. Is aill le Dia aoradh fhaotainn mar is coir, 1 Chron. xv. 13. Mu ni feirbhifeach ar n-obair direach ann aghaidh ar n-orduigh, is doch e dh' fhaotainn buillean na buidheachas. Ni 's lugha na bhios obair Dhe air a deana' mar tha e fein 'g iarruidh, cha bhi e toilichte; 's cha 'n fheud i bhi air a deana' mar a tha e-san ag iarrui', mur 'eil i fruthadh bho naomh-cridhe, 2 Chron. xxv. 2. *Sa cheathramb aite*, "Gun iompacha', tha do dhochas ann diomhainn." Iob viii. 12, 13. "Chuir an Tighearna cul ri d' mhuinghin," Ier. ii. 37.

1. "Tha do dhochas ri folas no co'-fhurtachd an t-faoghail fo an' diomhain." Gun bhi air t-iompacha' cha 'a fheud thu co'-fhur-

tachd fhaotainn ni 's mo-na flainte. Gun fo cha bhi fith agad, If. lix. 8. and lvii. 21. is gun eagal De cha bhi "co'-fhurtachd an Spioraid naoimh agad, Gniomh. ix. 31. Tha Dia ag labhairt fith amhan ri phobul naomha, Salm lxxxv. 8. Ma tha fith mhealltach agad, is tu fathasd ad pheacai', cha 'n ann bho Dhia tha 'n t-fith sin a' teachd; is air an aobhar sin feudai' tu bharalacha' co 's ughdar dh' i. Is fìor thinneas am peaca', Ifai. i. 5. feadh an tinneas is meas' air bith; tha e na loibhre fa cheann, Levit. xiii. 44. na phlaigh fa chridhe, 1 Rìgh. viii. 30. na bhrìste sna cnamhan; Salm li. 8. guinidh e, lotaidh e, cradhaidh e, claidhidh e, 1 Tim. vi. 10. Feudai' duine fuil a bhi aige ri fois ann iar-guin tinneis, agus nuair a bhios a chnamhan as an alt, ni 's luaithe na ri co'-fhurtachd gus an treig e pheacaidh.

O dhuine thruaigh! aig nach 'eil fois air bith ach na thig bho chion mothachai' nuair is mo do chunthart, agus is dluithe do 'n bhas thu. Tha thu cos'ail ri-san a their ann an eatromas fhia'ruis, *Tha mi gu math*; 's a labhras air eirigh agus dol mu thiomchioll oibre, nuair a chi thu 'm bas na eudainn, is a tha bheatha ionnus air caochla' cheana.

Mar so, gu bitheanta faolidh an duine neo-iompaichte gu bheil e slan an uair is mo a chunthart.

Is e nadur a pheacai' tinneas agus trioblaidean eugfamhluidh a dhufga' feadh anama. Tha inntin mhithoilicht' a pheacaich ga bhuar' le doinn; agus tha curam anbharr ga chnamh is ga ithe' ! Ciod a th' ann an an-miann ach lafair a loisgeas? Ciod a th' ann an ardan ach at; is an' fannt, ach pagha' nach gabh casga'? Ciod a th' ann am farmad is am mirun, ach gath na cnuimh fa chridhe? 'S ciod a th' ann an leisg spioradail is ann neo-churam mu staid ar n-anama, ach cadal bas'or agus trommalighe? 'S cionnuis a dheudas fuaimhneas no sith bith aig aon anam air am bheil a leithide so do thinneis? Ach bbeir gras an iompachai' leigheis agus fois da? Bheir e dha sith chinnteach agus bhith-bhuan. "Is mor sith na muinntir aig a bheil speis do t-aitheanta; cha toir ni sam bith oilbheum dhoibh-fan." Salm cxix. 195. 'S i slighe na diadhachd amhan an sam faighear sith agus folas, Seanr. iii. 17. Uaithe so bha Daibhidh a' faotainn barrachd solais na bho gach ni eile na rioghachd, Salm cxix. 103, 127. Gu brath gus am bi a choguis

air a glana', cha 'n fheud sith bhi aice, Eabh. x. 22. Is malluict' an t-sith sin a tha r'a faotainn ann sfighe peacai', Deut. xxix. 19 20. Cha 'n 'eil trioblaid ann fan t-faoghail is eagalaiche na aon chuid, Sith ris a pheaca, na Sith an fa pheaca'.

2. "Gun iompacha', tha do dhochas ri slainte shiorruith diomhain, feadh ni 's meafa na diomhain;" tha e cronail do Dhia, agus sgrìosach dhuit fein. Tha bas, an-dochas, blaispheim, air am filleadh asteach ann. (1.) Tha bas ann: "spionar do dhochas as do phailliunn," (spionai' Dia as a fhreamhan e) "'s bheir e thairis gu Rìgh nan uabhas thu," Job xviii. 14. Feudai' tu do thaic a leige' ris an tigh fo, ach chafeas e, Job viii. 13. tuitidh e air do cheann mar fhean' bhalla nuair a leigeas duin' a thaic ris. (2.) Tha an-dochas ann: Cait' a bheil dochas a chealgoir, nuair a bhuineas Dia air falbh anam! Job xxvii. 8. an' sin tha crìoch gu brath air a dhochas. Cia ea-cos'ail e ri dochas ar fhirein, a chrìochnaicheas ann lua'-ghaire Seanr. x. 28. Nuair a their am firean ri uair a bhais, "Tha gach ni crìochnáichte;" 's is eigin do 'n aingidh a ra "Tha gach ni caillte." Feudaidh e-fan a ra do rìreadh, mar a:

thuir Iob ann am mearachd, "Cait' a nis a bheil mo dhochas? Rinn e gu tur mo sgrios; dh' fhalbh mi; 's tha mo dhochas mar chraoibh a chaidh ghearra'," Iob xix. 10. "Tha dochas aig an fhirean na bhas," Seanr. xiv. 32. Nuair tha cholann is a chail a' basacha', tha dhochas, a' beothacha': oir is dochas beo a dhochas-fan, 1 Pead. i. 3. ach is dochas millteach dochas an fhir eile. "Nuair a bhafaicheas an t-aingidh, bafaichidh a dhochas," Seanr. xi. 7. Gearar air falbh e cos'ail ri lionan faoin an dubhain-alluidh, Iob viii. 14. agus cos'ail ri duine toirt suas an deo failnichidh e, Iob xi. 20. O cia truagh, thar na h-uile dhaoine, iadfan aig nach 'eil dochas ach ann fa bheatha fo amhain! 1 Cor. xv. 19. (3.) Tha blaispheim san dochas fo. Ma tha duil againn a bhi air ar sabhaladh as eugais iompachai', tha duil againn gu dean sinn Dia breugach. Dh'innis e dhuit O pheacaich, trocaireach mar tha e, nach dean e gu brath do shabhala ma heid thu air t-aghaid' ann t-aingidheachd. fai. xxvii. 11. 1 Cor. vi. 9. Ann aon fhacal dh'innis e dhuit nach dean ni sam bith do ghnothach ni's lugha na "fas ad nua-chreuir," Gal. vi. 15. Is, nach dana, feadh

nach cuithaich dhuit a fhaoilfinn “ Nach dean Dia mar tha e 'g ra' ? ” Cha 'n fheudfinn buaidhean Dhe chur an aghaidh a cheile. Gloraichi' Dia a throcair, ach cha mhafluich e fhirinn ; mar a mhothaicheas am peacach dana gu dhorainn fhiorruith, ma theid e air aghaidh.

Ach ann so their cuid “ Tha finn a' cur ar dochais ann Dia, 's a' deanadh earbs' a' Iosa Criofd, agus air an aobhar sin tha fiughair againn a bhi air ar fabhala'.”

Freagra' 1. “ Cho 'n earbs' ann an Criofd fo idir, ach earbs' an' *aghai'* Chriofd ” — Earbsa bhi agad rioghachd Dhe fhaicinn gun a bhi air t-ath-ghintein ; agus amas air a bheatha mhairtheannaich san t-flighe fharfuing ; ciod fo ach earbs' a bhi agad gur faidh breige Criofd ? Is iad briathra Dhaibhi', “ Tha mo dhochas ann a t-fhacal,” Salm cxix. 81. ach is ann tha do dhochas sa 'n aghaidh an fhacail. Feuch dhomh aon fhacal bho Chriofd arson do dhochais, gu sabhail e thu ann a t-ain-eolas, a t-aingiheachd, no ad neo-churam, is gu brath cha ghluais mise do dhochas.

2. “ Tha Dia le grain a' cur air cul a leithid fo do dhochas.” A mhuinntir sin a

th'air an dite' leis an fhaidhe, 's a chaidh air an aghaidh nam peaca', tha e air a ra' "gidheadh gu' leigeadh iad an taice ris an Tighearna," Mic. iii. 11. Ach cha 'n fhuil-ling Dia bhi mar fo na phrop do dhaoine peacach. Na peacaich dhana fin a bha dol air an aghai' nan aingidheachd, is gidheadh a' deanadh earbs' a Dia Israel, Ifai. xlviii. 1, 2. thilg an Tighearna bhuaithe iad, mar a chrathas duin' air falbh an dreasan a leannas a' a eudach.

3. "Ma tha feum air bith ann a d' dho-chas glanaidh e thu bho d' pheacaidh;" 1 Eoin iii. 3. ach is dochas malluicht' e sin a sheir misneach do neach air bith buanacha' a aingidheachd.

Ceist. Am b' aill leat finn a thuiteam ann an-dochas.

Freagra. Na biodh dochas gu brath agaibh ol do neamh mar tha sibh, ann an staid neo-iompaichte, Gniomh. ii. 37. Na biodh dochas agaibh gu brath gnuis Dhe fhaicinn a eugais naomhachd. Ach na cuiribh bhuaibh r chor air bith ur dochas ri trocair, ma dh' iompaicheas sibh is ma ni sibh aithreachas; ma ni mo dh' fheudas sibh bhi gun dochas gu tig sibh air iompacha' 's air aithreachas ma

ghnathaicheas sibh na meadhona' mar tha Dia 'g iarrui'.

Sa chuigeadh aite. “As eugais iompachai', tha gach ni rinn is dh' fhuiling Dia ann diomhain dhuitfa,” Eoin xiii. 8 Titus ii. 14. Cha diong e bheag air bith a chum do shabhala'. Tha moran a thagras fo mar reufan arfon an dochais, “gu d' fhuair Chrìofd bas arfon pheacach.” Ach cuimhnich thusa nach d' fhuair Chrìofd riabh bas a shabhala' nam peacach fin a bhuanicheas mar a tha iad gun iompacha' gun aithreacheas, 2 Tim. ii. 19. Is iad da cheist a bha Diadhair araid cleachdadh ri fheoruich na cheufnacha' diamhar. 1. Ciod a rinn Chrìofd air *do shon*? agus 2. Ciod a rinn Chrìofd *annad*? As eugais oibreachai' 'n spioraid gar n-ath-ghineamhuin, cha'n fheud pairt air bith a bhi againn do shochaire na faoirse. Tha 'g innse' dhuibh bho'n Tighearna, nach urra Chrìofd fein ur sabhala' ni's lugha na ghabhas sibh os laimh bhi air ur n-iompacha'. Oir,

1. “Biodh fo ann aghai' na h-earbs' a th' aig an Athair ann.” Is e an t-eidir-mheadhonair feirbhiseach an Athair, Ifai. xlii. 1. is ann bhuaithe tha ughdarus aige, is ann na ainm a tha e 'g oibreachadh, agus a reir

iartais a tha e ag fireanacha', Eoin x. 18. 29. agus vi. 38, 40. "Dh' earb Dia ris-fan na h-uile nithe," dh' earb e ghloir fein ris agus flainte nan daoine taghta, Mat. xi. 27. Eoin xvii. 2. Do reir fo, tha Criofd, mu 'm bheil e fagail an t-faoghail, a' toirt cunntais da Athair ann fan da chuid fo do 'n obair a chaidh earbfa ris, Eoin xviii. 4, 6, 12. A nis mhaifluicheadh Criofd gloir Athar, an ni fonraichte fin a chaidh earbfa ris, nan deanadh e daoine' a fhabhala' nam peacaidh ; oir bhiodh fo ann aghai' gach cuid da run, is ann aghai' gach aon da bhuidhean.

(1.) Bhiodh e 'n aghaidh a ruin ; oir is e fo a run gu biodh daoine' air an toirt " a chum flainte trid naomhachaidh," 1 Theff. ii. 13. "Thagh e daoine chum as gu biodh iad naomha," Ephes. i. 4. Tha iad air an tagh chum maitheanais agus beatha, trid naomhachai', 1 Pcad. i. 2. Ma's urra chufa mata run fiorruith agus comhairle neo-chaochladheach Dhe atharracha', no ma's urr' tu thoirt air-fan, a sheulaich an t-Athair brib a gabhail, is an ni fin a dheanadh a tha 'n aghaidh ughdarais, ann fin, is cha nho na 'n fin, a dh'fheudas fuil a bhi agad a ri dol do neamh fan staid a bheil thu. Do-

chas a bhi agad gu fabhail Crioisd thu gun bhi air t-ìompacha', ciod fin ach dochas a bhi agad gu bi Crioisd neo-dhileas da Athair ann fa ghnothach mhor fin a dh' earb e ris? Cha d' rinn is cha dean e aon anam a shabhaladh, ach iadfan a thug Dia dha le iompacha' agus le naomhacha', Eoin vi. 35, 37. Na meall thu fein mata le shaoilsinn gu fabhail Crioisd thu air sheol a bhios ann aghai' toil Athar, rann 38.

(2.) Bhiodh fo ann aghai' gach aon da bhuidhean. Bhiodh e *ann toiseach*, “ann aghaidh a cheartais:” oir an fo tha ceartas breitheanais De ag co-sheafamh, “gu toir e do gach neach a reir a ghnìomhara',” Rom. ii. 5, 6. Nis na 'n cuireadh daoine do 'n fheoil, is gu buaineadh iad do 'n Spiorad a bheatha mhairtheannach,” Gal. vi. 7, 8. c' ait' am biodh gloir ceartais Dhe? Nach b' ea-corach an ni gu faigheadh an t-aingidh duais an fhìrean? A ris, “bhiodh fo ann aghai' naomhachd Dhe.”—Na 'n fabhala' Dia daoine nam peacai' bhiodh a naomhachd gu ro-mhor air a mallacha' 's air a falacha'. Tha daoine mi-naomh an sealla' Dhe ni 's graineala na mucan agus naithrichean, Mat. xii. 34. Pead. ii. 22- Ciod an ea-coir is mo

do fhior-ghlaine Dhe na shaoilfin gu feud an leithid fo conuidh a ghabhail maille ris? “Cha 'n urr' iad seafamh na bhreitheanais; cha 'n urr' iad fuireach na thianuis,” Salm i. 5. agus v. 4, 5. Mur fuilinge' Daibhidh an leithide fo na thigh, no na shealla, Salm ci. 3, 7. an faoil finn gu fuiling Dia?—Bhiodh fo “an aghai' fhirinn:” oir dh' eitich Dia bho neamh, “ma their neach air bith gu bi fith aige ge do bhunaicheas e na pheaca', gu las a chorruch-fan ann aghaidh an duine fin,” Deut. xxix. 19, 20. gur iad-fan amhan a dh' aideacheas agus a threigeas am peacaidh, a gheibh trocair,” Seanr. xxviii. 13. is gur iad-fan amhan “aig am bheil lamhan glan is cridhe neo-chiontach, a theid suas gu thulaich naomha,” Salm xxiv. 3, 4. C' ait' a nis am biodh firinn Dhe, nan deanadh e, ann diaigh fo uile, peacaich a shabhaladh as eugais naomhachai'? O pheacaich dhana! am bheil thu co amaideach as a shaoilfinn gu dean Criost Athair breugach, is gu brist' e fhacal fein a chum thus' a shabhaladh?—Bhiodh fo “an aghaidh a ghliocais:” na fochairan bu phri-seala' thoirt dhoibh-fan aig nach biodh meas orra; 's nach biodh air chor air bith iomchui' air am faotainn.

(1.) Cha bhiodh meas ac' orra. Cha 'n 'eil moran fuim aig an duin' aingidh do fhlainge mhoir Dhe, Mat. xxii. 5. Tha co beag iarruidh aig air Criosd, as a th' aig an duine shlan air an leigh, Mat. ix. 12. Cha 'n 'eil fuim aige d'a chungai'-leigheis; tha e faltairt air fhuil le tair, Eabh. x. 29. Am biodh e cos'ail ri gliocas mata flaint' a chur a' dh' ain-deoin air a mhuinntir fin nach tuga' buidheachas air bith air a son? An dean an Dia uile-ghlic e fein, an ni fin a thoir-misg e dhuine, "a nithe naomh' a thoirt do na maidribh, is a neamhnuide thilgeil a dh' ionnfuidh mhuc, nach deanadh ach mar gu b' ann, tionndadh air agus a reubadh," Mat. vii. 6. B' e fo a throcair a dheana' fuarach gun amharus. Tha gliocas ag iarrui' gu biodh onair Dhe air sabhala' co maith ri anama dhaoine; 's c' ait' am biodh onoir Dhe na cliu a ghrais, nan tilgeadh e mar fo air falbh e air an dream fin nach 'eil aon chuid airidh na toileach air fhaotainn. Seadh cuideachd.

(2.) Cha 'n 'eil iad air chor air bith iomchuidh air fhaotain. Tha gliocas De foilleir ann a bhi deana' nan uile nithe freagarach agus iomchui' arson a cheile; ann a bhi

toirt air a chrich freagra' do na meadhona',
 air a chuspair freagra' do 'n cheatfa', 's air a
 ghibht a bhi iomchuidh arson an neach a tha
 ga faotainn. Ach, mo thruaighe! ciod a
 dheana' creatuir mi-naomh an neamh! Cha
 bhiodh toil-inntin air bith aig' ann, a chionn
 nach biodh aon ni ann iomchui' air. Cha
 bhiodh an t-ait' iomchui air, is cha bhiodh
 a chuideachd iomchui' air: oir "ciod an
 comunn th' aig' dorchadas ri folus," aig truail-
 leachd ri foirfeachd, aig grainealachd agus
 failiche ri gloir agus neo-bhas'orachd? Cha
 mho a chordadh an obair ris. Cha taitneadh mo-
 la' na neamh r'a chluais: is cha 'n fhaigheadh
 a bheul blas air orain nan naoimh na air laoidh
 nan aingeal. An druigh do cheol air t-ain-
 mhidh? na 'n toir thu e dh' eisdeachd fuaim
 an innail-chiuil a's binne? Sgaoil do bhord
 le feifd fa' chomhair an neach a tha dol eug
 le piantai' tinneis, agus ann aite folais bheir
 thu dha oilbheum. Och! ma 's fada leis an
 duine thruagh fearmoin, is ma tha e meas na
 Eabaide na sgiòs agus na tuirse, Mal. 1. 31.
 cionnus a chordadh e ris a bhi gu siorruith ann
 an staid fo.

Of-barr, Na 'm biodh peacaich air an fa-
 bhaladh as eugais iompaichai', "bhiodh fo

ann aghai' neo-chaochlaideach Dhe; ann aghaidh uil'-fhiofrachaidh; agus ann aghaidh uile-chumhachd." Tha e sgrìobhta mar lagh fìorruith ann orduibh neimh "nach faic neach gu brath Dia ach iad-fàn aig a bheil an cridhe glan," Mat v. 8. A nis nan tuga' Criofd aon neach do neamh gun iompacha', b' eigin da 'n toirt astigh gu 'n fhios da Athair, (agus 'n sin c' ait' am biodh uil'-fhiofracha'! na 'n aghaidh a thoile, ('s an' sin c' ait' am biodh uile-chumhachd?) air neo b' eigin da thoil atharracha', ('s an' sin c' ait' am biodh a neo-chaochlaideachd?)

A pheacaich, nach leig thu fathafd dhiot do dhochas faoin ri bhi air do shabhala' san ìtaid am bheil thu? "An treigear an talamh air do shonfa," (arfa *Bildad*), "is an atharruichear a charraig as a h-aite?" Iob xviii. 4. 'S nach 'feud mis' air an doigh cheadn' a ra riutfa. An d' theid lagh neimh atharrachadh air do shonfa, is ordugh fìorruith Dhe thilge' bonn os-cionn? An toir Criofd mafla' do bhuidhean Athar? An dean e ca-coir air a cheartas; am breugaich e fhirinn; an naraich e ghliocas; an falaich e a naomhachd? O, cia neo-chomasach, amaid-each agus lan do blaispheim a leithid fo do

dhochas! A shaoilfinn gu fabhail Críofd thu gun bhi air t-iompacha, ciod sin ach a shaoilfinn gu dean thu do Shlanui'-fhear na phéacach, is gu toir thu tuille maflai' dha-na thug na bheil do dheamhain an ifrinn dha riabh? Agus an gleidh thu ni 's faide dochas ann san bheil uirread bhlaispheime?

2. Cha fabhail Críofd thu gun iompacha', oir bhíodh fo "ann aghai' fhacail fein." Cluinn agus creid a bhriathra': "Gu firinneach a deirim ribh, mar iompaichear sibh, nach d' theid sibh asteach do rioghachd neimh," Mat. xviii. 3. is eigin duibh bhi air 'ur breith a ris," Eoin iii. 7. "mur dean mise do nighe', cha 'n 'eil cuid agad annam," Eoin xiii. 8. "dean aithreachas, no bafaich," Luc. xiii. 3. Shaoileadh aon gu bu leor aon fhacal bho Chríofd, ach cia tric is cia durachdoch a ta e sparra fo oirn! "Gu deimhin, mur bi duin' air athghintein cha 'n fheud e rioghachd Dhe fhaicinn, Eoin iii. 3, 5, Seadh, cha 'n e 'mhan gu bheil e 'g innseadh ach a' dearbha' gu bheil fo feumail, Eoin iii. 6. is gu bheil duine cò neo-iomchui' airson neimh as eugais, as a bhíodh ainmhidhí falach arson talla rioghal. 'S am bheil thu fathas a' creidsinn do dhochais dhána fein, ann aghai'

briathra' Chrìosd. Is eigin do dol calg-dhìreach ann aghai' lagh a rioghachd agus riaghailt a bhreitheanais, mu 'm feud e thus' a shabhalala' san staid so.

3. Seadh cuideachd, "Ann aghaidh a mhionnan." Thog e fuas a lamh ri neamh, is mhionnaich e co sam bith a bhvanaicheadh ann an-eolas agus ann easumhlachd, gu brath "nach d' theid iad asteach d' shuaimhneas," Salm xcv. 11. Eabh. iii. 11. Agus nach 'eil thu fathasd a creidsinn, O pheacaich, gu bheil Dia do rìreadh? An faoil thu gu toir e mionnan eithich air do shonfa? Tha cumhnanta nan gras air a dhaighneacha le mionn, is air a sheulacha le fuil, Eabh. vi. 17. agus ix. 16, 18, 19. Mat. xxvi. 28. ach is eigin da so air fad a bhì air a bhrìste. 's rathad eile bhì air fhaotain gu neamh ma bhios tus' air do shabhala gun do staid a bhì air a h-athracha'. Gu brath cha sabhalar peacach as eugais iompachai, nì 's lugha na gheibh iad cumhnant eile bho Dhe 's a gheibh iad an soisgeul sìorruith sin a chaidh a dhaighneacha' co soleimnte le fuil mhic Dhe, a chur an toiseach an neo-brìgh: 's nach biodh iad gun chiall gun amharus na 'n faoileadh iad gu feuda so tachairt?

4, Bhiodh do shabhaladh as eugais iompachaidh “ann aghaidh onair Chrìosd.” Nochdai’ Dia a speis do ’n pheacach, air sheol a legeas ris cuideachd fhuath do ’n pheaca. Air an aobhar sin, “an ti tha ’g ainmeachadh ainm Chrìosd, is eigin da aingidheachd a threigfinn,” 2 Tim. ii. 19, is cul a chur ris gach uile mhi-dhiadhachd, Agus efan aig a bheil dochas ri beatha trid Chrìosd, is eigin da “e fein a ghlanadh amhluidh mar tha efan glan,” 1 Eoin iii. 3. Tit. ii 12. As eugais fo bhiodh Crìosd mar gu b’ ann a’ toirt fasgaidh agus misneach do ’n pheaca’. Ach dh’ innis e do ’n t-faoghal, ge do bheir e mhaitheanas do’n pheacach a ni aithreachas, nach toir e ’m feafd tearna dhasan nach dean. Ma tha Daibhidh ag ra ri uile luchd-deanai na h-aingiheachd imeachd uaithe, Salm vi. 8. ’s a’ cumail gach aon diu ’n taobh amach d’ a dhorus, Salm ci. 7. nach lugha gu mor a dh’ fheudas iad conuidh a ghabhail maille ri naomhachd Chrìosd? Am b’ onair dhasan maidraidh a bhi air a bhord, mucan a bhi uidhe’ le chloinn, is uchd Abraham a bhi na nead aig naithrichean?

5. Bhiodh fo “ann aghaidh oifigean.” Dh’ arduich Dia e “chum bhi na Phrionnsa

's na Slanui'-fhear," Gniomh. v. 31. Ach cha fhreagradh e aon chrìoch dhiu fo nan sabhaladh e peacaich as eugais iompachaidh. Is i oifig Rìgh " a bhi na aobhar eagail do luchd-deanaì' an uilc, ach na chliu dhoibh-fan a ni gu maith, " Rom. xiii. 3. 4. Is e " feirbhifeach Dhe, dioghaltair, a nochda' feirg do 'n ti ni olc." A nis nan cuma' Crìofd baigh ri daoine mi-dhiadhail, ('s iad a' fuirreach mar sin) is gu gabhadh e mhuinntir sin a chum riaghla' maille ris, " leis nach b' aill e bhi na Rìgh os an ceann," Luc. xix. 27. bhi fo gu buileach ann aghaidh oifig agus a dhreuchd: oir 's e 'n t-aobhar mu 'm bheil e ag riaghladh, a chum as gu " cuireadh e a naimhdean uile f'a chasaibh," 1 Cor. xv. 25, Buinidh e do Chrìofd mar Rìgh, cridheachan a phobull a riaghla' 's an an-mianna chlaoidh, Salm xlv. 5. agus cx. 3. Ciod mata an Rìgh a bheireadh a naimhdean astigh g'a chuir f'a an armaibh? Nach b' e fo a rioghachd, uachdranachd, agus ughdaras a sgrìos a dh' aon bheum; Ma tha Crìofd na Rìgh, tha coir aig' air onair, urram, umhlachd, Mal. i. 6. Ach nan sabhaladh e peacaich, is iad a' fuireach san naimhdeanas am bheil iad, ciod a bhiodh'

ann fo ach mafladh a tharruing air onair, di-meas a thoirt air ughdarus, agus na fochairean fin a cheannuich e co daor a reic air neo-ni?

A ris, nan deana Crioisd fo, cha bhiodh e na Shlanui'-fhear, ni 's mo na bhiodh e na Phrionnsa. 'S ann spioradail ata a fhlaite: theirear Iosa ris, a chionn gu faibhail e a phobul *bho'm* peacaidh, Mat. i. 21. air chor as nach feudadh e bhi aon chuid na Iosa no na Thighearna, nan sabhaladh e iad *nam* peacaidh. Mur deanadh e ach daoine' a thearadh bho pheanas a pheacai, gun an saoradh bho chumhachd, cha deanadh e ach leith oibhe, 's cha bhiodh e na Shlanui'-fhear foirfidh. 'S i oifig mar Fhear-saorui' "an-diadhachd philleadh air falbh bho Iacob." Rom. xi. 26. 'S i chrìoch gus an d' thainig e dh' ionnfui' an t-saoghal "a chum gu beanneachadh daoine le 'n iompachadh bho 'n lochdaibh," Gnìomh. iii. 26. is a chum gu cuireadh e chrìoch air peaca', Dan. ix. 24. A nis nan sabhaladh e daoine gun iompachadh bho 'm peacaibh, chuireadh e ann aghai' na crìche, agus chuireadh e oifig fein ann neo-brìgh.

An co-chur. Eirich mata, O pheacaich! d'od is ciall duit? Duise, bho d' pheaca'?

mosgail bho d' thearuinteachd ! an t-eagail gu bi thu air do chaitheadh ann a d' aingidheachd abair mar thuirt na lobhair, "Ma shuidheas sinn an fo gheibh sinn bas." 2 Rìgh vii. 3, 4. Gu deimhin cha 'n 'eil e ni 's cinn-tiche gu bheil thu 'n dras ann taobh amach do ifrinn, na gu bi thu gu grad ann taobh asteach dh' i, mur dean thu aithreachas agus mur bi thu air t-iompacha'. So an aordorus a th' agad gu dol as. Eirich mata, Clundaire, 's crath dhiot gach uile leith-sgeul: cia fhad a bhios tu a d' shuain, is a dh' fhilleas tu do lamhan gu cadal? Seanr. vi. 10. 11. An luidh thu fios am meadhon na fairge, no'n caidil thu am barr nan cran-naibh? Seanr. xxiii. 34. Cha'n 'eil caoch-la sam bith agad, ach an dara cuid iompacha' no losga'. Cha'n 'eil feachna' sam bith agad air iompacha, ni 's lugha na tha thu leagta ri thu fein a sgrìos, agus dol ionnsuid na codach is faide leis an uile-chumhachdach O dhuine ! na dean fo ; ach, ma tha speis agad do t-anam, grad-eirigh, agus thig air falbh. Air leam gu faic mi 'n Tighearn Ios' a' leigail lamhan trocaireach ort, is mar gu b' ann ga d' cho-eignachadh : air gu bheil e buinntin riut ma a rinn na h-Aingle ri Lot

Gen. xix. 15. &c. “Ann sin ghreafaich na h-aingle Lot, ag radh, Eirigh, mu 'm bi thu air do chaitheadh. Agus am feadh a bhà e ri maille, rug na daoine air lamh air (air da 'n Tighearna bhi trocaireach dha,) agus thug iad amach as a chaithir e, 's thuirte iad ris, Teich arson t-anama, na fan sa mhach'ir uile, teich do'n t-sliabh, an t-eaga' gu bi thu air do chaitheadh.”

O, cia toileil a bhios do sgrìos ma chruadh-
aicheas tu thu fein fathasd a' d' staid pheac-
aich! Ach cha 'n urra' neach air bith agaibh
a ra' nach d' fhuair sibh rabha' trathail.—Ach
cha 'n urra' mi chuir mar fhiach' orm fein
ur fagail air an doigh so. Cha leor leam idir
ge d' dhean mi m' anam fein a shabhala'.
Ciod? an leag sibh dhomh falbh gun mo
ghnòthach? Nach 'eil aon air bith agaibh a
h' eir'eas agus a leanas mi? An raibh mi
ad na h-uine so a labhairt ris a ghaoith; a'
cinn ciuil do'n nathair bhodhair; no a' traogh-
dh onfha na fairge le argumainte? Co
hiu tha mi labhairt ri clachaibh is ri cran-
aibh no ri daoine; ri uaigh na marbh is
leaca-luighe, no ri beo cho-thional? Ma 's
doine sibh, no ni aig a bheil mothacha', fea-
ibh agus smuainichibh a' d' ait' a bheil sibh a

dol: ma tha tuigs' agus reufan dhaoin' agaibh, na bithibh co cuthaich as ruith do 'n lafair, agus sibh fein a thilge' do ifrinn le 'r fuilibh fosgailte; ach thugaibh fainear sibh fein, agus grad chuiribh mu thiomchìol ob-air an aithreachas. Ciod e so! am bheil sibh na 'r daoine, 's gidheadh a' ruith do 'n t-floc, nuair nach gabh na bruidean fein iomain thar beul bruaiche! Ciod so! reufan agaibh is gidheadh sibh a cluiche ri bas, ri ifrinn, agus ri dioghaltas an Uile-chumhachdaich! An do dhealuich Dia sibh bho na bruide baf-mhor le ro'-mhothacha' thoirt dhuibhfa; 's na dheigh so, nach dean sibh deafacha' sam bith arson na h-uine tha ri teachd; nach dean cabhag air bith gu dol as bho phianta siorruith? O! nach eisd sibh ri reufan, 's nach leig sibh fhaicinn gur daoine sibh. An ni reufanta' dhuibhfa dol a dheana' stri ri 'r Cruthaifhear?" Isai. xlv. 9. no "sibh fein a chruadh-acha' na aghaidh." Job ix. 4. "Mar gu deana' neart Israel breug!" 1 Sam. xv. 29. An ni reufanta' dhuibhs' air an do bhuilich Dia cail-eigin do thuigse, 'ur beath' a chaithe' direach ann aghai' na criche gus an deachaidh 'ur cruthacha', 's a bhi' air 'ur tilgeil amach, mar chre bhrìste, do 'n otrach? Am bheil e iom-

chui' gu 'm biodh an aon ni san t-faoghal fo, tha comafach air eolas a ghabhail air toil Dhe, 's air gloir a thoirt da, ain-eolach air a Chruthai'-fhear, is neo-easgui' na sheirbheis? feadh, gu 'm biodh e ri ar-amach na aghai', 's a' tilgeil a shile na eudann? Eisd, O neamh, agus thoir aire, O thalamh;" thuga' na bruid-ean fein breith ma tha e ceart gu deanadh iadfan, a rinn Dia "altrum is a thogail suas ar-amach na aghaidh," Isai. i. 2. Nach toir sibh breith cionnus a thig e do na dreasan agus do 'n droighinn dol fios an cath ann aghai' an teine mhilltich? Isai. i. xxvii. 4. no "do chre na talmhain ftri dheana' r' a Cruthai'-fhear?" Ma tha bheag idir do reusan agaibh, is eigin dhuibh aideacha' nach 'eil fo ceart: agus mu'r 'eil, c' arson a dh'fhanas sibhfa ni 's faide mar a tha sibh, gu'n bhi rei' ri Dia le iompacha' 's le aithreachas?

Ciod a their mi? Dhuraichdinn m' anam a bhuileachadh air a chuis fo, O nan tuga' sibh ach eisdeachd dhomh! is gu toifiche' sibh air ball air caithe-beatha nuadh. O, nach gabh sibh os lamh bhi glan! c' uin idir a thachras e? An e nach cuir mi iompaidh air aon neach agaibh? A leabhadair, nach eisd thusa rium air a h-aon?, Nach fuidh thu fios,

nach smuaintich thu air a chuis fo, 's nach faic thu gur e do ghliocas pilleadh. Thig, agus reusan-aichemid le cheile: an glic dhuitfa fuireach mar tha thu? an fuidh thu mar a thagad gus an tig a mhuir-lan tharad? An glic dhiutfa dol a dh' fheuchainn am bi Dia co maith as fhaical; agus thu fein a mhille' le barail fhaoin gu 'n eirigh gu math dhuit ge nach bi thu air do naomh-acha'?

Ach tha fios agam nach gabh sibh mo chomhairle: gu'm bi a chuid is mo agaibh mar a bha iad; is gu 'n dean iad mar a rinn iad. Tha fios agam gu pill am misg'ear gu mhifg; an cealg'air gu cheilg; an slaot-fhear gu shlaoit, is an neo-ghlan gu neo-ghlan' a ris. Och! an eigin domh 'ur fagail far an raibh sibh, n'ur n-ain-eolas no n'ur n-aingidh-eachd; n'ur fuar-chrabha' no n'ur mi-mhoth-acha'! Ach mur d' theid agam air tuille, fuidhi' mi fios a chaoi' call mo shaoithreach, is a thaomadh amach m'osnaigh ofcinn thruaghana' bochd tha basachadh.

O peacaich gun chiall! ciod a chrìoch gus an tig iad! ciod a bi iad san la ann fan d' thig Dia g' an amhaic? "Co dh' ionnfui' a theicheas iad arfor, cabhair?" Isai. x. 3.

Cia glan a chuir am peaca' drui'eachd orra, 's a rinn Dia 'n t-faoghail fo an dalladh ! Cia an-bhar a tha iad air am mealladh, cia bodhar an cluasan, cia cruaidh an cridheachan ? Tha iad aig an Aibhisteir air a smeide ; ge d' ghlaoidh mise cian, gun neach gam fhreagairt. Feudai' mi reufannacha' riu bliadhna 'n diaigh bliadhna ; eisdidh iad rium agus is e fin uil' e. A dh' ain-deoin na 's urra mi ra', leanaidh iad r' am peacanna' : ge d' innis mi dhoibh gu bheil bas ann fa chupa, glacaidh iad e : ge d' innis mi dhoibh gu bheil iad fant-flighe leathainn da 'n crìoch leir-fgrios, gidheadh theid iad air an aghai'. Tha mi 'g innse' a dhoibh an cunthart, ach cha ghabh iad suim dheth. Air uairibh, faoilidh mi gu maothaich trocair Dhe iad, is gu 'n toir gach caomh-chuire tha e toirt feachad na fhacal buaidh orra ; ach gheibh mi iad dìreach mar a bha iad. Uair eile, faoilidh mi gu 'n cuir uabhasan an Tighearn' eagal orra ; ach cha druigh fo orra cuideachd. Eisdidh iad am focal, cordaidh an t-fearmoin riu, 's molaidh iad am ministear ; ach caithidh iad am beatha dìreach mar a rinn iad roimhe. Cha toir iad diulta' dhomh, ach cha mho bheir iad geill domh. Tiu-chruinnichidh iad gu focal

Dhe, fuidhidh iad mu 'm chomhair mar a phobul-san agus eisdidh iad mo bhriathra'; ach cha chuir iad aon an' gnìomh dhiu. Tha speis aca do mhinistirean, agus seafuidh iad suas air an fòn, is tha mise dhoibh "mar oran ro thaitneach duin' aig am biodh guth binn," ach cha 'n urra' mi 'm faotainn gu teachd fui' chuing Chrìosd. Tha gaol ac' orm, is tha iad ulla' gu ra' gu dean iad ni air bith air mo fhòn; ach arson mo bhuidh-eachais, airson m' anama, cha 'n urra' mi chur mar fhiach' orra, cul a chur r' am peacaidh an droch cuideachd a sheachnadh, agus fìgur da 'n neo-mheafarachd, d' am buannachd eacoraich, &c. Cha 'n urra' mi thoirt orra' toiseacha' ri urnaigh chur suas nan teaghlaiche 's nan ionada' uaigneach; do gheallas iad dhomh a dhèana', cos'ail ris a mhac eafumhal, a thuirt, "Tha mi dol, a Thighearn' ach nach deachai'," Mat. xxi 30. Cha 'n urra' mi thoirt orra' gu 'n gabh iad eolas air an creide' ge d' raibh iad ulla' gu basacha' le diobhail eolais, Iob xxxvi. 12. Tha mi 'g innse dhoibh an cunthairt, ach cha chreid iad nach 'eil gach nì ceart. Ma dh' innfeas mi dhoibh gu h-araid / gu bheil eagal orm arson a leithid fo, no leithid fo do reusain, gu bheil

an staid gu h-olc, measaidh iad mi 'm dhuin' achafanach, draghail: no, ma mhofglas iad beagan fan am, air ball tha 'n t-Abhisteir ga 'n cur nan cadal aris, agus tha iad a' call na bh' aca do mothacha'.

Mo thruaighe! mo luchid-eifdeachd bhochda! 'n eigin dhoibh inu dheire basacha' nan ceudan, nuair tha am ministeirean co deigh-eil air an sabhala'? Ciod an t-innleachd a ghnathaicheas mi leo, nach do ghnathaich mi cleana'? "Ciod a ni mi arson inghean mo phobuil," Ier. ix. 7. "O Thighearna Dhia cuidich. Och! am fag mi iad mar so? Mur eisd iadfan mi, gidheadh eisd thusa mi: O gu 'm bitheadh iad fathasd beo ann ad sheal-ladh! A Thighearna sabhail iad air neo tha iad cailte. Ghuileadh mo chridhe nam faicinn an tighean na 'n teine mu 'n ceann, is iad nan suain chadail nan leapuichean; agus nach goirte na sin le m' anam a bhi gam faicinn a' tuitean ann an teine fiorruith! A Thighearna gabh trua's diu, agus spion amach as an tein' iad: sin amach do ghairdean cumhachdach, agus biaidh an obair deanta; ach air mo shonfa dheth cha 'n urra mi buadhacha'."

CAIB. IV.

A' feuchainn chomharan leis an aithnichear a mhuinntir neo-iompaichte.

CHA mhor a chuireas e air daoine finn a bhi labhairt ann aghaidh a pheacai', ni 's lugha na thig finn dluth g' am broilleach agus a shonraicheas finn amach a ghne pheacai' fin sam bheil iad fein gu h-araid ciontach. Cha'n 'eil Daibhidh a' gabhail dufgai' sam bith le samhlui'ean is coimeasan an Fhaidh, ach gus a n bheil e teachd dìreach gu uchd is ag inn-se' dha gu foilleir, "Is tus' an duine," Aidichidh, ach beag, gach aon gu bheil iom-pacha' 's ath-nuadhacha' ro-fheumal, ach tha iad gan sgrios fein le barail mhealltach gu bheil an obair deanta cheana. Bho 'n tha fios aca gu bheil iad faor do 'n cheilg oillteil fin tha toirt air cuid do dhaoine sgail chreidimh a chur umpa' chum an aingidheachd a chleith agus coimhearsnaich a mhealla', tha iad gam meas fein treibh-dhireach ; gun smuain-eacha' gur teaga gu 'm bheil ceilg is dluithe 's is cunthartaiche na i so ceangailte riu ; a cheilg fin leis am bheil neach a', mealladh anama fein, Seum. i. 26. Ach tha cridhe 'n duine na ni co chealgach agus fein-mhealltach, as

nach 'eil fios agam co dhiu 's duiligh', is feirbhe, no is feumala' 'n obair dol gu rufga' 's gu leige' ris. Mo thruaighe mo luchd-eifd-eachd neo-iompaichte 's eigin doibh an cridhe fhaicinn no bhi caillte. Ach cionnus is urra' finn a leig' ris doibh ?

“ Cuidich mi, O Sholuis a rannsuicheas na h-uile nithe, 's dean thufa foilleir do 'n fhein-mhealltair am buanachar faoin air a bheil e leagail a steidhe. Stiur mise, Thighearna Dhia, mar a rinn thu 'm faidh, gu feomraiche nan iomhaigh ; cladhaich roi' 'n bhalla' sin tha cuartacha' cridhe a pheacaich, is leig ris na grainealeachda diomhair sin, tha ga 'm falach fein na ionadaibh dorcha'. O cuir ain-geal air thoiseach orm a dh' fhosgladh ioma' dhoirse gach cridhe, 's a thoirt air na geat-iche iaruin fein sgaoileadh bho cheile, amhuil mar a rinn doirsean a phrìosuìn ro d' sheir-ohiseach Peadar. Agus, mar nach bu luaithe phlais Ionathan a mhill na bha shuilean air am fosgla', mar sin deonuich, O Thighearna, buair a chi no chluinneas na h-anama dalla' ruagna, ris a bheil mo ghnothach-sa, na priathra' so, gu'm bi 'n inntin air a foillseacha', an coguis air an dusga' le geur-mhotha-ha', chum as gu faiceadh iad le 'n fuillean

is gu 'm biodh iad air an iompacha', 's gu deana' tus' an leigheas."

Is eigin duinn a thoirt fainear, mu 'n toifich finn ris an rannfacha' fo, gu 'm bheil e deirbhte gu'm feud daoine moran earbsa bhi aca gu bheil an staid gu math nuair tha i gu h-olc. Cluinn beul na firinn fein a leigeil fhaicinn an' cuis Laodicea, gu feud daoine bhi "truagh agus bochd agus ainniseach, agus dall agus lomnochd," is gun fhios aca fein air; feadh, nuair a tha iad lan-earbsach gu bheil iad "beartach, agus air fas faibhir ann an gras," Taisb. iii. 17. "Tha ginealach ann a tha glan nan fuilibh fein. is gidheadh nach 'eil nighte bho 'n falchar." Seanr. xxx. 12. Co b' fhearr barail air a staid fein na Pol, nuair a bha e fathasd neo-iompaichte? Rom. vii. 9. Air chor as gu 'm bheil iadsan gu ro-mhor air am mealleadh, a tha faoilfinn gur leor an dearbha' dhoibh gu'm bheil a chuis ceart ma tha 'n earbsa laidir. Iadsan aig nach 'eil barantas ni 's fearr na fo air an iompacha', cha 'n 'eil fhios aca fathasd ciod is ciall da.

Ach gu teachd ni 's dluithe d' ar gnothach: Thachair do 'n mhuintir air a bheil finn ag iomra' mar a thachair do luchd-leanmhuin an

An-criosd, tha cuid dhiu tha giulan an comharai' gu follas air clar an eudainn ; agus cuid eile, ni 's falaichte na sin, air an dearnai'.

Tha iomad feorta' air an cuir fios agus air am fagail fui' bhinn bais anns na scriptiona' eagalach so leanas d' an coir dhuibh-sa aire shonraicht' a thabhairt, a dh'fheuchainn nach 'eil sibh fein san aireamh. Ephes. v. 5, 6.

“Oir tha fios agaibh air so nach 'eil aig striopaiiche, no aig neach neo-ghlan, no aig duine sanntach, a tha na fhear-iodhol-aoraidh, noighreachd ann rioghachd Dhe agus Chrìosd.

Na mealla' neach air bith sibh le briathra' faoin ; oir airson na nithe so tha fearg Dhe a' teachd air cloinn na h-eas-umhlachd,”

Taisb. xxi. 8. Ach aig an dream sin a tha gealtach agus mi-chreideach, agus graineil, agus aig luchd-mortaidh, agus striopachais agus druidheach, agus iodhol-aoraidh, agus aig na h-uile bhreugairibh, bithidh an cuibh-ionn ann san locha 'ta dearg-lasa' le teine agus pronnusc ; ni is e 'n dara bas ! 1 Cor.

i. 9, 10. “Nach 'eil fios agaibh nach fealbhaich luchd deanaidh na h-ea-corach rioghachd Dhe ? Na meallar sibh, cha fealbhaich luchd striopachais, no luchd iodhol-aoraidh, no luchd-adhaltruìs, no luchd mac-

nuis, no na daoine tha ciontach an' neo-ghloine mhi-naturra', no luchd goid, no luchd fainnt, na misgearan, no luchd an-cainnt, no luchd foireigne, rioghachd Dhe: faic Gal. v. 19,—21. Mo thruaighe iadsan aig a bheil an ain-mianna fgrìobhta meafg nam buidhnean fo. Feudaidh iadsan fios a bhi aca, co cinnteach as ge d' innse' Dia dhoibh e bho neamh, gu bheil iad fathasd gun naomhachadh; agus, ann san staid sin, nach 'eil e comasach dhoibh air chor air bith a bhi air an sabhala'.

Tha gach feorta' dhiu fo mata (gun aga' air bith) neo-iompaichte; tha iad a' giulan an comharaidh ann an clar an eudainn.

1. Na *neo-ghlain*. Tha iad fo do ghnath ann an aireamh nan gabhar a sheafas air an laimh chli; 's co air bith eile tha air am fagail amach, tha 'n ainmsan air a chur fios anns gach aon do na clar-ain-mianna sin a chunnaic sinn, Ephes. v. 8. Taisb. xxii. 8. 1 Cor. vi. 9, 10.

2. Na *sanntaich*. Tha iad fo anns gach ait' air an sonracha, mar luchd iodhal-aorai', 's dorus na rioghachd air a dhruideadh orra' air an ainm, Ephes. v. 8. Col. iii. 5. 1 Cor. vi. 9, 10.

3. *Misgearan.* Cha 'n e 'mhan iadfan a tha 'g ol air falbh an reufain, ach mar an ceadn', agus gu h-araid iad fin tha tuille 's laidir, feadh, airson deoch-laidir. Ann aghai' na muinntir fo tha beul Dhe fein a' glaodh-aich truaighe, 's a' barrantacha' nach 'eil "pairt sam bith aca do rioghachd Neimh." Ifai. v. 11, 12, 22. Gal. v. 21.

4. *Breugairean.* Tha 'n Dia fin nach feud breug a dheanadh ag innfeadh dhoibh-san, nach 'eil cuid sam bith aca da rioghachd-san, s nach d' theid iad gu brath asteach d' a hulaich : ach gu faigh iad an cuibhrionn le Athair nam breug, (an ti d' am bheil iad an cloinn) ann san loch theine, Salm xv. 2. Taib. xxi. 8, 27. Eoin viii. 44. Ieanr. vi. 17.

5. *Luchd-mbionn.* Gun aithreachas goirt agus grad, is i crìoch na muinntir fo leirgrios ullamh, agus damna' cinnteach, gun inleachd air bith air a sheachnadh, Seum. 12. Sech. v. 1, 2, 3.

6. Luchd *an-cainnt* agus *cul-chainidh*, a a ulla' gu droch sgeul a thogail no airis an aghaidh an coimhearsnaich, is gach sal-ear a dh' fheudas iad a thilge' na eudann ; tha ga lot gun fhios d' air a chul-thaobh.

Salm xv. 1. 3. 1 Cor. vi. 10. agus v. 11.

7. Luchd *goid*, *foireigne* 's *breith air-eigin*, a tha farucha' 's a' bleith nam bochd, is a' deanadh an-cothrum air bith air am braith-rean gach uair a gheibh iad fath air bith air a dheana'. Biodh fios aca so air fad gu 'm bi Dia na dhioghaltair orra, 1 Theffal. iv. 6. Cluinnibh, O sheirbheifiche bradach, mi-dhileas agus sruidheil; cluinnibh, O luchd-oibre cealgach anns gach ciard; cluinnibh 'ur binne: druididh Dia gu cinnteach a dhorus oirb-fa, tionndaidh e 'ur n-ionmheas ea-còrach gu ionmhus feirge, 's bheir e air 'ur n-or is air 'ur n-airgiod, a fhuair sibh gu h-easrionraic, 'ur claidh mar mhiotailt leaghta 'n taobh astigh dhibh, 1 Cor. vi. 9, 10. Seum. v. 2, 3.

8. Gach uile neach a tha ri dearmad am bitheantas air *aora* Dhe: nach 'eil ag eisd-eachd fhacail no gairm air ainm: a tha cumail air ais urnaigh bho Dhia, 's nach 'eil a' gabhail fuim d' an anama fein no do anama 'n teaghlaichean, ach a tha "caitheadh am beatha gun Dia ann fan t-faoghal," Eoin viii.

47. Iob xv. 4. Salm xiv. 4. agus lxxix. 6. Ephes. ii. 12. agus iv. 18.

9. Iadfan a tha gleidhe' *cuideachd amaid-each, no olc.* Thug Dia barantas feachad gu fgrios e mhuinntir fo air fad, is nach d' theid iad gu brath asteach da aite co'nuidh, Seanr. xiii. 20. agus ix. 6. Salm xv. 4.

10 Iadfan a bhios *ri fanoid* air diadhachd, 's a' deana, sgeig is tair air daoine diadhaidh, air an aidmheil naomha, 's air an giulan faicilleach? 's a tha deana' sporfa dhoibh fein do an-'ainneachd is do fhailinnibh nan creid-each. Cluinnibh, a luchd-fanoid, 'ur binne eagalach. Seanr. xix. 29. agus iii. 34. 2 Chron. xxxvi. 16. Mat. xviii. 6.

A pheacaich, rannfuich gu curamach a dh' fheuchainn nach 'eil thu fein a measg aon feorta do 'n mhuinntir sin a chaidh ainmeachadh: oir ma 's e fo do chor tha thu fathasd "an' domblas-sath an t-fearbhaduis agus an cuibhreachan a pheacaidh;" oir tha gach feorta dhiu fo a' giulan an comharai' co foil-eir air clar an eudainn as nach 'eil aga' air bhith nach clann do 'n bhas iad. Agus ma feadh, gu'n gabha' Dia truas d' ar co-thionail bochda! O cia beag an t-aire' bhios air fhaghail nuair a bhios na deich feortai' fo air an toirt asda! Och! cia lion dorus, cia lion eudann air an eigin' duinn a sgrìobha'

“Gu ’n deana’ Dia trocair oirn !” A dhaoine cionnus is urra’ sibh a chur an ceill duibh fein gu bheil ’ur staid gu math, nuair a tha Dia bho neamh a’ labhairt n’ ’ur n-aghaidh, agus a barrantacha’ dhuibh gu bheil sibh an’ staid damnai’ ? Ceadichibh dhomh reufanacha’ ribh ann am briathra’ Dhe “ Cionnus a dh’ fheudas tu ra’. Cha ’n ’eil mi falach ? ” Ier. ii. 23. “ Feuch do shlighe sa ghleann, tuig ciod a rinn thu.” A dhuine nach ’eil do choguis fìofrach air do chuil-bhearta cealgach, air do chionta uaigneach, air do shlighe bhreugaich ? Seadh nach ’eil do chairdean, do theaghlach, do coimhearsnaich, nam fianuifean air do dhearmad air aora’ Dhe, air do chleachda’ sanntach, air do ghiulan mirunach agus farmadach ? Nach feud iadfan a chi thu dol seachad a ra’ Sin struidhear costail ; no, Sin misg’ear poiteil ; fear-taoghail droch cuideachd ? Sin duine droch-theangach ; no, fear-fanoid, no duin’ aig a bheil caithe-beatha mi-theisteil ?—Mo mhuinntir iomhuinn, sgrìobh Dia mar gu ’m b’ ann le gath-greine, san leabhar sin leis an toirear breith oirbh, nach e bheag dheth so suaicheantas a chloinne-fan ; is nach d’ theid aon-neach do ’n mhuinntir so, ni ’s lugha no

bhios e air ath-nuadhacha' le gras an iompa-chai', gu siorruith as bho dhamnadh ifrinn.

O nach gabha' sibh os laimh a nis "aithreachas a dheanadh, agus pilleadh bho 'ur nuile chionta, chum as nach deanadh aingidh-eachd 'ur milleadh!" Esec. viii. 30. Och, pheacacha' cruaidh-chridheach! an eigin domh air fagail mu dheire far an raibh sibh? Am feum ini 'm poit'ear fhagail san tigh-ofda? Am feum mi fear an t-sugrai' fhaghail r'a mhacnuis? Am feum mi am mi-runach fhagail na nimh; is fear nam breug no nam mionna' cluiche ri bruaich an teine fhiorruith? Ma 's eigin, biodh fios agaibh co-aca, gu'n d' fhuair sibh rabha', 's gu bheil mise faor bho 'ur fuil. Agus, "co ac' a 'dh' eifdeas daoine no nach eifd," fagai' mi na scriptiona' fo maille riu, an dara cuid mar tharnanaich-g' an dusga', no mar iarruinn-lofgai' g' an cruadhacha' 's gam fagail gun mhothacha', Salm lxviii. 21. "Ceann a naimhde brist-dh Dia, agus claigeann greannach an duine in a theid air aghai' gu dana na aingidh-eachd." Seanr. xxix 1. "An ti gheibh chafan gu minic, is a chruaidhicheas a mhuneal, di-mhilltear e gu h-obann, agus gun eafairgin." Caib. i. 24, &c. "A chionn

gu 'n do ghlaoidh mi, agus gu 'n do dhiult sibh, gu'n do fhin mi 'mach mo lamh, is nach d' thug duine fainear, &c. Ni mise fanoid nuair a thig 'ur truaighe, nuair a thig 'ur leir-sgrios amhuil ioma'-ghaoth."

Cha 'n 'eil teaga' nach 'eil moran a nis gam meas fein fona', 's a' faolsinn gu bheil gach ni ceart, a chionn nach feudar a' bheag a chur as an leith do na peacai' fin is foilleire 's is truime cionta, bha 'n ceart uair air an ainmeachadh. Ach is eigin domh innfe' dhuibh gu bheil feort' eile do dhaoine neo-naomhaicht' ann, ge nach 'eil iad a giulan an comharai' air clar an eudainn mar a mhuinntir fo; ach aig a bheil e ni 's falaichte, mar gu 'm b' ann air an dearnai'. Tha 'n dream fo gu bitheanta' gam mealla' fein co maith ri daoine' eile, 's air am meas nan fìor chrìof-dù'ean nuair tha 'n cridhe fad na h-uine lan do ghaoid is do mi-fhallaineachd. Tha moran diu dol roi' 'n t-faoghal gun uirread as duin' a chur amharuis orra', gus an toir bas agus breitheanas gach ni gu solus. Tha na fein-mhealltairean fo mar gu 'm b' ann a' teachd dìreach gu geata' fhlaithinis le lan earbsa ri dol astigh; is gidheadh tha iad air an druid-

eadh amach air a cheann mu dheire, Mat. vii.
22.

Mo bhraithre ionmhuinn, guidheam oirbh aire fhonraicht' a thoirt do 'n smuainte cuidreamach so, 's an ghleidhe' gu daingeann n' 'ur cuimhne, "Gu bheil na miltean air an call le bhi toirt faisgai' do pheaca' diomh-air eigin, a tha cha 'n e 'mhan falaicht' bho dhaoin' eile, ach mar an ceudna uatha fein a chionn nach 'eil iad a' mion-rannfach an cridhe." Feudai' duine bhi saor bho ghrainealachd fhollais, is gidheadh basacha' le gaoid no galar faluichte. Ainmichi' mi a dha-dheug do na peacanna' diomhair so leis am bheil na milte anam' air an sgrios. Rannfaichibh gu curamach, a dh' fheuchainn nach 'eil aon air bith do na comharaibh bais so ri fhaotainn oirbh; oir tha gach aon diu a' leigeil fhaicinn gu bheil neach air bith air am faighear iad fathusd gun ghras, gun iompacha'. Air an aobhar sin, mar is ionmhuinn leibh 'ur n-anama, leubhaibh agus eisdibh na nith' a leanas le mor-fhaicill agus curam, 's le eud naomh mu 'ur tiomchioll fein, eagal gu faighear oirbh aon air bith do na comhairaibh sin a theid ainmeacha.

1 "Dall ain-eolais." O, cia lion anam

truagh tha 'm peaca a' mille gun fhios! Hof. iv. 6. nuair a tha iad a' faoilfinn gu bheil an cridhe ceart, is gu bheil iad air an rathad dhireach gu neamh! 'S e fò am murtair a tha fgrios nam milteam gu samhach, is gun iad a' faicinn no mothachainn co 'n lamh a tha gan cosgairt. Ciod air bith leth-sgeul a th' agaibh arson 'ur n-ain-eolas, feudai' sibh fhaicinn gur peaca' millteach do 'n anam e, Isai. xxvii. 11. 2 Theff. i. 8. 2 Cor. iv. 3. Nam faic' sibh lan tighe do dhaoine, air an stiuradh a lion, aon is aon, le 'n fuilibh cod-aichte, gu beul furnais theine, 's gun fhios aca c' ait' an raibh iad a dol gus am beil iad air an tilge' fios innte, nach bithe' sibh air 'ur liona' le gairr'-eifin leis an t-fealladh? Ach nach goirte na fin smuaineach air ceudan anns na h-uile co-thional, a th' air an tilgeil do ifrinn gun fhios dhoibh le dall ain-eolas. O, bithibh air 'ur faicill ann aghaidh a pheacai' fo. Na faoilibh gu'n gabh ni air bith 'ur leth-sgeul arson ain-eolais; tha sibh a gleidheadh 'ur murtair ann 'ur sgeith, ma 's e 's gu bheil sibh a' toirt da fardaich.

2. "Bhi gleidhe' pairt do'n chridh' air ais bho Chrìosd." An t-iomlan a threigfinn arson Chrìosd, "fuath thoirt do athair ag-

us do mhathair, feadh agus do bheatha duine fein" air a shon, "Is cruai' an gnothach so," Luc. xiv. 26. Tha ciud do ni moran do nithe; ach cha bhi cuid aca do 'n chreide' fin a dh' iarras gach aon ni orra. Gu brath cha toir iad iad fein gu builleach suas do Chrìosd, is cha bhi iad gu h-iomlan strìochdta dha. Is eigin doibh peaca' milis eigin a ghleidhe'; cha 'n 'eil toil ac' iad fein a dhochann; no dealcha' ri 'm beatha, ri 'n cliu, ri 'n saorsa, ri m' maoin, is ri 'n leithide fin do nithe. Tha moran mar so a gabhail Chrìosd air thuiteamas, gun smuaineach', air chumhanta' 's gun fhuireach gus an cunnt iad an coftus. Is mearachd so ann san steigh a mhilleas an t-iomlan, is a sgrìofas gu fìorruith gach neach a bhios ciontach ann, Luc. xiv. 28, Mat. xiii. 21.

3. "Fuar-chrabha'." Tha moran gan coileacha' fein le taobh amach a chreidei', Tha iad a' dol roi' gach saothair is dleasnais naomh bho'n leith amuigh; is an fin tha iad a' stad gun dol ni's faide, Mat. xxiii. 25. Tha 'm meareachd so a' mealla dhaoine ni 's no, 's gan sgrìos ni's cinntiche na aingidh-eachd fhollais; amhuil, as mar a rinn e air a Pharaiseach, Mat. xxiii. 31. Tha iad

ag eifdeachd, a' trosg, ag urnaigh, a' toirt deirce feachad; is uime fin cha chreid iad nach 'eil an staid gu math, Luc. xviii. 11. Ach ge d' dhean iad fo uile, as eugais obair a chridhe, agus cumhachd is beatha na diadhachd a ruigheachd air an anam, tha iad a' tuiteam air a cheann mu dheire do ifrinn, ge d' bu mhor an dochas agus an earbfa gu raibh iad air an t-flighe dhireich dh'-ionnfui' neamb, Mat. vii. 22, 23. O cia eagalach an staid fo, nuair nach 'eil feum air bith do dhuine na chreideimh, ach amhan gu chruadhachadh na chionta, 's gu anam a mhille' le mearachd!

4. "Run agus crìoch mhearachdach ann an oibre mhath agus dhiadhaidh," Mat xxiii. 25. B' e fo sgrios an Pharaifich. O cia lion anam truagh a th' air am mille' leis fo, 's a tha tuiteam do ifrinn mu 'm bheil iad a faicinn am mearachd? Tha iad a' gnathacha' deagh oibre, 's ann fin a' faoilfinn gu bheil gach ni ceart; is gun iad fad na h-uine toirt fainear gur ann bho run faoghalt' agus feolar a tha fo uil' ag fruthadh. Tha e tuille 's fìor gu 'm bheil am peaca' fo air uairibh a faotainn greim air an duine fhior-iompaichte fein; ach ann aite buadhaicha' gu bitheanta', no

riaghladh ann, tha e na chuis fhuath agus irisleachai' dha, Rom. xiv. 7. Ach nuair is e 'n taobhar mu bheil neach air bith a dol am bitheantas mu thiomchioll dleasnais mhath agus dhiadhaidh a thoileachadh a choguis, a dh' fhaotainn ainm bhi diadhaidh, a "chum as gu faichte le daoine e," a leigeil fhaicinn a ghibhtean agus a cheatfai', no sheachnadh iomra' fgainneileach a bhi mi-dhiadhaidh, no leithide sin; tha a chridhe fathasd cealgach agus mi-fhallain, Hof. x i. Sech. vii. 3, 6. O sibhs' aig a bheil deagh aidmheil! na 'm bu mhath leibh gun sibh fein a mhealla', feuchaibh nach e mhan gu bheil 'ur n-oibre math ach mar an ceudna, feadh agus gu sonraichte, gu bheil 'ur run agus 'ur crìoch math cuideachd.

5, "Earbs' as 'ar fireantachd fein," Luc. xviii. 9. Is eacail so a fgrìofas an t-anam, Rom. x. 3. Nuair tha daoine a deana' bunas am fireantachd fein tha iad gun amharus a cur cul ri fireantachd Chrìosd. Mo chairde, tha faicill feumail duibh air gach aon taobh; b' eir feudai' cha 'n e 'mhan 'ur peacaidh, ach 'ur dleasnais mar an ceudn' 'ur dite'. Theaga' nach d' thainig so riabh fainear dhuibh; gidheadh cha 'n 'eil ni air bith is cinntiche

na gu'm feud duine a bhi air a sgrios le sgail fireantachd is le samhla' grais co math as le peacai' ghraineil agus fhollais. Is ann mar so a thachras, nuair tha earbs' aig duine gu 'n dean obaire fein fhireanacha' 'm fianuis De, a cheartas a dhioladh, a choruich a thraoghadh, fhabhar is a ghean-math a chosnadh, agus maitheanas a thoilltin; oir ciod fo ach Criosd a chur as dhreuchd, agus slanui'fhear a dheana' d' ar-grafan agus d' ar deanadas fein. Bithibh air 'ur faicill ann aghai' so, a luchd-aidmheill, air lionaireachd no air feothas 'ur n-oibre, ni an aon ni fo an t-iomlan a mhillleadh. Air an aobhar sin, nuair is faibhire 's is fearr a ni sibh 'ur dleasnas, bithibh cinnteach nach earb sibh ni sam bith ris fo; ach gu leig sibh 'ur taice gu h-iomlan ri Criosd. Measaibh 'ur fireantachd fein mar bhroineagan, Salm cxliii. 2. Phil. iii. 9. Ifai. lxiv. 6. Neh. xiii. 22.

6. "Naimhdeas agus fuath os n-iosail do ro-fhaicill is do theanndachd na diadhachd." Tha moran do dhaoine deagh-bheufach aig a bheil fuim do chrabha' 's do ghiulan riaghailteach bho 'n taobh amuigh, ach aig a bheil fìor-naimhdeas do ro theanndeachd, agus fuath do bheatha 's do chumhachd na diadhachd,

Phil. iii. 6. le Gniomh. ix. 1. Cha chord e riu bhi faicinn cuid dhaoine tuille 's di-adhai' mar tha barail acafan, is a cur tuille 's a choir do shaothair orra fein mu thiom-chiol an creideimh. Tha iad a' dite na morfhacaill is an teas-chrabhai' iò, mar neonachas, mar amaideachd agus an-bharr eud. Ma chi iad fearmonaiche ro-dhurachdach, no Criosduibh fìor chrabhui' tha iad gam meas nan daoine neo-shuidhichte, 's air bheagan cheile.—Tha e foilleir nach 'eil speis aig a mhuinntir fo do naomhachd mar naomhachd, (oir nam bitheadh, bhiodh an speis bu mho aca do 'n tomhas bu mho dhi) 's air an aobhar sin tha iad gun ag' air bith mi-fhallan nan chridhe, cia math air bith a bharrail a th' ac' orra fein.

7. “A bhi stad aig tomhas araid do dhiadhachd:” Nuair a bhios aca dìreach uirread as a shabhalas iad (nam barail fein) cha 'n 'eil iarruidh ac' air tuille; 's leis fo tha iad a' nochda' gu bheil iad fada gairrid air fìor ghras, a bhios a' fìor-bhrosnacha' dhaoine gu dol ni's faide air an aghaidh dh' ionnsui' foirfeachd, Phil. ii. 13. Seanr. iv. 8.

8. “An-bharr speis do 'n t-saoghal.” Se

comhara' cinnteach air cridhe neo-iompaichte.
 Marc. x. 22. 1 Eoin ii. 15.

'Tha 'm peaca' fo gu bitheanta ga fhalach
 fein fui' sgail a chreidei' 's fui' dheagh aid-
 mheil, Luc. viii. 14. Seadh, tha 'm peaca'
 fo co mealltach, as nuair a chi gach aon
 eile fannt agus faoghaltachd dhuine, gu bheil
 e iomad uair falaicht' air fein, le co-lion-
 dreach, is leth-sgeul, is aobhar, a tha e toirt
 da fein arson a ro-churam mu'n t-faoghal;
 is mar fo tha e dalladh a fhul fein air chor
 as nach leir dha'n truaighe fin gus a bheil e
 'g imeachd. Cia lionar iadfan a' measg luchd-
 aidmeil a tha toirt tuille da 'n cridhe 's da 'n
 aigne do 'n t-faoghal na do Chrìosd; aig am
 bheil an air' air nithe' talmhaidh:" agus mar
 fin a tha leigeil fhaicinn gu foilleir gu bheil
 iad fathasd ann fan fheoil, is gu 'n criochnaich
 iad ann leir-sgrios! Rom. viii. 8. Phil. iii. 19.
 Gidheadh, feoruich do 'n mhuintir fo, 's
 innfidh iad dhuit gu dana', gu bheil "speis
 agus meas ac' air Chrìosd thar gach ni, 's nior
 leige' Dia nach bitheadh!" ach fad na h-uine
 cha leir dhoibh gu bheil an inntin talmhaidh
 agus faoghalta', chionn nach 'eil iad a' mion-
 rannfacha' no toirt faineas oibreachaidh air
 cridhe. Nan ceasnaicheadh iad fin le curam,

gheibheadh iad amach air ball gur ann fan t-faoghal is mo th' aca do thlachd is do thoil-inntin, Luc. xii. 19 is gur ann mu thiom-chioll an t-faoghal fhaotainn agus a ghleidhe' tha cuid is mo d' an faothair agus d' an iomguin. Dearbha' ni 's cinntiche na fo cha ruig finn a leas iarruidh air duine bhi fathafd neo-iompaichte. Gu 'n deonuiche' Dia nach bi chuid is mo do luchd-aidmheil air an sgrìos le lamh a pheacai' fo, gun iad ga mhothacha', no ga thoirt fainear. Feudai' daoine bhith, agus tha iad gu tric, air an cumail air an ais bho Chrìosd, le an-bharr speis do thiolaca' laghail, co math as leis a chaithe-beatha fin is mi-laghaile sam bith, Mat. xii. 5. Luc. xiv. 18,—24.

9. "Mi-run laidir agus farmad an aghai' na muinntir fin a tha ri tair no ea-coir oirn," Eoin ii. 9. 11. O cia minic a chi finn mo-ran air a bheil coflas bhi diadhaidh a' cuimh-neachadh ea-coir is e' gleidheadh iarmad feirge nan cridhe, feadh agus a' dioladh uile rson uile do 'n mhuinntir a rinn coire dhoibh, s a' gabhail tlachd ann dioghaltas, ge d' tha o calg-dhireadh ann aghaidh iartas an t-foif-geul. eiseimpleir Chrìosd agus natuir Dhe, Rom. xii. 14, 17. 18. Pead. ii. 21, 23.

Neh. ix. 17. Gu cinnteach far a bheil an t-olc fo air ghoil ann fa chridhe, 's a' faotainn cead tamh a ghabhail, gun na h-uile dicheal a dheanadh air fhuathachadh, agus air a chlaoidh, ach air a chui'teachadh, tha 'n duine fathasd ann am fìor dhomblas-fath an t-shearbhadais, agus ann am bas a pheacai', Mat. xviii. 34, 35. 1 Eoin iii. 14, 15.

A leubhadair, am bheil ni air bith dheth fo a' beantuin dhuit-fa? 'm bheil thu 'n aire' pairt air bith do na chaidh ainneacha'? O rannsaich agus rannsaich a ris; agus iarr gu foileimnt' air do choguis i dheanadh a dleas-nais. Is an-aobhinn dhuit gun amharus, ma 's e 's gu faighear thu 'n diaigh gach aidmheil mhath a rinn thu, fui' chumhachd aincolais no fao-crabhaidh, an clabar an t-faoghail, an' nimh a mhio-ruin; air do liona' le barail mhoir air t-fhireantachd fein; do chreide' cealgach; agus run mearachdach is crìoch thalmhaidh agad an' feirbheis Dhe, no fuath agad do fhior--theanndachd a lagha. Leigei' ni uir bith dhiu fo fhaicinn gu 'm bu diomhain t-aidmheil, is nach raibh thu fui' chumhachd na diadhachd—Is amhuil a ni.

10. "Uabhar gun chlaoidh is gnn chur

fui' chois."—Nuair a tha daoine 'g iarrui' cliu dhaoine ni 's mo na cliu Dhe, 's a' leagail an cridh' air meas agus urram dhaoine, 's ni deirbhte gu bheil iad fathasd nam peacaidh, is gu bheil iad nan coigrich do fhior-iompacha', Eoin xii. 43. Gal, i. 10. Nuair nach 'eil daoin' a' faicinn. a' gearan, no ag caoidh ardain an cridhe, tha e foilleir gu bheil iad fathasd marbh ann am peaca'. O, cia dainngean agus laidir an greim a th' aig a pheaca' so gu diomhair air moran do chridheachan, a tha nan coigrich orra fein co mor is nach 'eil fhios ac' air! Eoin. ix. 40.

11. "An-bharr graidh do shochair agus do sholas," 2 Tim. iii. 4. Is dubh an suaicheantas so, Nuair tha daoine toirt do 'n fheoil gach ni 's miann lei', ga safucha' 's ga toil-eacha', gun ni air bith aicheadh no dhiulta' dhi; nuair a tha iad a' gabhail mor-tlachd nam broinn is nam blas a thoileacha'; ciod air bhith coslas a th' air a mhuinntir sin bhi diadhaidh, tha iad gu h-iomlan mi-fhallain, Rom. xvi, 18. Tit. iii. 3. A bheatha sin a thoilicheas an fheoil, cha 'n 'eil e comasach gu'n toilich i Dia. "Iadsan a's le Criosd cheus ad an fheoil," is tha iad curamach gu cur na

h-aghaidh, agus gu cumail fui' chois mar namhaid, Gal. v, 24. 1 Cor. ix. 25,—27.

12. “Leasg-thearuinnteachd agus dochas dana' gun bhunachar, gu bheil an staid cheana' ceart,” Taisb. iii. 17. Tha moran a' glaodh-aich fith agus tearuinnteachd, nuair tha leir-fgrios a' teachd gu h-obann nan co'ail, 1 Theff. v. 3. Is e fo a chum na h-oighean amaideach nan cadal nuair bu choir dhoibh bhi 'g obair; air an leapaiche nuair bu choir dhoibh bhi 'fa mhargadh, Mat. xxv. 5, 10. Seanr, x. 5. Cha d' thug iad fainear gu raibh iad gun ola' gus an d' thainig am fear-nua'-posda! 's am feadh a chaidh iad a cheannach, bha 'n dorus air a dhruideadh. O b' fhear gu 'm biodh na h-oighean fo gun luchd-leanmhuinn aca! Ach cia an t-aite, feadh, cia an teaghlach, ach beag, anns nach 'eil iad ri fhaotainn? Tha daoine airson an reufain is faoine ulla' gu chur mar fhiach' orra fein gu bheil an staid ceart; agus mar fo cha 'n 'eil fuil aca ri atharracha', 's tha iad a' basacha' nam peacaidh. Am bheil fith agad? Feuch dhomh ciod an steigh air am bheil i air a togail. Am bheil barantas agad air a son bho fhacal De? an urr' thu comharan an fhior-chreid'ich a leigeil fhaicinn?

am bheil cnodach' agad bu bheil ni eigin ann-
ad nach 'eil ri fhaotainn 'sa chealgair? Mur
'eil, tha do fhith na h-ion-eagail duit ni 's
mo na aon trioblaid san t-faoghal; oir cha 'n
'eil namhad air bith aig an anam is mo na
'n t-fith fheolair fo, tha toirt buille-bais da,
nuair a tha i ri gean is gaire na eudann.

Air leam gu'n cluinn mi nis mo luchd eisd-
eachd a' glaothaich amach leis na deisciobuil,
"Co mata a bhitheas air an sabhala'." Thoir
amach as 'ar co-thionail gach aon do na deich
feortai' mi-dhiadhai' sin a chaidh ainmeacha'
'n toiseach; is thoir a ris amach gach aon
do 'n da-fheorta-dheug chealgairean fein-
mhealltach sin a chaidh ainmeacha' mu dheire,
's innis domh mu'r tearc am fuighleach a
bhitheas na dheigh sin air an sabhala'? Cia
beag an treud a bhios air a fagail, nuair a
bhios iad fo air fad air an cur a thaoibh leis
na gabhraibh? Air mo fhon fein deth, do 'n
aire' lionar a tha gam eifdeachd, cha 'n 'eil
an fhiughair is lugh' agam aon fhaicinn gu
brath air neamh dhiu', a tha ri fhaotainn am
measg an da-fheort'-ar-fhichead sin a chaidh
ainmeacha'; ni 's lugha na bhios iad air an
toirt gu caochla' staid le aithreachas agus fìor-
iompacha'.

An co-chur. A nis, a choguis, dean thufa do dhleasnas: labhair amach, is ruiga' do ghuth gu anam gach neach a leubhas no dh' eifdeas na nithe so. Mu gheibh thu aon sam bith air do na comharaibh fin a chaidh ainmeacha', 's eigin duit binne thoirt amach, na aghai' gu bheil e gun agadh neo-ghlan, Lebh. xiii. 44. Na gabh breug ad bheul, is na labhair fith rian aig nach 'eil fith bho Dhia. Na toir claon-bhreith airson an-miann air bith, is na deanadh fein-speis no baigh ris an fheoil do dhalladh. Tha mise mar mhaor bho chuir neimh a' sparradh ort teachd a thoirt feachad do chnodaich. Tha mi ga d'ghairm ann ainm Dhe gu dol maille rium a rannfachadh an tighe tha fui' amharus. Mar a fhreagras tu air a shon, air do chunthart, innis gu fhirineach a chor agus a staid dhasan tha leubhadh an leabhair so no ga eifdeachd. A choguis, a ne gu fan thu gu tur ad thosd na leithid so do am? Tha mi ga d'mhionnachadh air an Dia bheo gu 'n innis thu 'n fhirinn, Mat. xxvi. 63. Am bheil an duine iompaichte, no nach 'eil? Am bheil do rireadh gradh, agus umhlachd, agus urram aige do Dhia thar gach ni, no nach 'eil? Thig, cuir a chuis gu bun.

Gia fhad a bhios an t-anam fo air a chumail ann amharus? O choguis, thig astigh le d' chnodach. Am bheil an duine fo na dhuine nuadh, no nach 'eil? Cionnus tha thu ga mhothachainn? An d' thainig atharracha' mor agus iomlan air, no nach d' thainig? Ciod an t-am, no 'n taite, no ciod na meadhona' leis an deachaidh an t-arracha' iomlan fo na h-ath-bhreith a thoirt mu'n cuairt na anam? Innis, a choguis, no mur urr' thu 'n t-am no 'n t-ait' innseadh, an urr' thu dearbhadh a thoirt feachad bho fhacal De gu bheil an obair deanta? An deachaidh an duine chur bharr a bhuinn fein; bhar an do-chais mhealltaich agus na sith mhealltaich as an raibh aon uair earbfa? An d' fhuair e geur-mhothachadh air a peaca', 's air a staid chailte: 'n do chuir e cul ri pheaca', 's ris fein, is an d' thug e suas e fein gu h-iomlan do Iosa Criosd? Co dhiu' tha chuis mar so, no tha e fathasd fui' chumhachd ain-eolais agus an' falchar na h-aingidheachd? Nach d' fhuair thu na lamhan buannachd an eas-ionracais? Nach 'eil e ain-eolach air urnaigh? deardmadach air an fhacal, gradhach mu 'n t-saoghal? Nach do ghlac thu iomad uair ann am breig e? Nach 'eil thu faotainn a

chridhe iomad uair air ghoil le mi-run, a lofg' le an-miann, no 'g aoma' gu fannt? Labhair gu foilleir mu thiomchìol gach ni chaidh ainmeachadh: on urr' thu 'n duine fo, no bhean fo, shaoradh bho bhi meafg aon air bith do 'n da-sheort'-ar-fhichead sin a chaidh a chur fios ann ordugh. Ma tha e ri fhaotainn a meafg aon diu, cuir a thoibh e; cha 'n 'eil a chrannchar am meafg nan naomh; is eigin da bhi air iompacha' 's air a dheana' na nuadh-chreutuir, air neo cha 'n fheud e air chor air bith dol asteach do rioghachd Dhe.

A mhuinntir ghradhach, na meallaibh sibh fein, is na cuiribh lamh n' 'ur n-anam le sibh fein a dhalla', 's le 'r fuilean a dhruideadh air 'ur staid. Cuiribh cathair-bhreitheanais suas n' 'ur n' uchd fein, thugaibh am focal agus a choguis cuideachd: "Gus an lagh is gus an teistias," Isai. viii. 20. eisd-ibh ciod tha 'm facal ag ra' mu thiomchìol 'ur staid: agus O guidheam oirbh na sguir-ibh gu brath do 'n rannfacha' gus am faic sibh 'ur staid gu foilleir. Is ionan agus bas mearachd a dheana' sa ghnothaich fo. Agus thugaibh fainear gu bheil foill a chridhe, carachd a bhuaireadair, agus mealltaireachd a pheacaidh, uile n' 'ur n' aghaidh, is ag co-

chuideachadh a cheile chum an t-anam truagh a mhealladh, Ier. xvii. 9. 2 Cor. xi. 3. Eabh. iii. 13. Seadh is tha e co fhuras agus eo bitheanta' le daoine bhi air am mealla' fa chuis so, 's gu bheil an tuiteamas is mo gu 'n d' theid sibhfa cuideachd am mearrachd, ni 's lugha na bhios sibh ro-fhaicilleach agus mionaideach n' 'ur staid spioradail a rannfacha' 's ro-churamach gun bhaigh air bith a chumail ribh fein. Air an aobhar sin thugaibh ro-aire do 'n obair so : rannfaichibh 'ur cridhe gu ghrunnd : iarribh 'ur caithe-beatha gu mion, mar gu 'm bann le coinnlean, agus thugaibh gach ni gu thomas air meigh an teampuill, focal De.—Na biodh earbs' agaibh as 'ur cridheacha' fein. Rachaibh dh'ionnfui' Dhia, “fear-sgrudai' cridhe 's airne cloinn nan daoine,” chum ar rannfacha' 's 'ur fidsreachduin ; 'ur ceasnachadh agus 'ur dearbhadh, Salm xxvi. 2. agus cxxxix. 23. 24. Ma 's e 's nach foghainn gach cuideachadh eile gus an gnothach so thoirt gu crich, is gu bheil sibh fathasd ann an agadh, seigibh ris 'ur staid gu h-iomlan ri ministearigin diadhaidh agus dileas, Mal. ii. 7. Na gabhaidh fois gus an cuir sibh 'ur flainte shiorruith as an agadh, 1 Pead. ii. 10.—O Thus' a

fgrudas an cridhe, cuir an t-anam fo dh' ionn-
fui' na h-oibre fo, agus cuidich leis 'e fein a
rannfacha'?

CAIB. V.

*A feuchainn truaighe eagalich na muinntir
neo-iompaichte.*

Is co eagalach oiscionn cainnt' an staid fann
bheil gach aon anam neo-iompaichte, 's gu
tric a smuainich mi nan rachadh agam air a
chur ann ceill do dhaoine nach raibh iad
fathasd air an ath-ghintein, gu 'n raibh m
obair deanta.

Ach tha siofracha' goirt agam gu 'm bheil
spiorad cadail agus fuain' air faotainn greim
co daingeann air daoine mi-naomha (Rom
xi. 8. Mat. xiii. 15.) 's ge d' raibh iad
deirbhte gu bheil iad fathasd neo-iompaichte
gidheadh gu 'n fuidh iad fios gu bitheanta nar
neo-churam, gun a bheag do iomguin. Tha
'n air' air a tarruing air falbh le folais fheolar
le gnothaiche faoghalta, no le curam, an
mianna', 's aigne talmhuidh, Luc. viii. 14
co mor as gu bheil guth na coguis air a
mhuchadh, air fheol as nach 'eil iad a toir
dha do fhreagradh ach athchuinge fhuar

no run faoin gu 'n dean iad uair-eigin aithreachas agus leafacha'-beatha, Gniomh. xxiv. 15.

Air an aobhar fo tha e ro-fheumail cha 'n e 'mhan gu'n leiginn fhaicinn do dhaoine gu bheil iad neo-iompaichte, ach mar an ceadna gun oidheirpichinn an toirt gu mothachadh air truaighe eagalaich an staid.

Ach tha mi faicinn cheana gu bheil a chuis fo cruaidh orm. Ciod an teanga' tha comafach air meud an truaighe a leige ris do oighreachan ifrinn, amach bho theangai' an *duine shaibhir* a tha ga chlaoi' san lafair sin? Luc. xxi. 24. No co 's urra truaighe na muinntir sin a chur an ceill "aig nach 'eil Dia ann san t-faoghal?" Ephes. ii. 12. Cha 'n urra finn fo a chur an ceill, bho nach aithne dhuinn an fonas neo-chriochnach a tha ri fhaotainn san Dia uile-bheannuichte sin bho 'm bheil daoine air an cumail amach e 'm peacai'. "Co (arfa Maois) a thuigeas umhachd t-fheirge?" Salm xc. 11. 'S cionnus a chuireas mis' an ceill an ni sin nach aithne dhomh? Gidheadh tha fios againn air u leor, fhaoilmid, gu ball-chrith chur air each air bhith aig a bheil an deo 's lughà do heatha spioradail no do mhothacha'.

Ach fo far a bheil an cruai'-chas, gur ann ris a mhuinntir sin aig nach 'eil mothachadh tha mi nis a dol a labhairt. So, mo thruaighe, a chuid is meafa do dhorainn dhaoine; a bh marbh, glan marbh am peacadh agus ann ain gidheachd, Ephes. ii. 1.

Ge b' urra mi Pharras a leige' ris do 'r pheacach, no sealla' co flathail a thoirt da air rioghachd Neimh, as a thug an t-Aibhisteir d' ar Slanui'-fhear air rioghachdan ar t-faoghail agus air an gloir: no ge b' urra mi 'n codach a tharruing bhar uachdar ifrinn agus an fhurnais iochdrach a leige' ris le lann do uabhafaibh, Och! cha 'n 'eil fuilean aige san gu so fhaicinn, Mat. xiii. 14, 15, Ge b' urra mi maife na naomhachd agus gloir an t-soisgeil a chur gu h-iomlan ann ceill no ge b' urra mi uabharrachd agus grain ealachd a pheacaidh a sgaoile' ris da, cha mho is leir dhasan maife na diadhachd no grainealachd a pheacai', na 's leir do 'n duinn dhall dathain. Tha e na choigreach do bheatha Dhe, trid an ain-eolais a th' ann, thaobh cruas a chridhe, Ephes. iv. 18. Cha' 'n 'eil, is cha 'n fheud, eolas a bhi aig air nithe Dhe do bhri gur ann air mhodh spioradail a thuigear iad, 1 Cor. ii. 14. Ch

'n fheud a shuilean a bhi air am fosgladh air mhodh slanteil; ach amhan le gras an iompachai', Gniomh. xxvi. 18. is ann do chlainn an dorchaidais e, 's tha e 'g imeachd ann an dorchadas, 1 Eoin i. 6. feadh, an solus a th' annsan is dorchadas e," Mat. vi. 23.

An leubh mi do 'n duine so a bhine, no 'n feid mi na chluais trompaid cagalach breitheanais De, a shaoileadh aon a bheir-eadh air a chluasan fosgladh, air uilt suasgla', 's air a ghluine bualadh air a cheile, mar a dh' eirigh na gheilt fein do Bheishafar? Gidheadh, mo thruaighe! cha mhothaich e dhomh, cha 'n 'eil cluasan aige gu 'm chluinntinn. No 'n cuir mi suas binn-cheol, is an feinn mi oran Mhaois agus an Uain? Cha ghluais so cuideachd e. An tarruing mi e le fuaim bhinn, is le nuaidheachd air an t-foisgeil; leis gach cuire, co-fhurtachd agus gealla' solasach agus prifeil a th' ann? So uile cha druigh air, air mhodh slanteil, mur toir mi dha, maille ris an nuaidheachd, cluasan a chum a chluinntin, Mat. xiii. 15.

Cionnus mata dhruigheas mi air na creature truagha' sin ris a bheil mo ghnothach?

co mhaothaicheas an cridhe cloiche! Sech. vii. 11, 12. no bheir do 'n cholainn mhairbh comas mothachaidh agus gluafaid? Co 's urra' fo a dheanadh ach an Dia sin amhan ata " comafach air clainn a thogail suas do Abraham as na clachaibh," Mat. iii. 9. " a dhuifgeas no mairbh," 1 Cor. i. 9. agus " a leaghas na cnuic," Nah. i. 5. an Dia sin a bheir air uisge bruchdadh as a charraig chruaidh, Deut. viii. 15. is leis an ionmhuinn na h-oibre sin tha cos'ail ris fein, mor agus miorbhuileach—oiscionn dochais agus duil dhaoine: an Dia sin a dh' aiticheas eaglais le cnamha tiorma, Esec. xxxvii. 4. 's a phlann-daicheas a gharra' le crainn chrionaich, Caib. xvii. 24.—is e-san amhan tha comafach arson na h-oibre fo. " Air an aobhar sin tha mis' a lubadh mo ghluin' ris an Dia is airde," Eph. iii. 14. agus mar a ghuidh 'ar Slanui'-fhear aig uaigh Lafaruis, Eoin xi. 38, 41. is mar a ruith a bhan-Shunamiteach gu faigh Dhe airson a leinibh mhairbh. 2 Righ. iv. 25. is amhluidh tha 'ur ministeir bro-nach-fa nis a' lubadh a ghluin' oiscionn 'ur n-uaighe, 's ga 'r giulan an glacaibh urnaigh, gus an Dia sin 'mhan tha comafach air ca-bhair oirbh.

“ O IEHOVAH uile-chumbachdaich, a dh' oibricheas agus gun chomas do neach air bith do bhacadh ! aig a bheil iuchair a bhais agus ifrinn, gabh thu-fa trua's do na h-ana-ma bochda fin tha marbh fan aite fo, 's ab-air riu teachd amach as an uaigh, mar a thu-bhairt thu ri Lafarus. O Sholuis gus nach feudar teachd am fogus, foillsich thus' an dorchadas fo, 's orduich do 'n mhaduin dealradh air aite co'nui' nam marbh fin ris am bheil mis' an dras a' labhairt ; oir is urra thu-fa fuilean nam marbh fein fhofgla'. Thus' a dhealbh a chluas, nach ann bhuaite a thig comas eifdeachd ? abair ris na cluasa' fo, Ephphatha, agus biaidh iad air am fosgla'. Thoir fuilean feachad a dh' fhaicinn t-oirdheirceis, beul a bhlasad t-fhocail, tha milis mar mhil agus cubhrai' mar ola ; 's thoir mothacha' feachad a thoirt fainear cia math t-fhabhar, cia trom do chorruch, is cia do-ghiulan eallach a pheacai'. Thoir ordugh do d' sheirbheifiche fai' sneachd a dheana' do na cnamha' tiorma, 's biodh iad air an tionnda', mar thachair dhoibh-fan ris an do labhair am faidh, gu armailte bheo, agus an-bharr lion'ar,”
Esec. xxxvii. 1. &c.

Ach is eigin domh dol a leige' ris a mheud

agus is urra mi do 'n diomhaircach fin nach urra teanga' sam bitli a leige' ris gu leor, no cridhe sam bith a lan-thuigfinn.—Gu brath mata gus an iompaichear thu.

1. “Tha 'n t-Uile-chumhachdach air a dhaighneacha' fein a t-aghai'.” Cha bheag an cruibhrionn do d' thruaighe gu bheil thu gun Dia air bith ann san t-saoghal, Ephes. ii.

12. Cia goirt tha Micah a' caoi', “Thug sibh leibh mo dhe, agus ciod tha agam-fa tuille?” Breith. xviii. 24. 'S cia mo gu

mor a dh'fheudas tus' a chaoi' gu bheil thu fein gun Dia; oir cha 'n fheud thu ra', gun an danadas is mo gu bheil pairt air bith ag-

ad dheth! Feudai' tus' a ra' mu thiomchioll Dhia, mar thubhairt Sheba mu thiomchioll Dhaibhi', “Cha 'n 'eil cuid air bith againne

ann Daibhi' 's ni mo tha oighreachd againn ann am mac Iesse.” 1 Sam. xxi. 1. Cia

bronach agus goirt an acainn fin aig Saul na airc, “Tha na Philistinich air eir'idh am aghaidh, agus rinn Dia mo threigfinn! “1

Sam. xxviii. 15. Ach ciod a ni fibhs' a pheacacha', san lan fin an tig Dia gur n-amh-arc, no c' ait' an teich fibh arson codhnui'?

Ifai. x. 3. Ciod a ni fibh san uair a thig na Philistinich oirbh fein? nuair a ghabhas

an faoghal gu brath a chead dhibh; 's nuair is eigin dhuibhfa cuideachd 'ur cead a ghabhail gu brath do 'n^{re}t-faoghail? Ciod ann sin; a ni sibhs' aig nach 'eil Dia air bith gus an d' theid sibh? an gairm sibh air ann sin no 'n glaodh sibh ris arfon cuideachaidh? Och! cha ghabh e ribh, is cha toir e idir fainear sibh, Seanr. i. 28, 29. is ann a chuireas e air falbh sibh le ra', "Cha b' aithne dhomh riamh sibh," Mat. vii. 23 Iadfan aig am bheil fios ciod e Dia bhi aca ri dol gu ionnsui', Dia gu beatha fhaotainn uaithe; tha cail-eigin do fhios aca-fan cia truagh agus eagalach a ni bhi as eugais Dia. Is e fo thug air an duine naomh sin glaodhaich amach, "Biodh agam-fa Dia, air neo biom falamh: faighean eolas air fein agus air a thoil; ciod is aill leis, agus cionnus a mhealas mi e; air neo b' fhearr leam nach raibh riamh tuigs' agam gu eolas fhaoitainn air aon ni eile."

Ach cha 'n e 'mhan gu bheil thu as eugais Dhia, ach tha Dia ann a t-aghaidh, Esec. v. 8, 9. Nah. ii, 13. O nan feafa' Dia na thamh, ge nach deanadh e cuideacha' fam bith leis a pheacach, cha bhiodh a staid co anbharr truagh ge d' bheireadh Dia fuas e gu

toil a naimhdean, a dheana' ris na b' aill leo; ge d' bheireadh e thairis e do na ceusadair-ibh, Mat. xviii. 34. a chum a bhi air a reuba' le aibhisteiribh, cha bhiodh fo co leth eagalach. Ach cuiri' Dia e fein ann aghaidh a pheacaich; agus creid e, "is eagalach an ni tuiteam ann lamhan an De bheo," Eabh x. 31. Cha 'n eil caraid cos'ail ris, no namhad coimeas da. Co fhad is a tha neamh ofcionn na talmhainn agus cumhachd neo-chriochnach ofcionn neo-ni, 's co fhad is fin a tha e ni 's eagalaiche tuiteam ann lamhan an De bheo, na 'n lamhan gach aibhisteir ann ifrinn, is gach fia-bheathaich air thalamh. Is e Dia fein a bhios na fhear-claoi' ort; is thig do fgrios bho lathair an Tighearna, 2 Theff. i. 9. "Tha Tophet domhain agus farsing, is tha corruich an Tighearna ga lasadh mar shruth pronnuisc," Isai. xxx. 33. Ma bhios Dia a t-aghai', co bhios air do shon? "Ma pheacaicheas duin' ann aghai' duin' eile, bheir am breithe' breitheanas air; ach ma pheacaicheas duine 'n aghai' Dhia, co labhras air a shon?" 1 Sam. ii. 25. "Tha thufa, thufa fein, ad'chuis-eagail; agus co sheafas ad lathair aon uair 's gum bi corruich oirt," Salm lxxvii. 7.

“Co e 'n Dia sin a theafairgeas sibh as a lamhan-fan?” Dan. iii. 15. An urra Mammon? “Cha 'n 'eil buannachd air bith ann faibhreas ann la na feirge,” Seanr. xi. 4. An urra rìghre' no daoine cumhachdach? Cha 'n urra: “glaodhaidh iad fo ris na fleibhte 'n ris na creaga' tuiteam orra, 's am falach bho ghnuis na Ti tha na shuidhe air an ri'-chathair, is bho fheirg an Uain; oir thainig la mor fheirge-fan, agus co 's urra feasamh?” Taib. vi. 15,—17.

A pheacaich! shaoilinn gu feuda' fo dol ro' d' cridhe mar shaighid, fios fhaoitainn gur e Dia do namhaid: O, c' ait' an d' theid thu? c' ait' an gabh thu fasga'? cha 'n 'eil seòl air bith agad air bhi tearuinte, gun t-arm a leaga' fios, gun mhaitheanas a ghuidhe, 's gun Chrìosd fhaotainn mar do charaid, a' dheana' do shith ri Dia. Mur bitheadh fo, th' fheuda' tu teiche do 'n fhasach, is dol gu bas le bron, le an-dochas, agus le doilghios cridhe: ach ann an Chrìosd tha e co-nasach dhuit trocair fhaotainn, feadh tha trocair ann ad thairgse, 's Dia bhi leat ni 's no na tha e 'n dras a t-aghaidh. Ach mar reig thu do pheacaidh, is mur pill thu ri Dia gu iomlan le fìor-iompacha', tha corruich

Dhia ag leantuinn riut is tha e 'g innse' gu bheil e t-aghaidh, mar a tha e 'g ra' leis an fhaidh Efeceil, caib. v. 8. "Uime sin mar so a deir an Tighearna Dia, Feuch, tha mise, eadhon mise fein a t-aghaidh."

1. "Tha a ghnuis a t-aghaidh." Salm xxxiv. 16. "Tha gnuis De 'n aghaidh nan daoibh, gu 'n cuimhn' a fgrios bho 'n talamh." Mo thruaighe iadfan aig am bi gnuis Dhe nan aghaidh. Nuair nach d' rinn e ach fealltuinn air feachd nan Eiphteach, cia uabhasach mar thachair dhoibh! Esec. xiv. 8. "Cuir' mise mo ghnuis ann aghaidh an duine sin, agus ni mi na chomhara' 's na ghna-fhocail e, agus gearrai' mi e 'mach a' meadhon mo phobuil, agus aithnichi' sibh gur mis' an Tighearna."

2. "Tha a chridhe t-aghaidh; 'oir is fuath leis gach uile luchd-dheanaibh' na h-eacorach. A dhuine, nach 'eil crith air do chridhe, nuair a sinuainnaicheas tu gu bheil thu d' chuspair fuaith do 'n Uile-chumhachdach? Ier. xv. 1. "Ge do sheafadh Maois agus Samuel am lathair, gidheadh cha bhiodh m' inntinn leis a phobul so; tilg iad amach as mo shealla," Sech. xi. 8, "Tha grain aig m' anamfa dhoibh fan, is tha fuath aig an anama-fan dhomh-fa."

3. “Tha a lamh a t-aghaidh,” 1 Sam. xii. 14, 15. Tha a bhuidhean air fad a t-aghaidh’.

(1.) Tha a cheartas mar chloidhe’ lafrach air a rufgadh ann a t-aghaidh’: “Ma gheuraicheas mi mo chloidhe’ dealrach, is ma ghabas mo lamh greim air breitheanais, bheir mi dioghaltas do m’ naimhdean, agus luigh-eachd do ’n mhuinntir leis am fuathach mi, cuiri’ mi mo fhaighdean air mhisg le fuil, &c.” Deut. xxxii. 41. 42.

Tha ceartas Dhe co teann as nach faor e air chor air bith an ciontach, Exod. xxxiv. 7. Cha toir Dia maitheanas duit am facha’, “cha mheas e air choir sam bith neo-chiontach thu.” Exod. xx. 7. iarruidh e bhuaite an t-iomlan, ni ’s lugha no ’s urr’ thu leigeil fhaicinn bho ’n scriptionn gu ’n d’ thug Criosd dioladh air do shon, is gu bheil coir agads’ air gach ni rinn e. Gus am faigh am peacach dufgadh as a chadal sin ann san raibh an t-Aibhisteir ga luasga’, cha leir dha gu bheil ceartas Dhe co teann: tha e faoilinn gu bheil e air a dheana’ suas air fad do throcair. Tha ceartas Dhe co teann as gu feum e dioladh fhaotainn gus an fheoir-ling dheireannach: “tha glodhaich feirg

agus corruich, trioblaid agus amhghair air gach aon anam a ni olc," Rom. ii. 8, 9. Tha e "mallacha' gach aon neach nach buanaich anns na h-uile nithe tha sgriobhta san lagh a chum an deana'," Gal. iii. 10. 'S nuair a shuidheas an ceartas fo chum breitheanas a thoirt air a pheacach, O cia eagalach a bhios a bhinne! "Ceanglaibh eidir lamhan agus chafan e, agus tilgibh ann iomal dorchadais e: ann sin bithidh gul agus gioscan fhiacal," Mat. xxii. 13. "Imichibh bh-uams' a mhuinntir mhalluichte, dh' ionn-fui' teine fiorruith," Mat. xxv. 41. So binne eagalach ceartais De; agus fo an cruai'-cheartas leis an eigin duit-fa bhi air do dheuchainn, O pheacaich! agus mar is beo Dia, fo a bhinne 's eigin duit a chluinntin, mur dean thu aithreachas agus mur bi thu air t-iompacha'.

(2.) "Tha naomhachd Dhe lan naimhdeas a t-aghaidh," Salm v. 4, 5. Cha 'n e 'mhan gu bheil corruich no diom aige riut air uairibh (mar a dh' fheudas bhi aige r'a chloinn fein) ach tha fuath daingean, laidir, agus suidhicht' aige dhuit. "Tha grain aige dhuit fein." Sech. xi. 8. is do gach ni a ni thu, ge d' raibh e air aithne'

leis fein. Isai. i. 14. Mal. i. 10. Tha nadur Dhe co naomh, as gur eigin fuath bhi aige do gach peacach air bith amach a Criofd.

O, cia mor an truaighe so, a bhi 'n taobh amach do ghean-math, seadh fui' chorruch Dhe ! Eccles. v. 6. Hof. ix. 15. Oir cha'n curra Dia, ni 's lugha na mhuthas e a naduir, gun bhi t-aighai', 's gun fhuath thoirt duit, mur bi thu air t-atharracha' 's air t-athnuadhacha' le gras. O pheacaich ! cionnus a dh' fheudas tusa fealltuin air glaine agus naomhachd Dhe ! "Cha 'n 'eil na reulta glan na shealla-fan," Iob xxv. 5. "Tha e ga irifleacha' fein a dh' amharc air na nithe ha ga 'n deanadh air neamh," Salm cxiii. 6. Agus cionnus a dh' fheudas an Ti naomha, s an t-fuil fhior-ghlan so, amharc ortsa ?— S cha mho dh' fheudas fuil a bhi agad gun agair Criofd do chuis ; oir cha 'n 'eil cuid air bith agad dheth-fan. Ma tha chuis mar do mata, nach 'eil thu nis ulla' gu ra' le eagal mar a rinn muinntir Bhetsemeis, "Co dh' fheudas seasamh ann lathair an Tighearna De naomha so !" 1 Sam. vi. 20.

(3.) "Tha cumhachd Dhe mar chanan millteach air a shocruchadh a t-aghai'."

Tha gloir cumhachd Dhe ri bhi air a foillfeachadh an sgrìos na muinntir sin nach 'eil a' toirt geill do 'n t-foisgeul, 2 Thess. i. 8, 9. Ni e "a chumhachd aithnichte' annta," Rom. ix. 22, a leigeil fhaicinn co uabhasach is urr' e 'n claidh. Air-son na criche so tha e ga 'n togail fuas "a chum as gu foillfiche annt' a chumhachd," Rom. ix. 17. O dhuine! 'm bheil thusa comasach air cur ann aghai' do Chruthui'-fhear? An seas a chuireag ann aghui' corrain a bhuaniche? no 'n duilleag fheargta roi' sguaba' na garbh-dhoininn?

A pheacaich, tha cumhachd agus fearg Dhe ann t-aghai'; Salm xc. 11. agus nuair a bhios cumhachd agus corruich ag oibreacha' le cheile, 's truagh aon duine air an tuit iad. B' fhearr dhuit an domhan air fad a dh'eiridh ann a t-aghai', na Dia na aonar a bhi 'n corruich riut. "Tairneanach a chumhachd-san co dh' fheudas a thuigsinn," Iob xxvi. 14. Mo thruaighe e-san dan eigin so a thuigsinn le bhi ga fhulang gu siorruith! "Ma ni e stri' ris, cha 'n urr' e freagra' thoirt da air-son aon ann am mile: tha e glic an' cridhe, 's treun an' neart, co riabh a chruadhaich e fein na aghai' 's a thug buaidh

air? Is e dh' atharraicheas na fleibhte 's gun fhios ac' air, is a thionndas iad bun oifcinn na chorruih; is e chrathas an talamh as aite, 's a chuireas air chrith a phropa: ma bheir e aithne do 'n ghrein cha 'n eirigh i; 's tha na reultan air an glafadh fuas leis! Feuch, bheir e leis, agus co dh' fheudas a bhaca'; no co their ris, Ciod a tha thu deana'? Mur pill Dia air falbh a chorruih, cromai' na treun uaibhreich fios fuidh," Iob ix. 3. &c. Agus am bheil thus' iomchuidh air blar a chumail ri leithid fo do namhaid? O! thu-gaibh fainear fo, sibhs' a tha deana' dear-maid air Dia, eagal gu reub e sibh n' 'ur bloide 's gun neach a bhi ann 'd 'ur teafairginn," Salm l. 22. Striochdaibh do throcair; cha seafa' duflach agus luaithe 'n aghaidh an uile-chumhachdaich: na cuiribh dreasan agus droighean roimhe sa chath, mun d' theid e rompa 's mun loifg e le cheil' iad; ach deanuibh greim air a neart, agus "deanuibh sith ris, Ifai. xxvii. 4, 5. "Mo chruaighe e-fan a ni stri' r'a Chruthui'-fhear," Ifai. xiv. 9.

(4.) "Tha gliocas De ann an ti air do mhilleadh." "Mur pill thu, chuir Dia faobhar air a chloidhe', lub e a bhogha,

dheafaich e shaighde', 's rinn e acuinn-bhais air fad ullamh," Salm vii. 12, 13.—Tha comhairle Dhe ann a t-aghaidh, a dhealbh do fgrios, Ier. xviii. 11. Ni e fanoid ort nuair a thig la do theinn ort, Salm xxxvii. 13. Tha e faicinn gu bheil an latha dlu' ann fan tuit thu gu leir-fgrios obann, as nach 'eil gu brath tearnadh.

(5.) "Tha firinn Dhe air toirt mionn a t-aghaid'," Salm xcv. 11. Mata e-san fìor, is eigin duit basfacha' ma theid thu air t-aghaid', Luc. xiii. 3. Mur breugaichear e-san na fhacal, is eigin duit dol am mugha mur dean thu aithreachas, Esec. xxxiii. 11. "Mur creid sinne, gidheadh tha e-san a' fantuinn firinneach, cha 'n 'eil e n' comas da e fein aicheadh," 2 Tim. ii. 13. tha e fireinnach na bhagra' co math agus na ghealla', mar a dhearbhas e nar fgrios ni 's lugha na chreideas finn. Dh' innis Dia co foilleir as a dheana' cainnt e, "Mur nigh eifin thu nach 'eil cuid agad maille ris," Eoin xiii. 8. "ma chaitheas tu da bheatha reir na feola' gu faigh thu bas," Rom. viii, 13. is mur bi thu air t-iompacha', "nach d' theid thu air chor sam bith asteach do rioghachd neimh," Mat. xviii. 3. Agus, ma chreideas no nach creid

thus' e, feafai' Dia aig fhacal. Mar tha ghealla' neo-chaochlaideach agus a mhionn, nan co-fhurtachd laidir do 'n dream a chreid-eas, Eabh. vi. 18. is amhlui' tha iad nan uabhas eagalach do 'n dream nach creid. Innis domh, O peacaich, ciod i do bharrail air bagraidh uabhatach Dhe, th' air an cur fios a t-aghaidh? Am bheil no nach 'eil thu creidsinn gu bheil iad fìor? Mur 'eil, cha Chrìosdui' thu ach mi-chreideach: is air an aobhar sin buini' dhuit cul a chur ri ainm agus ri dochas a Chrìosduidh. Ach ma tha thu gan creidsinn, O cia cruai' agus do-lubai' do chridhe, nuair a tha thu fiubhal nìos agus fios am fois, 'n tra tha thu faicinn fìrinn Dhe mionnaicht' agus leagta ri d' 'fgrios! air chor as ma 's urra 'n t-Uile-chumhachdach ann, gu 'm bi thu co cinnteach air do mhille' 's air do dhamnadh. O dhuine? tha leabhar Dhe gu h-iomlan a' togail fianuis a t-aghaidh, am fad as a tha thu gun naomhacha'; tha e ga d' dhiteadh anns gach earrainn, is tha e dhuit cos'ail ri rola' Eseciel, "fgriobht' ann taobh amach agus àstigh le tuireadh, is le bron, is le truaighe," Esec. ii. 10. 's cha 'n 'eil nì dhiu so nach lean thu agus nach glac thu (Deut. xxviii. 15.) nì 's

lughha na ni thu aithreachas. “ Theid neamh agus talamh thairis, ach cha d’ theid aon lide no aon phuinc do na nithe fo thai ris, gun bhi air an co-lionadh,” Mat. v. 18.

A nis cuir fo uile ri cheile, ’s innis domh mur ’eil staid na muinntir neo-iompaichte truagh agus eagalach do rireadh. Mar tha finn a’ leubha’ mu thiomchioll cuid a cheangail iad fein le mionnan agus mallucha’ gu marbhadh iad Pol, is amhluidh, O pheac-aich, (eisd fo le h-eagal) tha uille bhuaidhean an De uile-chumhachdaich air an ceangal le mionn’ gu thus’ a mhilleadh, Eabh. iii. 16. O dhuine! ciod a ni thu? c’ ait’ an teich thu? ma ’s urra uil’-fhiofracha’ Dhe t-fhaotainn amach, cha d’ theid thu as; ma sheafas an Dia fior r’a mhionnan, is eigin gu bafaich thufa, ni ’s lughha na chreideas tu, ’s a ni thu aithreachas: ma tha do neart aig an Uile-chumhachdach nas urra do chlaoi’, biaidh tu lan-thruagh a’ t-anam is a d’ chorp, fad faoghal nan faoghal, ni ’s lughha’ na bhacas tu an dorainn fo le grad iompacha’.

II. “ Tha cruthacha’ Dhe gu h-iomlan a t-aghai’.” “ Tha ’n cruthachadh uile (arfa Pol) ag ofnaich agus am pein mar mhnaoi’

ri faothair," Rom. viii. 22. Agus c' arson tha 'n cruthacha' 'g ofnaich, ach arson a mhi-ghnathachai' oillteil gam bheil e buailteach ann am fritheala' do an-mianna' dhaoine peacach? C' arson tha e 'g ofnaich ach arson faorsa bho 'n mhi-ghnathacha' fo; oir cha 'n ann le thoil a tha 'n cruthacha' fui' leithid fo do dhaorfa? Rom. vii. 19,—21. Nam biodh cainnt agus reufain aig na bruidean is aig a marbh-chruthacha', ghlaodhadh iad amach fui' 'n daorfa do-ghiulan fo leis am bheil iad air am mi-ghnathacha' le droch dhaoine, fad' ann aghaidh an naduir agus na criche sin gus an do chruthaich Dia iad. Am fad is a bhios Tighearna nam feachd a t-aghai', bi cinnteach gu 'm bi feachd an Tighearna ann a t-aghai' cuideachd. Gus an dean thu cumhanta do fhith ri Dia, cha toir Dia gu brath dhuit cumhnante fith ris a chruthacha', Iob xxii. 21,—24. Hos. ii. 18,—20.

III. "Tha aig an leoghan bheucach a lan-chumhachd os do chionn." 1 Pead. v. 8. 'Tha thu glaisf' ann an iongan an leoghain sin tha ulla' gu sluga'; tha thu 'n rib an aibhisteir, aig am bheil thu air do bheoghlaca' chum a thoile, 2 Tim. ii. 26. Is e fo an spiorad tha 'g oibreachadh an' cloinn

na h-easumhlachd, Ephes. ii. 2. Is ann da tha iad nan traillean, agus is i thoil a tha iad a' deana'. 'S e-san fear-riaghlai' dor-chadais an t-faoghail fo, Ephes. vi. 12. aig am bheil uachdranachd ofcionn pheacach dorcha' agus ain-eolach. Is truagh leibh na h-Innseanaich tha toirt aora' do 'n Aibhisteir, ach cha 'n 'eil sibh a toirt fainear gu bheil sibh fein ris an ni cheudna; oir is i fo truaighe choithcheann na muinntir mhi-naomh air fad, gur e 'n t-Aibhisteir is Dia dhoibh, 2 Cor. iv 4. Cha 'n e gu bheil na 'n airc urram no aoradh a thoirt da, oir bheir iad dulan do aon neach a theireadh e; gidheadh tha iad fad na h-uine ri feirbheis da; a falbh agus a' teachd air a smeide, 's a' caitheadh am beatha fui' uachdranachd agus fui' lagh. "Is feirbheifich sibh do 'n ti fin d' am bheil sibh a toirt feirbheis agus umhlachd, " Rom. vi. 16. Cha 'n e feirbheis a thoirt do 'n Aibhisteir, ach a phrodhait fein, a tha 'n run a bhreugair, gidheadh is e fo maighstir a tha ga bhrosducha' ge nach 'eil e ga fhaicinn, is a cur na chridhe nan nithe fin a tha e labhairt, Gniomh. v. 3. Eoin viii. 44. Nuair a reic Iudas a mhaighstir arson airgid, 's nuair a spuil na Caldeanaich 's na Sabean-

aich Iob, is cinnteach nach e 'n t-Aibhisteir a thoileachadh an run a bh' aca na dheanadh, ach an cridhe fanntach fein a shafucha'; gidheadh is e-san a bhrosduich iad dh'ionnfui' na h-oibre, 's a chuir air an aghaidh iad nan aingidheachd, Eoin xiii 27. Iob i. 12, 15, 17. Feudai' daoine bhi nam fìor-thraillean do 'n Aibhisteir is gun iad fein a bhi ga thoirt fainear, is a bhi fui' shlabhruidh aige-san nuair a tha iad gu h-amaideach a' fàoil-fiun gu bheil iad faor agus fona, 2 Pead. ii. 19.

Am bheil thu fathasd ann ain-eolas, gun bhi air do thionnda bho dorchadas gu solus? mata, tha thu fui' chumhachd an Aibhisteir, Gniomh. xvi. 18. Am bheil thu ann ad chaithe-beatha cleachdta' ri peaca' sam bith a chuir an' gaiomh le d' thoil agus le d' fhiofracha'? ma tha, bi cinnteach gur ann do'n Aibhisteir a bhuineas tu, 1 Eoin iii. 8. Am bheil do chaithe-beatha ann an strì, no am farmad, no am mi-run? gu deimhin ma tha 's e-san is athair dhuit, Eoin viii. 40, 41. O mata cia eagalach do chor! oir ciod air bith folas a bheir Satan da thrailleibh san t-faoghal so, Tit, iii. 3. cha 'n 'eil e ga dheanadh ach a chum am mealla' na dheigh gu

truaighe fhiorruith fan t-faoghal eile. Tha an nathair (mar a thainig i gu h-Eubh) a' teachd a t-ionnfui' le ubhal na beul, ach cha leir dhuit an gath basmhor a th' air a chul. E-fan a tha 'n dras ga d' bhuaire' ñi e do chlaoi' fathasd. O, nach b' urra mi fheuchainn duit cia duaichnidh am maighstir da'm bheil thu toirt feirbheis, cia trailleil t-obair, is cia neo-iochdmhor an t-an-tighearna sin a tha thu toilleacha', leis nach 'eil ni air bith co taitneach ri bhi ga d' bhrosducha' gus an obair sin a ni do fgrios agus do dhamna' cinnteach, agus ri bhi deana' na furnais sin ni 's teotha 's ni 's teotha ann fan eigin duitfa bhi ga d' losga' fad mhilte do mhiltibh aimfir,

IV. "Tha cionnta do pheacai' na luidhe' air do mhuin mar bheiní, am fad as a tha thu neo-iompachte." Anam tìruaigh! cha 'n 'eil thufa ga mhothacha' fo, ni 's mo na mhothaicheas a cholann mharbh an leac a tha na luidhe orra : agus is e thu bhi marbh mar fo' tha fagail do thruaighe iomlan. Gun iompacha cha 'n fheud aon do d' pheacai' bhi air an dubhadh amach, Gniomh. iii. 19. tha iad uil' air chunntas a t-aghai'. Tha iompacha' 's maitheanas do ghna ceangailte,

r'a cheile. A mhuintir nach 'eil air an nao-mhacha' cha 'n 'eil iad air chor air bhith air am firineacha' no air an faoradh, 1 Cor. vi. 11. - 1 Pead. i. 2. Eabh. ix. 14. O cia eaglach an ni bhi a' m fiacha' do Dhia! Mur 'eil thus' a' faicinn fo, feoruich do 'n pheacach a fhuair fealladh air a chionta: O cia trom a chridhe, cia goirt a ghearan, cia beag fhois, gus am bheil mothachadh aige gu bheil Dia rei' ris?

Cia suarach air bith fo leats' an dras, mothaichi' tu aon la gur trom an t-uallach cionta' a pheacai' gun bhi air a mhaitheadh. Is clach uabhafach fo, mu 'm feudar a ra', "ge b' e neach a thuiteas orra gu 'n bristear e; ach ge b' e air an tuit ise, ni i min-luaithre dheth," Mat. xxi. 44. Cia goirt a bhui toilteannas a pheacai' ri 'r Slanui'-fhear beanuichte? dh' fhaig e 'n fhuil 'mach as a chuislean, is chraidh e gu ruig am bas na anam e: 's ma rinn e fo 'fa gheig uir, ciod nach dean e 'fa chrann sheargta?

O smuainich na thra' air do staid! An urr' thu sealltuin air a bhagra' sin gun bhall-chrith, bafaichi' sibh n' 'ur peacaidh?" Eoin viii. 24. O b' fhearr dhuit am bas a b' eagalaich air bhith fhaotainn, na 'basach' ann ad pheacai'.

Nan deanadh am bas, nuair a bheir e air falbh t-uile cho-fhurtachd, do pheacai' thoirt air faibh cuideachd, bu rud-eigin do fholas e; ach leanai' do pheacai' thu nuair a threigeas do chairdean thu, 's nuair a ghabhas do fholais fhaoghalt' air fad an cead diot. Cha 'n fhaigh do pheacai' bas maille riut, 2 Cor. v. 10. *Taisb. xx. 12.* mar a gheibh na fiacha' bas leis a phrìofunach; ach leanaidh iad gu breitheanas chum do dhite', 's gu ifrinn a chum do chlaoi'. B' fhearr dhuit co-lion aibhisteir agus droch spiorad a bhi mu d' thiomchioll na do pheacaidh a luidhe ort an sin, is a dheana' greim ort. O cia anbharr a phein a bheir iad sin duit! O feall air t-fhiacha' na thra'; feuch cia mor a tha thu 'm fiachaibh do lagh Dhe 's do gach aon da aitheantaibh; tha ullamh air fad gu greim a dheanadh ort mar am prìofunach! Is ciod a ni thu nuair a dh' eirigheas iad uil' a t-aghai'? O fosgail fuile' do choguis a dh'fhaicinn fo, a chum as gu leige' tu dhiot gach earbs' air bith a fad fein, as gu 'n teiche' tu dh' ionnfui' Chrìosd " arson didein, a chum greim a dheanadh air an dochas a chuireadh romhad, *Eabh. xi. 18.*

V. "Ann ad staid neo-iompaichte, tha t-an-

mianna' ceann-laidir ga d' chumail ad thrail bhochd fui' smachd." Gu brath gus a bheil thu air do thoirt fui' cheanglaiche ri Dia, tha thu n' a d' sheirbheiseach is n' a d' thrail do 'n pheaca', Eoin viii. 34, 36. Tit. iii. 3. Rom. vi. 12, 14, 16, 17. Nis cha'n 'eil ain-tighearn' air bith ann coimeas do 'n pheaca'. O cia eagalach is graineil an obair gus an cuir e sheirbhifich! Nach craidheadh e cridhe duine bhi faicinn buidheann do thruaghana' bochda ga 'm piana' 's ga 'n farucha' fein a' tionail connai' gu iad fein a losga'? 'S nach e fo 's gna'-obair do uille thraillean a pheacaidh? Ann fa cheart am sam bheil iad aoibhneach le duais na h-eacorach is a' feinn nan folas peacach, cha 'n 'eil iad ach a' carna' feirg suas dhoibh fein arson an teine shiorruith, a' cur tuille connai' nam furnais, agus a' deana' na lafrach ni 's braise le bhi tilgeil ol' innte. Co bheireadh feirbheis do 'n mhaighistir sin aig nach 'eil obair ach traillealachd, is aig nach 'eil duais ach bas-siorruith! Rom. vi. 23.

Nach bu thruagh an sealladh e-san air an raibh feilbh aig *legion* do dheamhnaibh! Nach cridheadh e do chridhe bhi ga fhaicinn am measg nan tuama', ga lot fein is ga reubadh?

Marc. v. 5. Is i fo do staid-fa, 's i fo t-obair; tha gach aon bhuille dh' ionnsui' do chridhe, 1 Tim. vi. 10. Tha gun amharus do choguis an dras na cadal, ach nuair a ni bas agus breitheanas do dhufgadh, an fin mothai-chi' tu goimh agus cradh gach aon do na lota fo.

VI: "Tha furnais dioghaltais shiorruith air a teafacha' deas fa d' chomhair," Ifai xxx. 33. Tha ifrinn agus leir-sgrios a fosgladh am beoil fa d' chomhair, is a' sgaoil-eadh an gial gu fairfing as a cheile chum do fhloga', caib. v. 14. ga d' fhaicinn air a bhruaich, is a' feithe' gus an tuit thu fthigh. Ma tha fearg duine "mar bheucaich leoghain," Seanr. xx. 2. "ni 's truime na ghaineamh, caib. xxvii. 3. ciod i corruich Dhe uile-chumhachdaich? Mha bha furnais lafrach Nebuchadnair, nuair a chaidh a deana' feachd uaire ni bu teotha, co bras as gu 'n do loifg i-iadfan a thainig dlu' dhi chum an triuir chloinne chur innte, Dan. iii. 19, 22. cia anbharr teith amhuinn loifgeach fraoch-feirge 'n Uile-chumhachdaich! Mal. iv. 1. "Am feud- do chridhe fulang, no do lamhan bhi laidir ann fan la sam buin mise riut, arfa an Tighearna Dia?" Esec.

xxii. 14. An ùrr' thu giulan le lafair shiorruith? an ùrr' thu conuidh ghabhail ann teine caithteach? Isai. xxxiii. 14. O pheac-aich! ma 's duine thu, mur clach gun mhothachadh thu, stad ann fo, agus beachd-smuainich: smuainich c' ait' a bheil thu d' sheafamh; dìreach air bruaich na furnais fo, "Mar is beo an Tighearna, 's mar is beo t-anam, cha 'n 'eil ach ceim eidir thu 's a bhi innte," 1 Sam. xx. 3. Cha 'n 'eil fios agad nuair a luidheas tu san oidhche nach bi thu innte mu 'n tig a mhaduinn, is cha 'n 'eil fios agad 'fa mhaduinn nach bi thu innte mu 'n tig an dh'oiche. Am bi thu co-dana' 's gu 'n cuir thu fo ann neo-brìgh? Am buain-aich thu ann an staid co eagalach, mar nach biodh tu idir an' cunthart? Ach ma chuir-eas tu bhuaite na nithe' fo, 's gun abair thu "Cha 'n 'eil gnothach agam-fa ris fo;" feall ris air a chaibdeil roimhe fo, agus innis do ùireadh, am bheil aon sam bith do na comh-raibh a chaidh ainmeacha' 'n sin ri fhaotainn ortfa? Na druid do shuilean, na meall thu ein; faic do thruaighe am fad a bhios co-nas agad a baca'. Smuainich ciod a bhi d' shiobarrach graineil, a d' ghin mhalluicht', d' shoitheach feirge, sam bi Dia 'm fad is

beo e, a' fìor thaomadh amach a chorruidh Rom. ix 22.

VII. "Gun iompacha' tha 'n lagh a dorta' gach aon do bhagraidhean agus do mhallachdan ort," Gal. iii. 10. Deut. xxviii. O cia uabhafach tairneanach an lagha! tha e lafa' teine 's pronnais a' t-eudann; tha a bhriathra' mar chloidhean ruisgte, 's mar shaighde' geur air an fathadh ann fa chridhe. Tha e gun tamh a' glaodhach dioghailtais, is ag iarrui' ceartais: tha e labhairt blair is bais ann t-aghaidh. O na plaighean uabhafach, is na bais eagalach leis a bheil an canan marbhtach fo air a luchdacha'! (leubh Deut. xxviii. 15. &c.) 's tufa mar bhallamais dìreach fa chomhair na h-urchair. "O dhuine, thoir ort gu d' dhaingneachd laidir," Sech. ix. 12. teich bho d' pheacai', greas dh' ionnsui' na cathair dhìdean agus an naomh-ionaid, Eabh. xiii. 13. eadhon dh' ionnsuidh-an Tighearn' Iosa Criosd; falaich thu fein ann-san, air neo tha thu cailte, gun dochas gu brath ri teafairginn.

VIII. "Tha 'n foisgeul fein a toirt damnai' fìorruith mar bhinne 'mach a t-aghai', 's ga cheangal gu daingean air t-anam," Marc. xvi. 16. Ma dh' fhanas tu san staid am

bheil thu gun aithreachas gun iompacha', biodh fios agad gu 'm bheil an foisgeul a' toirt binne moran ni 's eagalaiche 'mach a t-aghaid' na tha bristeadh a cheud chumhnainte. 'S nach eagalach an gnothach an foisgeul fein a bhi feideadh amach bhagraidhean a' t-aghaid agus ga d' dhamnadh? "An Tighearna bhi 'g eigheach a' t-aghaidh bho fhliabh Shioin? Ioel iii. 16. Cluinn briathran eagalach Dhe; "An ti nach creid biaidh e air a dhamna'. Mur dean sibh aithreachas theid sibh uil' am mugha', Luc. xiii. 3. Is e fo an damna', gun d' thainig solus do 'n t-faoghal, agus gu bheil barrachd graidh aig daoine do 'n dorchadas no do 'n t-folus, Eoin iii. 19. an ti nach 'eil a' creidsinn tha fearg Dhe gabhail conuidh air, Eoin iii. 36. Ma bha 'm facal a labhradh le h-ainglibh feas'ach, is gu 'n d' fhuair gach uile bhriseadh agus easumhlachd diol-tuarasdail dligheach, cionnus a theid sinne as ma ni sinn di-mheas air lainte co mhor? Eabh. ii. 2, 3. An ti rinn air air lagh Mhaois, bhafaich e gun trocair; cia mor is ineasa na sin am peanas air am neafar e-san toilltineach a fhaltair fu' chois Mac Dhe?" Eabh. x. 28, 29.

An co-chur. Agus am bheil so gun amh-

arus fìor? an e fo gu beachd do choir?—Cha chinntiche gu bheil Dia ann, na gur e. 'S nach fearr dhuit mata do shuilean fhosgladh agus fhaicinn am fad as a dh' fheudas tu a leigheas, na thu fein a dhalladh agus a chruadhachadh' gus am mothaich thu fa dheire na nithe uabhasach sin nach 'eil thu 'n dras a' creidsinn. Ma tha fo uile fìor cìod is ciall duit a bhi ri màille na leithid do chunthart?

Eisd cìod tha Dia 'g ra'; "Nach 'eil eagal agaibh romham-fa, deir an Tighearna, nach 'eil ball-chridh oirbh am lathair? Ier. v. 22. O dhaoine peacach an cuir sibh ann neo-bhrìgh an fheirg a tha ri teachd? Mat. iii. 7. Tha mi dearbhte gu bheil am a teachd anns nach meas sibh co fuarach i. Ach cìod fo? tha na deamhainn fein a' creidsinn agus a crithneachadh', Senm. ii. 19. 's am bheil sibhs' air 'ur cruadhachadh' ni 's mo na iadfan? An ruith sibh air bile na craige? An cluich sibh aig toll nan nathrach? An cuir sibh 'ur lamh ann nead na nathrach nimhe? Ann danns' tìbh air na h'eibhle gus an loisgear sibh? no 'n dean sibh cluiche ri corruich caithteach, mar gu 'm biodh sibh co-dheas an d' theid no nach d' theid sibh as uaipe? O cuthach gun a choimeas! Lamh ris fo

is duine glic fear-cuthaich Sholaimh, a thilgeas aithinne teine, faighdean agus bas, is a their “Am bheil mi ach ri spurt” is ri fearas-chuideachd? Seanr. xxvi. 18. Cha 'n 'eil neach sam bith co mor air boile ris a pheacach thoileil, Luc. xv. 17. a tha mairfin na staid neo-iompaichte, gun umhail air bith, mar gu 'm biodh a chor gu lanchheart. a duine a ruitheas gu beu-dois a chanain, is a thilgeas anam air falbh an' cluiche no 'n spurt, tha e ciallach, fuidhichte, tuigfeach, air a choimeas ris an neach sin tha fathaid a' dol air aghai' na aingidheachd, Salm lxviii. 21. oir “tha e sineadh amach a lamhe 'n aghai' Dhia, 's ga neartacha' fein an aghaidh an Uile-chumhachdaich: tha e ruith na cho'ail eadhon air a mhuineal, air bolga' tiugh' a sgeithe,” Job xv 25, 26. An gliocas a bhi ri sugra' ris an dara bas, no dol le danadas do 'n locha sin tha losga' le teine 's pronnusc? Taib. xxi. 8. Ciod a their mi? Cha 'n urra mi cainnt fhaotainn no coimeas, a chur an' ceill cuthach oillteil an anama sin tha dol air aghaidh le danadas na pheacai'.

Duisg, Duisg, Eph. v. 14. O pheacaich eirigh, is gabh gu teiche': Cha 'n 'eil ach aon dorus air am feud thu dol as, agus is e

fin dorus cumhainn an iompachai' agus an fhior-aitheachais. Mur pill thu gu neo-chealgach bho t-uile pheacai', mur tig thu dh'ionnfuidh Iosa Criofd, mur gabh thu e-fan mar "an Tighearna t-fhireantachd fa," 's mur gluais thu maille ris an' naomhachd is an' nuadhachd beatha; mar is beo Dia, cha chinntiche gu bheil thu 'n dras an taobh amach do ifrinn, na gu 'm bi thu 'n ceann beagan do laithe 's do dh'oidhchean an' taobh a-stigh dhi. O focruich do chridhe gu smuaineach' air do staid. Nach airi do shonas no do thruaighe bhith-bhuan air cail-eigin do smuainteacha'? Gabh ath-shealladh air truaighe na muinntir neo-iompaichte. Mur do labhair an Tighearna leam-fa, na toir feairt orm; ach ma 's e do riradh facal Dhe gu bheil an truaighe fo uil' air do cheann, smuainich ciod an cor ann fa bheil thu. Am feud duine na cheill fuireach na leithid fo do staid, gun na h-uile cabhag na chomas a dheana' gu dol as bho leir-sgrios? O dhuine! co chuir drui'-eachd ort, Gal. iii. 1. nuair a tha thu comafach air sealltuinn romhad air do chor a thaobh an t-faoghail lo, air do chunthart fhaicinn roi' laimh, is air do dhorainn a sheachnadh; ach mu thiomchioll gnothaiche cuidreamach

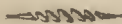
na siorrui-theachd, tha thu caoin-shuarach agus fuar, mar nach buineadh iad idir dhuit?—Ciod fo, an ni faoin duit sa buaidhean Dhe bhi air fad leagta ri d' mhillleadh? An urr' thu bhi ceart as eugais fhabhair? an urr' thu dol as bho lamh, no giulan le chorruich? am bheil thu cluinntin a chruthachaidh ag osnaich fui'ad, agus ifrinn a' meananaich gu d' shluga', 's an faoil thu fathasd gu'm bheil do chor gu maith? Am bheil thu 'n fas ann spoig an leoghain bheucaich, fui' chumhachd a pheacaidh, ann am prìosun graineil, air do chuibhreacha' le an-mianna, 's aig oibreacha' damnai' dhuit fein; is nach ion duit smuaineachadh air na nithe fo? An cuir thu an' neo-brìgh uile uabhafan an lagha, a mhallachdan, a bhaigraidhean, is a bhuillean basmhor, mar nach biodh annt' ach cluiche cloinne-bige? An dean thu fannoid air ifrinn agus leir-sgrìos; no 'n ol thu cupan fearbh fraoch-fheirg' on Uile-chumhachdaich?

“Crioslaich suas a nis thu fein mar dhuine? feoruichi' mise dhiot, agus thoir dhomh freagra',” Iob xl. 7. Am bheil targaid sam bith agad a ni do dhion bho bhuillean do Chruthui'-fhear? An faoil thu gur cuiseagan a shaigh-

de', no gur conna' mofgainn a lanna' marbh-tach? Am bheil thu fa co uabhreach as gu 'n meas thu ghathan mar aibbuain, is gu'n dean thu fanoid air nuair a chrathas e a lann? Am bheil thu co faor do eagal as gu 'n dean thu spid air a shaighde corrannach; Iob xli. Am bheil thu cos'ail ris an each a bhreabas an talamh, is a ni aoibhneas na neart, a' dol ann co'ail nam fear fui' 'n armaibh? Am bheil thu deana' fanoid air eagal, is co faor do gheilt' as nach pill thu air t-ais bho chloidhe Dhe, nuair a tha shaighde ga 'n crathadh a' t-aghaidh, a fhleagh loinnreach agus a fgiath? Iob xxxix. 21,—23. Ach mur dean aon chuid bagra' no gairm an fhacail do dhufga' no do chuir fui' gheilt, tha mi beachd-acha' gu 'n dean bas agus breitheanas e. O, ciod a ni thu nuair thig Dia no chorruch amach a t-aghaidh, 's a dh' fhuilingeas tu na nithe sin a tha thu 'n dras a' leubha' 's a' cluinntin? Ma 's e 's nuair a chaidh naimh-dean Dhaniel a thilgeil an' garai' nan leoghan, iad fein is am mnai' is an clann, gu'n d' rinn na leoghain an fluga' 's gach cnaimh dhiu bhrifte mu 'n d' rainig iad iochdar na garai', Dan. vi. 24. ciod a thachras dhuit fa nuair a thuiteas tu 'n lamhan an De bheo,

's a bhruthas agus a mhion-phronnas 'e thu na chorruch, ad mhilte bloidean?

O mata na dean stri ri Dia? "Dean aithreachas agus bi air t-iompacha'," 's mar sin cha tig aon ni ort do na nithe so, Isai. lv. 6, 7. "Iarruibhs' an Tighearn' am feadh ata e ri fhaotainn; gairmibh air am feadh ata e 'm foguis: Treigeadh an t-aingidh a shlighe, 's an duine eacorach a smuainte? pilleadh e chum an Tighearna 's ni e trocair air, is a chum ar DE-ne, oir bheir e maitheanas feachad gu faibhir."

CAIB. VI.

Ann sa bheil Seolai' gu iompacha'

Marc. x. 17. *Agus thainig neach na ruith, agus leig se e fein air a ghluinibh dha, agus dh' fheoruich e dheth, A mhaighstir mhaith, ciod a ni mi chum 's gu faigheam a bheatha mhairtheanach mar oighreachd?*

MUN leubh thu na Seolai' so, tha mi 'g earail ort, feadh, thia mi sparradh ort am fianuis Dhe 's nan aingle naomha, gu 'n cuir thu romhad an leantuinn (co fad as a bhios do choguis cinnteach gu bheil iad freagarach la fhacal De 's do staid t-anama) 's gun

iarr thu cuideacha' 's beannacha' Dhe chum an deanadh eifeachdach. Agus mar a dh'iarr mis' an Tighearna, 's mar a chuir mi mo chomhairle r'a fhacal ciod na seolai' a bheirinn duit-sa, 's amhlui' dh'fheumas tufa na seolai' fo ghabhail le fuim, le h-urram, agus le run geill a thoirt doibh, mar is airi' facal an De bheo air fhaotainn.

A nis mata thoir aire; Suidhich do chridhe "air na h-uile bhriathra' sin mu 'm bheir mise toirt fianuis duit air an la 'n diugh; oir cha ni faoin fo, tha t-anam ann earbsa ris," Deut. xxxii. 46. Is i fo crìoch gach ni chaidh a labhairt gu ruige fo, a chum as gu 'n cuireadh iad thu air pilleadh agus air gnathachach' na meadhona' sin a dh' orduich Dia chum t-iompachai'. Cha chuirinn dragh oirbh, is cha "chlaoidhinn roi' an am sibh," le sealla' thoirt duibh air 'ur truaighe shiorruith, ach amhan air ghaol as gu 'n tugainn oirbh dol as uaipe. Nam biodh sibh cheana ceangailte nur truaighe gun chomas leafachai', bu trocair leigeil leibh, is gun an cofhurtachd bronach sin a th' agaibh san t-facal ghal fo a bhuintuinn bhuaibh. Ach feudaibh sibh fathasd a bhi fona', mur cuir sibh le deoin cul ri meadhona' na flainte. Feuch

tha Mis' a' cumail an doruis fosgailte dhuibh ; eir'ibh, gabhaibh an ruaig : tha mi cur flighe na beatha ro'ibh, gluaifibh innte. 's "bithi' sibh beo, agus cha'n fhaigh sibh bas," Deut. xxx. 19, Ier. iv. 16, Is goirt leam a smuain-eacha' gu 'n dean sibh sibh fein a mhurt, is a thilgeil do ifrinn, nuair tha Dia 's daoine glaodhaich ribh mar a rinn Peadar ann an cuis eile r'a mhaighistir, "Caomhainn thu fein."

Eisd mata, O pheacaich ! is mar bu mhath leat bhi air t-iompacha' 's air do shabhala', lean gu curamach na seolai' so tha thu dol a dh' fhaotainn.

Seola' I. "Dean thu fein cinnteach nach feud thu gu brath dol do neamh ann san staid neo-iompaichte sin sam bheil thu." "An urra neach air bith eil' ach Criosd do shabhala' ? 's tha e-san ag innse' dhuit nach fadhail e gu brath thu, mur bi thu air t-athghintcin agus air t-iompacha', Mat. xviii. 3. Eoin iii. 3. Nach e-san aig a bheil iuchraiche neimh ? is am feud thusa faotainn astigh gun a chomas ? Oir cha toir e-san comas do neach air bith dol astigh gun bhi air atharrachadh, air iompacha', air ath-nuadhach'.

Seola' II. Dean dicheall air sealla' ceart

agus geur-mhothacha' fhaotainn air do pheacai'." Gus am bhi daoine fgi' agus trom-luchdaichte. air am bioradh nan cridhe, 's tinn leis a pheaca', cha tig iad dh' ionnfui' Chrìosd na fhlighe fein, a dh' fhaotainn fois is leigh-eis; agus cha mho dh' fheoruicheas iad le fuim, " Ciod a ni sin?" Mat. xi. 28. Gnìomh. ii. 37. Mat. ix. 12. Is eigin doibh iad fein a mheas nan daoine marbha mu 'n tig iad dh' ionnfui' Chrìosd a dh' fhaotainn beatha, Eoin v. 40. Oidheirpich air an aoibhar sin do pheacaidh air fad a chuir an ordugh fa d' chomhair; na biodh eagal ort am faicinn, is deanadh do spiorad sgruda' geur-gam faotainn amach, Salm lxxvii. 6. Rannsuich do chridhe 's do chaithe-beatha; mion-cheafnuich thu fein agus t-uile fhlighe, Salm cxix. 59. chum as gu faice' tu gu foilleir do staid Iar comhnà' Spioraid De, (agus mothacha' air do dhoille fein) oir is i obair-san gu h-araic do pheacaidh leagadh ris duit, Eoin xvi. 8. Sgaoil an t-iomlan ann lathair do choiguis. gus' an guil do chridhe 's do shuilean. Na sguir a dheana' stri ri Dia 's ri t-anam fein, gus an eigin duit glaodhaich amach bhè iochdar do chridhe mar a rinn fear coimhead a phrìosuin, " Ciod a ni mi chum "

gu fabhalar mi? Gniomh. xvi. 30. Chum na criche fo.

“Smuainich air lionaireachd do pheacai.” Dh' fhailnich cridhe Dhaibhi' nuair a smuainich e air fo, 's a thug e fainear gu raibh pheacai' ni bu lionaire na falt a chinn, balm xl. 12. Thug fo air ath-chuinge chur nas arfon lionaireachd trocaire chaomha' Dhe, balm li. 1. Cha 'n 'eil a chairbhinn mharbh ni 's graineala' le cnuimhibh gluafadach na cha 'n t-anam mi-naomha le an-mianna falch. Tha 'n ceann, an cridhe, na fuilean as am beul, gu h-iomlan lan diu. Seall air ais; ciod an t-aite, no ciod an t-am anns nach raibh thu ri peaca'? Seall astigh; ciod an ceatfa anama no cuirp a th' agad nach eil air a phuifseanacha' le peaca'! Ciod an cleasnas a rinn thu riabh nach raibh cuid do 'n phuifsean fo air a mheafga' leis? O, cia an-mhor a nis na fiacha' am bheil thu, an deigh bhi ga mheudacha' gach mionaid do 'n bheatha, 's gun a pheighin bu lugha dheth riabh air a paigheadh; is gun chomas agad an dras cuideachd a bheag a dhiola' dheth? Seall air truail'eachd do naduir; seall air mi-thnathacha' do bheatha. Cuimhich do pheacai' dearmaid, do pheacai' deanadais, peacai'

do smuainte, do bhriathra', 's do ghniomhara', peacai' t-oige, agus t-aoife. Na bi cos'ail ri aon a chaidh roi' a mhaoin, is air am bheil eagal dol a rannsachadh a leabhar cunntais. Leubh teifteas do choguis gu curamach: feumai, na leabhraiche fo bhi luath no mall air am fosgla', Taibh. xx. 12.

“Smuainich air gach ni tha 'g an-trom-acha' do pheacai', gur iad naimhdean De, do bheatha, 's naimhhean beatha t-anam; feadh, agus naimhde coitcheann a chinne-daoin' uile.” Cionnus a tha Daibhidh, Efra' Daniel, agus an Leibhitich ag an-tromachadh am peacaidh, bho 'n eas-onoir do Dhia, 's bho 'n ea-coir ata iad a' deana' da lagh', da throcair, is do gach rabhadh a thug e feachad nan aghai'? Neh. ix. Dan. ix. Efra ix. O, 'n cron a rinn am peaca' san t-saoghal! Se fo an namhaid a thug a-steach am bas, a spuill is a thraillich an cinne-daoin', a chuidich an t-aibhisteir, is a chladhaich ifrinn, Rom. v. 12. 2 Pead. iii. 4. Eoin viii. 34. Is e fo an namhaid tha cur an t-saoghail thar a cheile, tha cur ea-sith eidir an duine 's na creatuirean, eidir duine 's duine, feadh eidir duine 's e fein? a' cuir a chuirp ann aghaidh an anama, na toil ann aghaidh an

reufain, na h-anmiann ann aghai' na coguis : seadh, ni 's meafa na fo air fad, a' cur naimhdeas eidir Dia agus an duine, le bhi fagail a pheacaich araon fuathach le Dia agus fuathach uime, Sech. ix. 8. O dhuine! cionnus a dh' fheudas am peaca' bhi co faoin a d' shuilibh? Is e fo an namhaid a dhoirt fuil Mhic De; a reic e, a rinn fanoid air, a sgiurs e, a chaith file' na eudainn, a lot a lamhan, a reub a thaobh, a bhruth anam, a bhris a chorp, is nach do fguir ga chra' gus 'n do cheangail, gus 'n do dhit, gus 'n do thairn'ich, gus 'n do cheus, agus gus 'n do chuir e gu naire follas e, Ifai. liii. 4,—6. So am puinnfean nimheil sin, a tha co laidir is gu 'n d' rinn aon bhraon deth (a thuit air freamh a chinne daoin') an sliochd air fad a mhilleadh, Rom. v. 18, 19. So am mort-fhear fuilteach sin a mharbh na faidhean, a loisg na fianuifean, a chuir gu bas na h-abstoil, na prìomh-athraiche; 's na h-uile rìghridh agus uachdarain. Is e fo a sgrìos bailtean, a shluig rioghachdan, is a chuir crìoch air moran chinneach. Cìod air bhith an ionstruimaint, is e 'm peaca' bha do ghna' ris a mhilleadh, Rom. vi. 23. Am bheil thu athasd faeilfinn gur ni faoin e? Nam biodh

Adhamh is a fhliochd air fad air an to-gail as an uaighibh, is an cuirp air an carnadh suas ri neamh, is gu rannfuichte 'mach ciod am mort-fhear an-iochd-mhor a bha ciontach anns na bha fo do fhuil? gheibhte 'mach gu raibh an cionta gu h-iomlan ann an fgeith a pheacai'.—Smuainich air nadur a pheacai' gus am bi eagal agus grain aig do chridhe dha; agus smuainich air uabhar-rachd agus an-tromacha' gach aon do d' pheacai' fein: mar tha iad ann aghai' gach rabhaidh a fhuair thu bho Dhia, ann aghai' t-ath-chuinge fein, ann aghai' trocair, ann aghai' cronuchaidh, ann aghai' soluis, an aghai' graidh, ann aghai' do bhriathra' fein, do gheallaidhean, do mhoidean, agus do chumh-nantan, &c. Agair do chridhe gu teann ar-fon na nithe fo, gus an gabh e naire dheth fein, is an treig e gach barail fhaoin a th'aige air fhireantachd fein; Efra ix. 6.

“Smuainich air toillteannus a pheacai'.”
Tha e glaodhaich suas ri neamh; tha e 'g iarrui' dioghaltais, Gen. xviii. 21. Is e dhiol-tuarafdail bas agus damnia'; tha e tarruing mallachd Dhe air an anam is air a chorp, Gal. iii. 10. Deut. xxviii. Tha 'n zon is

suaraiche do d' bhriathra' no do d' smuainte peacach ga d' fhagail buailteach do fheirg is do chorruch fhiorruith an De uile-chumhachdaich, Rom. ii. 8, 9. Mat. xii. 36. O mata cia an-bharr an t-uallach feirge, cia an-bharr an cuidream mhallachd, is an t-ionmhus dioghaltas a tha na milte do mhiltibh peaca a chur thu an' gnìomh a' toiltinn Rom. ii. 5. Seum. v. 3. O, guidheam ort, thoir breith ort fein, mu 'n toir Dia breitheanas ort, 1 Cor. ix. 31.

“Smuainich air failthead agus air graineachd a pheacai'.” Tha e duaichni' mar if-rinn; fìor iomhaigh agus coslas an Aibheif-teir air a tharruing air anam, 1 Eoin iii. 8, 10. Chuirreadh e barrachd oilt ort thu fein fhaicinn ann an grainealachd do naduir na ge d' fhaice' tu 'n t-Aibhif-teir. Cha 'n 'eil otrach air bith co falach, cha 'n 'eil cairbhinn co breun, no plaigh no loibhre sam bith co oillteil ris a pheaca', ann fa bheil thu fa ga d' aornagain fein, is ga d' fhagail ni 's graineala le Dia na dh' fheudas ni air bith fa chruthacha' bhi leatfa, Iob xv. 15, 16.—An gabha' tu losgann a' t-ùchd? an tuga tu speis di? feuch, ni 's graineala na tha sin duitfa, tha thu fa do naomhach fhior-

ghlain De, Mat. xxiii. 33. gus am bheil thu air do ghлана' le fuil Iofa, 's le cumhachd grais na h-ath-ghineamhuinn.

“ Ofcionn na h-uile peace', thoir aire shonraichte do 'n dithis fo; peaca' gin, no truail'eachd naduir, agus am peaca' fin ann san ufa leat tuiteam.” 1. Truail'eachd naduir. Is diomhain a bhi gearra' nam meanglan mur d' theid an fhreamh a spionadh a' bun. Is diomhain a bhi taomadh an t-fruthainn mur d' theid cofg' a chur air an tobair. Racha' t-aithreachas (mar a rinn aithreachas Dhaibhi') gu ruig freamh a pheacai', Salm li. 5. Cha tig an cridhe 'm feafd gu staid cheart gus am bi lan-mhothach' aig' air uabharrachd a pheacai' ghin. Air fo focruich do chridhe; 's e fo tha gad dheana' mall gus na h-uile ni maith, agus fo-aomai' gus na h-uile doi-bheairt. Rom. vii. 15. 'S e fo tha fgaoile' claon-bhreith, dorcha-dais, uabhair agus mi-chreideimh air feadh t-inntin; naimhdeas, neo-shuidheachais, aindheoineachd air feadh do thoile; mi-mhothacha, mairbhead, neo-dhilsead air feadh do choguis; agus laigfe 's di-chuimhn' air do mheodhair. Is e fo, an aon fhacal a chuir gach aon chuibhle do t-anam as a riaghailt,

is a rinn e, 'n aite bhi na ionad conuidh aig naomhachd, na thorr aingidheachd is na if-rinn pheacaich, Seum. iii. 6. Is e fo a fhalaich, thruaill, agua a thug mi-bhuil as do bhallaibh : a thionndaidh iad gu bhi nan ionstrumainte do eas-ionracas, agus nan feir-bheifich do 'n pheaca', Rom. vi. 19. Is e fo a lion an ceann le innleachda faoghalt' agus truailidh, Mic. ii. 1. an lamh le ea-ceairt, Ifai. i. 15. an t-fuil le sannt is macnus, 2 Pead. ii. 14. agus an teanga le puinnsean nimheil, Seum. iii. 8. 'S e dh' fhosgail a chluas gu breugan, miodal agus co-ra' falach, is a dhruid i 'n aghai' teagaisg na beatha, Sech. vii. 11, 12. Is e dh' fhag do chridhe na ionad deilbh aimhleis, na thorr aingidheachd, Mat. xv. 19. air chor as gu 'm bheil e gun tamh a' bruchda' amach uilc, 2 Pead. ii. 14. co nadurra 's co bitheant' as a chuireas tobar amach uifge, Ier. vi. 7. no thilgeas an fhairge suas a falchar, Ifai. lvii. 20. Agus am bheil thu fathasd toilichte leat fein, is a faoilfinn gu bheil do chridhe ceart ; O, na sguir gu brath a smuaineach' air do thruaill'eachd nadurra gus an caoi' thu, co-sail ri Ephraim, do staid, Ier. xxxi. 18. is am buail thu air t-uchd le naire 's le bron,

mar a rinn am Publicanach, Luc. xviii. 13. a' ghabhail grain diot fein mar rinn Iob, is a' deanadh aithreachais ann duflach agus ann luaithre, Iob xlii. 2.

2. "Smuainich air a pheaca' fin gus am bheil thu 'm bitheantas buailteach, agus ann fan ufa na cheile leat tuiteam:" faigh amach na h-uile ni tha ga 'n an-tromacha': 's leig ris do d' chridhe gach aon bhagra' thug Dia na aghai'. Fograidh aithreachas air falbh gach aon pheaca', ach gu sonraichte ruaigidh e 'n leannan peacai' d' am bi barrachd speis againn, is bheir e oidheirp thar gach ni air cur as da, Salm xviii. 23. O, dean dicheal air a pheaca' fo dheana' fuathach do t-anam, agus dublaich t-fhaicill agus t-oidheirp na aghaidh, a chionn gur e fo tha toirt na h-eaf-onoir is mo do Dhia, 's ga d' chur fein fa chunthart is mo cuideachd.

Seola III. "Thoir oidheirp do ghna air geur-mhothacha' bhi aig do chridhe air do thruaighe." Leubh a ris agus a ris an caibdeil air thoiseach air fo, agus dean mar gu 'm b' ann a scriobhadh air do chridhe. O, beachdaich air do thruaighe gus an glaodh do chridhe 'mach air-son Chrìosdh, co durachdach as a dheana' duine bhiodh ga bhathadh

air-son teafairginn. Is eigin do dhaoin' an cunthart fhaicinn, agus an tinneas is an truaigh' a mhothachainn, air neo is leigh gu 'n mheas nan fuilibh Crìosd, Mat. ix. 12. Nuair a bhios an ciontach air à ruaga' le dioghaltair fala, 's ann sin a ni e dian-chabhag gu cathair na didein. Is eigin do dhaoine bhi air an toirt a dh'ain-deoin dh'ionnfui' Chrìosd, air neo cha treig iad an ionracas fein, is cha tig iad. 'S ann le fìor-eigin agus airc a bha am mac struidheil air aontacha' gu pilleadh, Luc. xv. 16, 17. Am fad as a shaoileas Laodicea i fein a bhi beartach agus faibhir, is gun fheum air aon ni, cha 'n 'eil faod orra math a dheana': is eigin di bhi lan-mhothachail gu bheil i truagh, agus dall, agus bochd, agus lomnachd, mu'n gabh i os lamh teachd dh' ionnfui' Chrìosd air-son òr, agus eudaich, agus fabh-shuil ga leigheas, Taib. iii. 17, 28. Air an aobhar sin cum fuile do choguis fosgailt' a dh' fhaicinn do thruaighe co foilleir, is co an-mhor as a dh' fheudas tu. Na tugadh uabhas air bith ort do shuilean a dhruideadh air an t-fealladh. Is fearr dhuit an truaighe tha feithe' riut fhaicinn an dras na mhothacha' na dheigh so.

Seola' IV. "Cum do ghna' ann t-aire nach 'eil neart no innleachd air bith agad air thu fein a shabhala'." Na smuainich gu brath gu 'n dean t-urnaigh, do leubha', t-eifd-eachd, t-aidmheil agus do leafachadh, air chor air bith do leigheas. Feumai' tu na nithe so ghnathacha' gu curamach, ach tha thu cailte mur d' theid thu ni 's faide, Rom. x. 3. Ma leigeas tu do thaice ri ni air bith ach Criofd, dh' fhalbh thu, Gniomh. iv. 12. Is eigin duit cul a chuir ri d' ghliocas fein, ri t-fhireantachd fein, ri d' neart fein, agus thu fein a thilgeil gu h-iomlan air Criofd mar a thilgeas snamhaich' e fein air an uisge, air neó cha 'n fheud thu bhi air do thearnadh. Am fad as a bhios earbs' aig daoin' asda fein is a bhios iad ri bun as am fireantachd fein, agus as an deagh oibre, cha tig iad air mhodh slainteil dh' ionnsui' Chriofd, Luc. xviii. 9. Phil. iii. 3. Is eigin duit fhaicinn nach 'eil a 'n d' bhuannachd ach calldach agus aolach, nach 'eil a' d' neart ach an-'ainne, 's a t-fhireantachd ach otrach agus broineaga', mu 'm feud co-cheangail teann air bith bhi eidir thu fein agus Criofd, Phil. iii. 7, 8, 9. 2 Cor. iii. 5. Isai. lxiv. 6. An urr' a cho-luin mharbh cuibhreachan a bhais fhuasgla',

's a h-eudach-mairbh a chratha' dhith? ann
 'in feudai' thus thu fein a leigheas, a tha
 marbh am peaca' 's ann eaf-aontas, gun cho-
 mas air bith air aon feirbheis thaitneach a
 thoirt do d' Chruthai'-fhearr ann san staid sin,
 Rom. viii. 8. Eabh. xi. 6. Air an aobhar
 'in nuair a theid thu gu urnaigh, gu smuain-
 each, no dleasnas air bith eile gus a bheil
 thu air do sheoladh, imich amach asad fein,
 's leig do thaice ri co'nadh an spioraid, a'
 cuimhneacha' nach feud thu, ann ad neart
 fein, ni air bith a dheana' bhios taitneach le
 Dia. Gidheadh na dearmad uair air bith do
 d' dleasnas agus do dhicheal fein. Luidh aig an
 aobhar, agus feith ris an Spiorad na shlighe
 fein. Nuair a bha 'n cailteanach a leubha'
 ann an sin a chuir an Spiorad naomh
 Philip da ionnfui', Gniomh. viii. 28, 29.
 Nuair a bha na desciobuil ri urnaigh, caib.
 . 31. nuair a bha Cornelius agus a chair-
 an aig eifdeachd, caib. x. 44. 's ann an sin
 a thuirling an Spiorad naomh orra 's a lion
 air fad iad. Oidheirpich thu fein thoirt
 as do Chrìosd; gnath-oidheirpich urnaigh
 agus smuaineach; oidheirpich fo a dheana' co-
 mhairde agus is urr' thu, mìle agus mìle uair;
 nuair a bhios tu ri dicheal air do d' dleasnas

a choiliona' co maith as a dh' fheudas tu
thig Spiorad an Tighearn' ort, agus cuidichidh
e leat an ni fin a dheana' nach 'eil thu air cho
air bith 't urr' air a dheana' le d' neart fein
Seanr. i. 23.

Seola' V. "Air ball cur cul ri t-uile pheaca'
cai'." Ma bheir thu fuas thu fein do chleachd
adh aon pheacai' tha thu cailte, Rom. vi
17. Is diomhain duit fuil a bhi agad
beatha bho Chrìosd ni 's lugha no threigeas tu
aingidheachd, 2 Tim. ii. 19. Treig d
pheacaidh air neo cha 'n fhaigh thu trocain
Seanr. xxviii. 13. Mur bi thu air t-fhuair
gladh bho d' pheacai' cha 'n fheud thu bhi a
do cheangal ri Crìosd. Nam bu mhat
leat solas fhaotain air neamh, na gleid
Delilah ni 's faide t-uchd. Is eigin duit d
pheacaidh a threigfinn no t-anam a chall
ma choigleas tu urraid as aon pheaca',
cinnteach nach coigil Dia thusa. Na toific
ri leth-sgeul air bith a ghabhail; an dara cu
is eigin do d' pheacai' basacha', no 's eigin
duitfa basachadh air an son, Salm lxviii. 2
Ma cheadaicheas tu dhuit fein achi aon pheac
cia suarach, cia diomhair air bith e, ge
thagair thu eigin, is ge d' raibh mile leth
sgeul agad air a shon, is eigin do bheath

-anama dioladh air-son beath' a pheacai' sin ;
Esec. xviii. 21. agus baralaich fein mur bi
e tuill 's daor air a cheannach ?

O pheacaich ! eisd agus thoir fainear : Ma
hreigeas tu do pheacai', bheir Dia dhuit a
Mhac. Is nach math a mhalairt fo ? Tha
nis' a toirt fianuis duit air an la fo, ma
phafaicheas tu, nach e cion Slanui'-fhear a bhi
air a dheafacha', 's beatha air a tairgfe dhuit
s coireach ris, ach a chionn gu 'n do riogh-
naich thu (leis na h-Iudhaich) mort-fhear air
thoifeach air Slanui'-fhear, peaca' air thoifeach
air Criofd ; is gu 'n thug thu barrachd speis
do dhorchadas no do sholus, Eoin iii. 19.
Rannfuich mata do chridhe le coinnlean, mar
a rinn na h-Iudhaich an tighean ro 'n chaifg
air-son laibhinn : dean dicheal air do pheacai'
fhaotainn amach : imich do d' sheomar
maignis agus cnuaisaich do fhlighe :—Ciod an
-olc a bha mi gnathacha' ? Ciod an dleasnas
thaobh Dhia air an raibh mi deana' dear-
naid ? Ciod am peaca' san raibh mi cionn-
ach ann an aghai' mo choimhearfaich ?—
Buail a nis mata na gathan an' chridhe do
pheacaidh amhlui' mar bhui'n Ioab ri Abfa-
om, 2 Sam. xviii. 14.

Na seas air chor air bith ag amharc air do

pheaca', no ga thionnda mar ghreim milis
fui' d' theangai', Iob xx. 12. ach tilg am-
ach e mar phuinnfean le fuath agus le h-
eagal. Och ! ciod a bhuannachd a bheir do
pheacai' dhuit gu 'm biodh e co cruai'leat an
cuiteacha' ? ni iad miodal riut, ach marbh-
aidh iad thu ; ni iad gair' a t-eudann, ach
gearraidh iad do sgornan ; ruifgidh iad cloidhe'
Dhe ann t-aghaidh, is tairngidh iad cor-
ruich an Uile-chumhachdaich air do cheann.
Fosglaidh iad ifrinn air do shon, is carnaidh
iad conna' suas innte chum do losga'. Feuch
a chrìoch a dheasaich iad fa d' chomhair ;
O buin riu mar a bhuineadh ri Haman ;
thoir an sgrios sin orra fein, a' baill leofan
a thoirt ortsa : uait iad, ceus iad, is biodh
Criosd amhan na Thighearn' ort.

Seola' VI. "Dean roghain sholeimnt' agus
shiorruith do Dhia, mar do phorsan agus
mar do shonas ;" Deut. xxvi. 17. Leis gach
uil' aoradh agus urram ad chomas aidich an
Tighearna mar do Dhia. Cuir an saoghal
le ghloir, le onoir, le sholas agus le inbhe
air an dara laimh ; agus cuir Dia, le uile
shochairean is le uile bhuaidhean air an laimh
eile ; 's feuch gu 'n dean thu gu ciallach fuidh-
ichte do roghain, Iosh. xxiv. 15. Gabh

t-fhois amhan an' Dia, vi. 68. fuidh fios fuidh a fgaile, Caint. ii. 3. tionndadh a ghealaidh agus a bhuaidhean a mheigh ann aghaidh an t-faoghail gu h-iomlan. Socruich air do chridhe gur leoir am porfan dhuitfa Dia; 's nach feud thu bhi truagh am fad as a bhios e-fan agad. Gabh e mar do fgiath, agus mar do dhuais anbharr mor. Is fearr dhuitfa Dia na aonar na 'n soaghal gu h-iomlan; is air an aobhar sin dean thu fein lantchoilichte leis. Roighnicheadh daoine eile urram agus inbhe 'n t-faoghal, ach iarr thusa do fhothas ann an gean-math Dhe, 's ann an dealradh a ghnuis a bhi air a thogail air-anam, Salm iv. 6, 7.

A pheacaich thruaigh! chlaon thu bho Dhia, agus bhrosnich thu a chorruch is a chumhd a t-aghaidh; gidheadh biodh fios agad, thaobh ro-mhead saibhreis a ghrais, gu bheil e tairgse' bhi na Dhia dhuit ann an Chrìosd, 2 Cor. vi. 17, 18. Ciod mata tha thu 'g ra' ris so? An aill leat an Tighearn' bhi na Dhia dhuit? Ma 's aill, thig ga bonnfui' trid Chrìosd agus gheibh thu e, Eoin iv. 6. cuir cul ris gach folas, prodhait, agus cliu peacach gam bheil thu strìochda, 1 Thess. i. 9. tilg iad so a: an cathair agus cuir

gloir Dhe suas ann ad chridhe nan aite. Thoir dha, mar is cubhai' do Dhia fhaotainn an t-ait is urramaich' ann a t-aighe, ann ad mheas, ann ad run, oir cha 'n fhùiling e nì sam bith a chur an' coimeas ris. Rom. i. 24. Salm lxxiii. 25.

Seola' VII. "Gabh ris an Tighearn' Iosa na uile oifigibh, le uile mhi-ghoireas, mar do Thighearn sa, 's mar do "Shlanui'-fhear." Air na cumhnanta so 'mhan tha Criofd r fhaotainn. A pheacaich, rinn thu thu-fein a sgrios gu buileach; tha thu bait' ann ar doimhne truaighe, as nach 'eil thu comasach air thu fein a theasairginn; ach tha Iosa Criofd comasach agus 'ulla' gu cuideacha' leat is gu saor ga thairgse' fein duit, Eabh. vii. 25. Eoin iii. 36, Cia lionar air bith do pheacaidh, air meud an uabharachd, no air fhad 's gan raibh iad a' cur dragh ort gidheadh tha maitheanas agus flaint' agad gu cinnteach ri fhaotainn, mur cuir thu gu h-amaideach cul ris an tairgse so tha mis ann ainm Dhe toirt feachad d'uit. Tha ' Tighearn' Ios' ag iarrui' ort sealltuin airfan a bhi air do shabhala', Isai. xlv. 22. "teachda ionnfui'-fan, is nach cuir e air cho air bith cul riut," Eoin vi. 37. feadh, th

e guidhe' ort a bhi rei' ris, 2 Cor. v. 20. Tha e glaodhaich anns na fraidibh, tha e bualadh aig do dhorus, a' furail ort gabh-all ris agus do bheath' a chaitheadh maille ris, Seanr. i. 20. Taisb. iii. 20. Ma bhafaich-eas tu, is ann a chionn nach b' aill leat teachd do ionnfui'-fan ar-son beatha, Eoin v. 40.

A nis gabh an Slanui'-fhear so th' air a thairgse' dhuit, is tha thu air do dheana' suas gu siorruith; a nis thoir do thoil suas da, 's cha 'n urr' an faoghal gu h-iomlan ur sgairachdainn. Na seas amach arson gu bheil thu neo-airi'; tha mis' ag innse, dhuit nach 'eil ni fan t-faoghal is urra do fgrios mur 'eil thu neo-thoileach. Labhair mata; am bheil thu deonach bhi air do cheangal ri Criosd? am bheil thu toileach gabhail leis anns gach aon daimh agus dreuchd, mar do Rìgh, mar do Shagairt, agus mar t-Fhaidh? An aill leat e cuideachd leis gach uile mhi-ghoireas agus dochair a dh' fheudas a bhi na dheigh? Na gabh Criosd le buille-tuair-meis; ach fuidh fios ann toiseach, agus cunnt an cofdus. Am bheil thu toileach gach ni th' agad a thilge' fios aig a chofaibh? am bheil thu toileach dol roi' gach aon chunthart air

a shon agus maille ris? am bheil thu toileach do chrannchar a bhi maille ris, ciod air bhith a thachras? am bheil thu toileach “thu fein aicheadh, do chrann-ceufai' thogail, agus e-fan a leantuinn?” Am bheil thu toileach gu fuidhichte, gu faor, agus gu daingeann dlu-leantuinn ris anns na h-uile staid, agus anns na h-uile am; Ma 's e 's gu bheil, m' anams' arfon t-anam-fa, nach d' theid thu gu fiorruith am mugha, ach gu bheil thu air t-aifeag bho bhas gu beatha, Eoin iii. 16. So a chuis ris a bheil do shlainte gu h-araid ann an earbsa, thu bhi ann an cumhanta daingeann mar fo ri Iosa Criosd; agus air an aobhar sin ma tha gradh agad dhuit fein, feuch gu 'm bi thu dileas do Dhia agus do t-anam fein fa ghnathaich fo.

Seola' VIII. “Thoir suas t-uile chumhachd, t-uile cheatfai', is thu fein gu h-iomlan dhafan.” Cos'ail riufan a “Thug eadhon iad fein do 'n Tighearna,” 2 Cor. viii, 5. “Thugaibh 'ur cuirp nam “beo-iobairt suas do Dhia,” Rom. xii. 1. Tha 'n Tighearn' ag iarrai', cha 'n e 'ur cuid, ach sibh fein. Air an aobhar sin thoir suas dhafan do chorp le uile bhallaibh, agus t-anam le uile cheatfai', a chum as gu 'm biodh e-fan air a ghlor-

achadh ann ad chorp agus ann ad spiorad, oir buinidh iad araon dhasan, 1 Cor. vi. 20.

A ris : is eigin duit gach ni bhuineas duit san t-faoghal a thoirt suas dhasan. Ma ghleidheas tu ni sam bith air ais bho Chrìosd, ni sin do mhille', Luc. xiv. 33. Mur treig thu na h-uile nithe' (an' run is an' deasacha' do chridhe) cha 'n fheud thu bhi d' dheisciobul dhasan. Is eigin duit fuath thoirt do t-athair agus do d' mhathair, agus do d' bheatha fein cuideachd, ann an coimeas risan, agus co fad as a sheafas iad na aghai', Mat. x. 37. Luc. xiv. 26, &c. Ann aon fhacal, is eigin duit *thu fein thoirt suas da*, 's gach ni tha agad, gun a bheag a chumail air ais, air neo cha 'n fheud thu cuid sam bith a bhi agad annsan.

Seola' IX. "Dean roghainn do lagh is do aitheanta Chrìosd mar riaghailt do smuainte, do bhriathra' 's do ghnìomhara'," Salm cxix. 30. 'S i so roghainn gach neach a bhios air fhìor-iompachadh : ach an' so, feumai' tu na trì nithe' so thoirt fainear.

1. "Is eigin duit an' roighneacha' air fad." Cha 'n fheud thu gu brath dol do neamh le bhi toirt umhlachd amhan do

chuid diu': leubh Salm cxix. 6, 128, 160. Efec. xviii. 21. Na faoile' neach air bith gur leor a chuid is ea-truime, 's is ufa dheana' do aitheanta Dhe thoirt fainear, is na dleasnais fin tha draghail, no cofdail, no mithaitneach le 'r nadur a leige' feachad. Feumai' tu an t-iomlan diu' ghabhail, air neo gun bheag idir. An duin' a bhios air fhior iompacha', ge d' raibh an fhaicill is mo air mu na dleasnais is cuidrimiche, gidheadh tha fuim aig a choguis cuideachd do na peacaidh is lugha, 's do gach aon dleasnais, Salm cxix. 6, 113. Mat. xxiii. 23.

2. Cha 'n e 'mhan gu feum thu 'n coimhead gu h-iomlan, ach mar an ceadna "anns gach aon am;" ann docair is ann focair; am fhuich is ann tioram. Tha 'm fìor-iompachan tulchuisseach na fhlighe, seafaidh e daingeann aig a roghainn, cha tionndaidh e chul-'aobh ris a ghaoith, is cha ghabh e cleachduinn an t-faoghail air-fon a chreideimh. "Ghreimich mi ri d' theistean; coimheadai' mi do reachd gu brath gu crìch mo fhaoghail. Ghabh mi t-aitheanta mar 'm oighreachd gu fìorruith; bheir mi do ghna' fainear do staturifean," Salm cxix. 31, 33, 44, 111, 117. A nis cha 'n ann gu faoin a dh' fheu-

mas tu fo a chuir romhad, ach gu suidhichte 's gu daingeann. Thuirt am mac eaf-umhail "Theid mi, Thighearna," ach cha deachaidh e, Mat. xxi. 30. Bu mhath a gheall iadfan a thubhairt' "Gach ni labhras an Tighearn' 'ar Dia riutfa, ni finne e." Agus theaga' gu raibh an run a reir an aidmheil: ach nuair a thainig a chuis gu ait' a deuchainn, bha e foilleir nach raibh an cridhe togarrach gu dheana' mar a gheall iad, Deut. v. 27, 29.

3. "Thoir fainear na dleafnais araid fin is mo tha 'n aghai' do chridhe, 's na peacaidh araidh fin d' am mo do speis; agus feuch am bheil do chridhe leagta ris a cheud chuid a dheana', 's a chuid eil' a fheachna'." Ciod tha thu 'g ra' ri d' leannan peacai'; ri d' pheaca' prodhaiteach? Ciod tha thu 'g ra' ri dleafnais chosdail, chunthartach, agus shearbh do d' nadur? Mu tha thu stad an fo, is nach 'eil thu cur romhad, le gras Dhe, an fheoil aicheadh is dol air t-aghai', tha do chridhe fathafd mi-fhallain agus cealgach, Salm xviii. 23. agus cxix. 6.

Seola' X. "Thoir faicill nach cuir thu dail ann a t-iompacha', 's gu 'n cuir thu mu thiomchioll gu grad agus durachdach."

“Rinn mi deifir, is cha d' rinn mi maille,” arfa Daibhi', Salm cxix. 60. Cuimhnich le ball-chrith air staid nan oighean amaideach nach d' thainig gus an raibh dorus na trocair air a dhruideadh, Mat. xxv. 11. agus air Felics a chuir Pol air falbh gu am eile, nach deachaidh riamh a dheonacha' dha, Gniomh. xxvi. 25. O thig astigh, am feadh a theirear ris *an diugh*, eagal gu 'm bi nanithe sin a bhuineas do d' shith air am falach gu fìorruith bho d' shuilean.” An dras tha trocair a' fuirgheadh ort; an dras tha Criofd a' feithe' gu bhi grafmhor dhuit, agus Spiorad Dhe ri stri' riut: an dras tha coguis ga d' bhrosnacha'; an dras tha am marg' fosgailte 's feudai tu ola fhaotainn ri cheannach: an dras tha Criofd air a chur gu faor an a d' thairgfe. O grad dhean greim air cuire na trocair. O! gabh ris an dras nam b' aill leat a dheana' gu fìorruith. Ma chuireas tu cul ris a chuire' fo, feudai' Dia mionnacha' na fheirg nach blais thu gu brath d'a shuipeir, Luc. xiv. 24.

Seola' XI. “Feith gu coinneasach air an fhocal, mar mheadhon t-iompachaidh,” Seum. i. 18. 19. 1/ Cor. iv. 15. Feith tha mi 'g ra', cha'n ann amhan gu bitheant',

ach gu coinnfeafach ; le togra', run, dochas agus fiughair gu 'm bi thu air t-iompacha' leis. Do gach aon fearmon bu choir dhuit dol le leithid fo do smuainte ; “ O, tha dóchas agam gu 'n d' thig Dia nis asteach ; tha dochas agam gur e 'n diugh an t-am, gur e fo an duine leis an toir Dia dhathigh mi.” Nuair tha thu teachd dh'ionnfuidh orduighean, tog do chridhe suas mar fo ri Dia ; “ A Thighearna, gu ma h-i fo an t-fabaide, gu ma h-e fo an t-am sam faigh mise gras gu m' ath-nuadhacha'. O biodh e air a ra', gu raibh air an la fo neach air a bhreith dhuitfa !”

Seola' XII. “ Aontaich leis an Spiorad san uair an toifich e ri oibreachadh air do chridhe.” Nuair a thoificheas e ri d' pheacaidh is ri d' ftaid a leige' ris duit, O feuch nach caisg thu e ; ach oibrich maille ris, agus guidh air Dia an geur-mhothacha' fo thoirt air aghai' a chum iompachai'. “ Na much an Spiorad,” 1 Theff. v. 29. *Na cuir doilghios* air bhith, no bacadh air. Feuch nach caisg thu oibreacha', no gheur-mhothacha', le droch cuideachd no le damhair ghnothaiche faoghalta. Nuair a mhothaich-eas tu trioblaid air bith ort fein air-son peac-

aidh, no eagal air bith mu thiomchioll do ftaid shiorruith, guidh air Dia nach dealuich iad fo gu brath ri d' choguis, gus an tarruing iad air falbh do chridhe gu buileach bho pheaca', 's an toir iad thairis e dh'ionnsui' Chrìosd. Abair ris, "A Thighearna gabh air t-aghaid' le t-obair, agus na sguir na meadhon. Ma tha thu faicinn nach 'eil mise fathasd air mo lot gu leor, is nach 'eil mi fui' bhrìste-cridhe gu leor air-fon mo pheacaid', lot mi, Thighearna, ni 's doimhne; ruig iochdar mo thruaill'eachd, agus claid' gu tur mo pheacaid'." Mar fo thoir thu fein suas do oibreachadh an Spioraid, agus sgaoil do shiuil a ghlacail a ghaoithe.

Seola' XIII. "Cleachd urnaigh dhurachdach ri Dia, gu curamach agus gu coilionta." An ti nach 'eil ri urnaigh, cha 'n 'eil ann ach peacach mi-naomh aingidh. Iob xv. 4. is an ti nach 'eil coiliont' ann an urnaigh, cha 'n 'eil ann ach cealgair, Iob. xxvii. 10. Is e aon do na ceud nithe sam bheil iompacha' foilleir, gu 'n cuir e daoine gu urnaigh, Gnìomh. ix. 11. Air an aobhar sin cuir thusa mu thiomchioll an dleasnais fo: na leig le latha dol tharad anns nach cuir thu thaoibh cail-eigin do uine, moch agus an-

moch, air-fon aora' fuidhicht' agus soleimnt' a thoirt do Dhia ann an uaigneas. Air an doigh cheadna gach aon latha, gairm do theaghlach le cheile gu coilionta, gu aora' thoirt do Dhia maille riut. Mo thruaighe thusa ma gheibhear do theaghlach-fa 'n aire' nan teaghlaiche fin nach 'eil a' gairm air Dia, Ier. x. 25. Ach cuimhnich nach ruig crabha' fuar agus marbh leth an rathaid gu neamh. Bi durachdach agus dian-leantuinneach. Bheir dian-leanmhuinn agus stridh amach buaidh; ach as eugais fo cha toir thu gu brath amach rioghachd neimh, Mat. xi. 12. Feumai' tu cruai'-spairn a dheana' gu dol asteach, Luc. xiii. 24. agus gleachd le deoir agus ath-chuinge, cos'ail ri Iacob, ma b' aill leat gu racha' tu air falbh le bean-nacha', Gen. xxxii, 24. le Hof. xii. 4. As eugais grais, tha thu gu fiorruith cailte, 's air an aobhar fin is eigin duit cuir mu thiom-chioll, agus a chur romhad nach gabh thu diultadh. An duine fin tha leagta ris fo fhaotainn, d' an cainnt, "Is eigin domh gras fhaotainn. is gu brath cha fguir mi gus am faigh mi e; iarrui' mi, feithi mi, gleach-dai' mi ri Dia 's ri m' chridhe fein, gus an dean e m' ath-nuadhacha' le cumhachd a

ghrais :”—is e fo an duine th' air an rathad dhireach gu gras fhaotainn.

Seola' XIV. “Treig do dhroch chuideachd, Seanr. ix. 5. agus feachainn gach aobhar agus cion-fath peacai',” Seanr. xxiii. 31. Cha phill thu gu brath bho pheaca' gus an feachainn thu gach flighe 's gach buaire' tha ga d' tharruing d'a ionnfui'. Gu brath gus an aichei' thu thu-fein an fhad fo, cha bhi fuil agam ri t-iompacha'. Ma bhios thu ri cluich' air a bhruaich, is a' cur do chois ann am beul an rib, theid t-anam gu cinnteach a ghlaca'. Nuair a bheir freasdal De finn ann luib buairi' nach b' urra finn a sheachna', feudai' fuil a bhi aguin ri comhnadh araid, ann an gnathacha' nam meadhona' : ach nuair a bhuaireas finn Dia, le ruith da 'r deoin am builsghean cunthairt, cha 'n 'eil e gealltuinn na leithid fin do bhuaire' gu'n cum e suas finn. Agus do na h-uile buaire', cha mhor gu bheil aon air bhith is cunthairtaiche 's is measa na droch cuideachd. O cia tric a mhilleadh leis fo a mhuinntir a b' fhearr coflas ! O na h-anama, na teaghlaiche, na h-oighreachda', 's na bailtean a chaidh a mhille' leis fo ! cia lionn peacach truagh, bha air an dusga', 's air an foilleacha', direach

ulla' gus an t-Aibhisteir a threigfinn, is an deigh an cas a fhaoradh as a rib; ach a bha na dheigh fin air fad air an tarruing air an ais, agus air an deana' nan cloinn do ifrinn feachd uaire' ni 's mo na bha iad roimhe? Ann aon fhacal, cha 'n 'eil earbs' air bhith agam afad, ni 's lugha na chrathas tu dhìot do dhroch chuideachd. Tha Criosd ag ra' riut mar thuirt e aon uair ann feadh eile, "Ma tha thu 'g am iarrui'-fa, leig leo fin falbh," Eoin xviii. 8. Ris fo tha t-anam ann earbsa; treig iad fin, air neo cha 'n fheud thu bhi beo, Seanr. ix. 6. Am bi thu ni 's measa na 'n t-ainmhidh, gu ruithe' tu air t-aghai' 's tu faicinn an Tighearna le cloidhe' ruifgte san t-flighe? Aireamh xxii. 33. Biodh na briathra' fo air am buala' gu domhain air do choguis, *Sgriosar companach nan amadan*, Seanr. xiii. 20. Labhair Dia fo, agus co bhacas e? 'S an ruith thus' an' comhair do chinn gu leir-sgrios, ann diaigh do Dhia co lion rabha' thoirt duit? Ma dh' atharraicheas Dia 'm feafd do chridhe, chithear e bho mhutha do chuideachd. O, fuathaich agus feachainn an slochd a shluig coilion mìle anam fios gu truaighe. Biaidh e cruaidh ort gun amharus dol as; biaidh

do chompanaich ri fanoid air do chrabha', 's ag oidheirpeacha' do liona' le fuath ann aghai' diadhachd; mar ni mi-sholafach agus tuirfeach. Gnathaichidh iad gach miodal agus mealla' nan innleachd; ach cuimhnich thufa rabhadh an Spioraid naoimh: "A mhic, ma bhrosnuicheas peacaich thu, na h-acntuich leo: ma their iad riut, Thig leinne, tilg do chrannchar asteach nar measg: na h-imich ann san t-flighe maille riu; cum do chas air a h-ais bho 'n casan; seachainn e, na fiubhal ann, pill bhuaithe, agus imich romhad: oir tha flighe nan aingidh mar dhorchadas, cha 'n 'eil fios aca ciod tha toirt tuisli' dhoibh: tha iad a' luidhe 'm plaid air-son fala', 's a' luidhe' 'n uaigneas air-son an anama fein," Seanr. i. 10,—18. agus iv. 14,—19.

Mar fo dh' innis mi dhuit ciod is eigin duit a dheana' chum bhi air do shabhala'. Nach toir thu geill do ghuth an Tighearna: nach eirigh thu 's nach cuir thu mu thiomchioll na h-cibre? O dhuine, ciod am freagra' bheir thu seachad, no ciod an leth-sgeul a bhios agad, ma bhafaicheas tu' le h-aingealtachd air a cheann mu dheire, 'n diaigh dhuit eolas fhaotainá air flighe na beatha

Cha 'n 'eil eagal orm gu 'n d' theid thu air feacharan, mur dean do neo-churam agus do leifg fein do mhille', le dearmad a dheanadh air na meadhona' sin a chaidh co foilleir a sheola' dhuit. Duifg mata, O lunn-daire, 's leig air t-obair; toisich agus bi deanamh, is bithidh an Tighearna maille riut.

CAIB. VII.

Ann so bheil Argumainte gu Iompacha'.

GE d' bu leor na chaidh a chur an ceill cheana, mu thiomchìol *feumalachd an iompachaidh*, agus *truaighe na muinntir neo-iompachte*, gu thoirt air creutuir reufant' air bith cur mu thiomchìol grad phille' ri Dia, gidheadh bho'n tha fios agam gu bheil cridhe 'n duine co aingidh agus do-lubai', mheas mi 'chui' cuid argumainte gu iompacha', thoirt feachad ann deigh nam meadhona' 's nan feolai' a chaidh ainmeacha' cheana'.

“A Thighearna, na treig mi nis ann am oidheirp dheireannaich: mata anam air bith a leubh gu nuige fo, 's nach d' fhuair fathasd mothacha'; 'nis a Thighearna', dean

greim air agus dean t-obair. A nis glac a chridhe 's dean ftri ris, gus an abair e *Thug thu buaidh, oir is treise thu na mise.*—A Thighearna, nach d' rinn thu dhiomhfa iasg-air dhaoine, agus shaoithrich mi fad na huine, 's cha do ghlac mi bheag. Och! gu 'n caithinn mo spionna' gun ni air bith do bhuanachd! A nis nuair tha mi toirt na h-urchair mu dheire', seas thus a Thighearna Iosa, air an traigh, agus feol dhomh cionnus agus c' ait' ann' sgaoil mi mo lion. Cuidich leam na h-anama sin air a bheil mi 'n toir a chuartacha' le argumainte, co laidir 's nach feud iad dol as. An nis, a Thighearna, thoir dhomh moran anama, thoir dhomh tarruing phailt! O Thighearna Dhia; cuimnich orm, guidheam ort, agus neartuich mi ach an aon uair so, O mo Dhia!"

O cia lionar na h-argumainte dh' fheudainn a ghnathacha' fa ghnothach so? Ma tha gliocas air bith san t-saoghal, is e ^{ar} fo e aithreachas a dheana' 's teachd asteach: ma tha ni air bith ceart, ma tha ni air bith reufanta', 's e fo e: 's ma tha ni san bith ann san t-saoghal, a tha cuthaich agus amaideach agus mi-reufanta, s e' thu bhi *dol air t-agbaidh ann ad staid neo-iompaichte.* Guidheam

ort mata, mur bu mhaith leat thu fein a sgrìos gu toileil, fuidh fios, agus cuidrimich, leis na chaidh a ra' cheana, na h-argumainte fo leanas.

1. "Tha 'n Dia chruthaich thu gu roghrafmhor a' toirt cuiri' dhuit."

(1.) "Tha a nadur iochdmhor agus trocaireach ga d' chuireadh." O cia iochdmhor agus teo-chridheach Dia; cia pailt, ofcìonn a bheag air bith is urra finn' a smuainteach, a throcair! Tha i ni 's airde na neamh cìod a dh' fheudas sinne dheana' ? ni's doimhne na ifrinn, cìod a dh' fheudas sinne thuigfinn? Iob ix. 7, 8, 9. "Tha e lan do iochd agus do ghras; fad-fhulangach, agus faibhir an' trocair." Salm lxxxvi. 15. Nach laidir an argumaint fo gu peacaich a tharruing do ionnsui' ? "Pillibh ris an Tighearna ar Dia oir tha e iochdmhor agus trocaireach, mall a chum feirge, agus faibhir ann an gras." "Co an Dia is cos'ail riutfa, a mhaitheas aingidheachd?" Mic. vii. 18.—O pheacacha', faicibh cìod an Dia ris a bheil 'ur gnothach: ma 's e 's gu 'n dean sibhs' ach pille', "pillidh e-san a ris agus ni e iochd oirbh; ceannfuichidh e 'ur n-eaf-aontais, agus tilgidh e 'ur peacaidh ann an doimhne na fairge,"

rann 19. Pillibh riumfa, arfa Tighearna nam feart, agus pillidh mise ribhifa," Mal. iii. 7. Sech. i. 3. Cha 'n e idir meud na baralach a th' aig peacaich air trocair Dhe tha gam milleadh, ach gu bheil iad dio-chuimhneach air a cheartas, agus earbsach a trocair air sheol nach 'eil i air a gealtuinn. Ge d' tha throcair ofcionn smuainte, Ifai. lv. 9. mor, 1 Chron. xxi. 13. lionmhor, Neh. ix. 19. caomh, Salm xxv. 6. cinnteach, Ifai. lv. 3. fiorruith, Salm ciii. 17. Ifai. liv. 8. gheibh thufa coir air an iomlan, mas e 's gu 'm pill thu—Am bheil thu toileach teachd asteach mata? Feuch, chuir Dia uabhasan a thaoibh, chuir e fuas cathair throcair, tha e fineadh amach flait-shuaicheantais a shith : bean d'i agus bi beo. An deanadh duine trocaireach a namhaid a mharbhadh, agus e na luidhe' aig a chasaibh, ag aideachadh a chionta, 's a' guidhe' trocair? Nach lugha gu mor a ni Dia nan gras?—Cuimhnich cioc e ainm, Exod. xxxiv. 7. agus fiosaich na naomh, Neh. ix. 17.

(2.) "Tha na h-uile gairm agus gealla solafach a tha e toirt duit ga d' chuireadh.' O cia durachdach tha throcair ga d' lean tuinn! cia teann, cia togarrach tha i 'n toi

ort ! “ Pill, Israel chul-fleamhnach, ars' an Tighearna, agus cha toir mis' air mo chorruich tuiteam ort ; oir tha mi trocaireach ars' an Tighearna, 's cha ghlei' mi gu fiorruith mo chorruich ; amhan aidich do chionta. Pillibh, O chlann-chul-fleamhnach. ars' an Tighearna, oir tha mise posda ribh ; pillibh, agus leighifi' mis' 'ur cul-fleamhnachai'.”

Jer. iii. 11,—14, 22. “ Mar is beo mi, ars' an Tighearna Dia, cha 'n 'eil tlachd agams' am bas an aingidh, ach is i mo roghainn gu tilleadh e bho shlighe, 's gu 'm biodh e beo. Pillibh, pillibh bho r' droch shlighibh, oir ciod uime bhafaicheas sibh, O thigh Israel ?” Esec. xxxiii. 11. “ Ma philleas an t-aingidh bho uile pheacaidh a chur e 'n gnìomh, is gu 'n coimheid e mo reachd sa uile, 's gu 'n dean e an ni sin a tha dleasnach agus ceart, bithidh e gun amharus beo, cha 'n fhaigh e bas. Cha coirear iomra' ris air uile pheacai' a chuir e 'n gnìomh ; na fhireantachd a rinn e bithidh e beo. Pillibh, agus tionndaibh bho ur peacai', 's mar sin cha dean aingidheachd ur sgrios. Cuiribh air falbh 'ur n-uile pheacaidh, is deanuibh dhuibh fein cridhe nuadh agus spiorad nuadh, oir ciod uime bhafaicheas sibh, O thigh Israel, oir cha 'n 'eil tlachd

agams' am bas an neach a bhafaicheas, ars' an Tighearna Dia, air an aobhar fin pillibh sibh fein, agus bithibh beo." Efec. xviii.

21, 23, 30,—32.

O cia trocaireach na briathra' fo! guth Dhe, agus cha 'n e guth duine! Cha 'n e fo beus daoine, gu 'n iarradh an t uachdaran an' deigh na trail' a chuir corruich air. O gun eifde' tusa 'n diugh a ghuth, nuair tha e ga d'leantuinn agus a' furail trocair ort!

2. "Tha geatai' neimh air am fosgla' dhuit, is na doirse fiorruith air an sgaoile' gu fairfing, a chum as gu feuda' tu dol asteach do rioghachh Dhe." Tha Criofd a nis a' labhairt ruit mar a rinn Isebel ri Ahab, "Eirigh agus gabh feilbh," 1 Righ. xxi. 15. Gabh sealla' do ghloir an t-faoghail eile mar tha i air a leige' ris ann san t-foisgeul, dirich Pisgah, sliabh nan geallaidhean, is tog suas do shuil gu deas is gu tuath, gu 'n ear is gu 'n iar, 'us faic am fearann math fin tha 'n taobh thall do Iordan, 's an sliabh math fin; feuch pharras De, air uisgeacha' le fruthaibh gloire. Eirigh, agus imich feadh an fhearainn, air fhad agus air a leud, oir am fearann a tha thu faicinn, bheir Dia gu fiorruith dhuit e, mas e 's gum pill thu, Gen. xii. 14, 15, 17.

Ceadaich dhomh a ra' riut, mar thuirt Pol ri Agrippa, "Am bheil thu creidsinn nam Faidhean?" Ma tha thu do rireadh a' creidsinn, dean ach sealla' ghabhail do "na nithe' gloirmhor sin a th' air an labhairt mu thiomchioll cathair an De bheo." Salm lxxxvii. 3. is biodh fios agad gu 'm bheil iad sin uile 'n fo air an tairgse' dhuit an' ainm Dhe: co cinnteach as is beo Dia, buinidh iad gu fiorruith dhuitfa, ma philleas tu 's ma bhios tu air t-iompacha'.

Feuch a chathair sin aig a bheil gloir mar sholus, agus Dia mar theampul! Feuch a geatai' sgaoilte, 's gach aon a faotainn cuiri' gu saor gu dol asteach! "O amadana', is mall-chridheach gu creidsinn!" an cuir sibh cul ri gloir shiorruith? an diult sibh dol asteach gu pharras, nuair tha 'n cloidhe lafrach sin a chuireadh aon uair gu 'r cumail amach, an' dras, mar gu 'm b' ann, g' ar n-iomain astigh? Ma dhiultas, an dara cuid cha 'n 'eil creideamh agaibh, air neo cha 'n 'eil ciall agaibh.

Nach dean sibh ach aire thoirt do na nithe' sin, a th' air an tairgse' dhuibh: "rioghachd gloire," 1 Theff. ii. 12. "rioghachd fith," Rom. xiv. 17. "rioghachd shiorruith,"

2 Pead, i. 11. O! rioghachd bheannuichte gun amharus! an' fo gabhai tu co'nuidh; ann fo riaghlai' tu gu fiórruith, agus cuiri' Dia thu d' shuidhe' air ri-chathair-gloir, Mat. xix. 28. Cuiridh e le lamh fein crun rioghail air do cheann, is cha 'n e crun sgithich; oir fan aite sin cha bhi peaca', 's ni mo bhios fulangas, Taisb. xxi. 27. agus xxii. 3,—5. “Cha 'n e crun or (oir cha bhi meas air bith air fo fan la sin,) ach “crun beatha,” Seum. i. 12. “crun fireantachd,” 2 Tim. iv. 8. “crun gloire.” 1 Pead. v. 4. feadh, “cuiri' tu umad gloir mar thrusgan,” 1 Cor. xv. 43. agus “dealrui' tu mar a ghrian 'fna speuraibh, ann an gloir t-Athar,” Mat. xiii. 43. Amhairc a nis air do cholainn ghraineil, air a chrei' sin a bhios na lon do na daolaibh: biaidh a cheart fheoil, a cheart chre fo ni 's dealruiche na ra reultan, Dan, xii. 3.—Ann ath-ghairid, biaidh tu air do dheana' “còf-'ail ri Ainge Dhe,” Luc. xx. 36. agus dearca' tu air a ghnuis-fan ann am fireantachd,” Salm xvii. 15. Amhairc a nis ann taobl astigh dhiot, agus innis domh, Am bheil thu fathaid a' creidsinn? Mur 'eil, is eigin do d' choguis a ra' gur *an-creideach* thu, oir is e fo Focal De.

Ach ma their thu gu bheil thu creidsinn, innis domh nis, ciod e do run. An gabh thu ris an ni fo tha d' thairgse mar do shonnas? An cuir thu cul ri d' phrodhait pheacaich. ri d' sholas toirmisgt'? An faltair thu air urram an t-faoghail; an spion thu thu-fein a' glacaibh do sholais? Am bheil thu toileach gabhail ri mafla' 's ri bochduinn, ma tharlas iad ort ann san t-flighe gu neamh, agus Criofd a leantuinn le caithe-beatha iriosal agus fein-aich'eil? Ma tha, is leats' an t-iomlan, agus is leat e gu fiorruith.

Nach gloirmhor mata na bheil ad thairgse? Nach airidh air damna' e-san a theid air aghaidh 's a bhafaicheas, nuair tha fo uil' aig airson a thogail? An gabh thu Dia air fhacal? An leig thu bhuaith do ghreim do 'n t-faoghal, an glan thu do lamhan bho 'n peaca', 's an dean thu greim air a bheatha mhairtheanaich? Mur dean, innseadh do choguis duit mur 'eil thu air dhiobhail ceille, nuair a tha thu deana' dearmaid air roghainn co math, leis am feuda' tu bhi fona' gu fiorruith.

3. "Bheir Dia fochairean do-labhairt duit san t-faoghal a tha lathair, 1 Cor. iii. 22. Eabh. xii. 22,—24. 'Ge d' raibh iomlainneachd do shonais air a ghleidhe' gu faoghail

eile', gidheadh bheir Dia dhuit nithe' nach 'eil suarach ann lamh."

Saoraidh e bho thrailleachd thu, Eoin viii. 36. spionaidh e thu a' glac an leoghainn; Col. i. 13. bruthaidh an nathair do shail, ach bruthaidh tufa a' ceann, Gen. iii. 15. faoraidh e thu bho 'n t-faoghal olc a tha lathair, Gal. i. 4. Cha dean focair do fgrios, agus cha dean docair do fgarradh bhuaithe-san, Rom. viii. 35,—38. faoraidh e bho chumhachd na h-uaigne thu, Salm xlix. 15. agus ni e righ nan uabhas na theachdaire fith dhuit. Bheir e air falbh am mallachd bho 'n chrann-cheufai'; Salm cxix. 71. bheir e air docair agus trioblaid fein ain moll a sheideadh air falbh, is an inntin a ghlanadh, Dan. xii. 10. Isai. xxvii. 9. Ni e do thearnadh bho dhite' 'n lagha, 's am mallachd a thionnda' gu bli na bheannacha' dhuit, Rom. vi. 14. Gal. iii. 24. Is ann aige tha iuchraichean a bhais agus na h-ifrin, agus is e dhruideas agus cha 'n urra neach fosgla', Taisb. iii. 7. agus i. 18. druididh e am beul fo, mar a rinn e aon uair beul nan leoghann, Dan. vi. 22. air chor as nach bi thus' air do chiura' leis an dara bas, Taisb. ii. 11.

Ach cha'n e 'mhan gu faor e bho thruaighe

thu ; bheir e dhuit mar an ceadna fochairean do-labhairt. Bheir e e-fein duit ; biaidh e na charaid agus na Athair dhuit, 2 Cor. vi. 18. is grain agus is fgiath dhuit e, Salm lxxxiv. 12. ann aon fhacal, biaidh e na Dhia dhuit, Gen. xvii. 7. agus ciod tuille, dh' fheudar a ra' ? Ni e dhuit gach ni dh' fheudas Dia fein a dheanadh. E-fan aig am bi righ mar athair no mar charaid, biaidh fuil aige ri gibhtean rioghail uaithe. Ach ciod iad prionnsuidh agus righre talmhaidh air an coimeas ri Dia ! Mar tha e-fan neo-chriochnach an' gloir is an cumhachd ofcionn an duflaich fo, is amhlui' bheir e da reir fin fonas neo-chriochnach da luchd-muinntir ofcionn ni 's urr' iadfan a thoir do 'n mhuinntir da 'm bheil speis aca. "Bheir e dhuibh gras is gloir, is cha chum e uaibh aon ni maith." Salm lxxxiv. 11. Gabhaidh e sibh nar n-oighreachan air a gheallaidhean, Eabh. vi. 17. agus daighnichidh e leibh a chumhanta gu fiorruith, Ier. xxxii. 40. Ni e 'ur faoradh bho gach ni is urra 'n lagh, a choguis, no an t-Aibhisteir a chur nar n-aghai', Rom. viii. 33, 34. Bheir e dhuibh faor-chomas teachd na fhianuis, gabhaidh e ri 'r pearsa, 's eisdidh e 'ur n-urnaigh, Eph. iii. 12. agus

i. 6. 1 Eoin v. 14. Gabhaidh e co'nuidh maille ruibh, bheir e dhuibh a run, agus cumaidh e co-chomun coiliont agus cairdeil ri 'r n-anam, Eoin xiii. 23. agus xxv. 15. 1 Eoin i. 3. Biaidh a chluas fofgailte, biaidh a dhorus fofgailte, 's biaidh a stor fofgailte 's gach aon am dhuibh. Biaidh a bheannacha' do ghna maille ribh, agus bheir e air na h-uile nithe co-oibreacha' chum 'ur maith, Salm cxv. 13. Rom. viii. 28.

4. "Tha cumhnanta na trocair air a thoirt co iofal air arson as tha e comafach." Chrom Dia air-son pheacach co iofal as a dh' fheudadh e. Cha 'n fheud e bhi na ughdar peacai', no smal a tharruing air gloir a naomhachd; agus, gun fo a dheana', cionnus a dh' fheudadh e teachd ni b' isle na rinn e? Leig e dheth nithe ea-comafach a cheud chumhnainte, Ier. iii. 23. Marc. v. 36. Gniomh. xvi. 31 agus iii. 19. Seana. xviii. 13. Cha 'n 'eil e 'g iarruidh oirbh ni air bith mi-reusanta no ea-comafach mar chumhnanta beatha. Fui' 'n cheud chumhnanta bha da ni mar fhiacha' oirbh; 1. "Lan-dioladh a thoir do cheartas De air-son peacai' na h-uine chai' feachad." 2. Umhlachd fhoirfe agus iomlan a thoirt nur pearfai' fein do gach puinc do 'n

lagh' ann fan uine ri teachd." Bha iad fo le cheile neo-chomasach dhuinne, Rom. viii. 3. ach feuch co trocaireach as a rinn Dia 'n ifleachadh. An lan-diola' fin a dh' fheudadh e iarraidh oirne, tha e toileach a ghabhail bho 'n Urras fin a rinn e fein a dheafacha', 2 Cor. v. 10. Tha e 'g innse' gu 'n d' fhuair e diola', Iob xxxiii. 24. 1 Tim. ii. 6. 's nach 'eil e 'g iarrai' ni air bith oirbh ach gabhail r' a Mhac, is gu 'm bi e "na fhireantachd agus na shaoirse dhuibh," Eoin i. 12. 1 Cor. i. 30. Agus air-son umhlachd fan uine ri teachd, tha e toileach aontacha' le 'r n-an'uinneachd, is gun bhi ro-theann gu 'r failinn a chomhracha'. Cha 'n 'eil e seasamh aig foirfeachd mar chumhnanta beatha. Ge d' tha 'g innse' gur e so a dhlighe, tha e toileach treibh-dhireas a ghabhal na aite, Gen. xvii. 1. Seanr. xi. 20. Ge nach urr' thu 'n t-fhiachaibh air fad a phaigne', gabhaidh e uait a reir do chomais; an toil air-son a ghniomh, agus an run air-son a choilionai', 2 Cor. viii. 12. 2 Chron. vi. 8. Eabh. xi. 17.—Seadh, ma thig sibh da ionnsui' trid Chrìosd, is gu focruich sibh 'ur cridhe chum a thoileacha', 's gu 'n dean sibh 'ur n-uile dhicheall na sheirbheis, bheir e cliu agus duais

dhuibh, ge d' raibh an faoitheach air a mhille' nur lamhan.

O! sinuanaichibh air iochd 'ur Cruthai'-fhear; leigibh dhomh a ra' ribh mar a thuirt a fheirbhifeach ri Naaman, O athair, nan abradh am faidh riut ni mor-eigin a dheana', nach deana' tu e? nach mo gu mor na sin nuair tha e 'g ra' riut amhan Ionn ul agus bi glan? 2 Righ. v. 13. Nan iarra' Dia ni eigin teann, cruaidh, agus eagalach air do lamh-fa chum dol as bho dhamna' fiorruith, nach deana' tu e? Ge d' iarradh e ort do laithean air fad a chaithe' ri bron ann am fuar-fhafaich, thu fein a chlaoi' le gort, no toradh do chuirp a thoirt seachad air-son peaca' t-anama," nach gabha' tu gu toileach flainte fhiorruith, ge b' e so fein an cumhnanta? Nan deana' do Chruthai'-fhear air 'n do chuir thu corruich, do chumail re aon bhliadhna, air leabai' chraidh, agus an' sin iarruidh ort do pheacai' threigfinn, gabhail ri Criosd, agus feirbheis a thoirt da car beagan do bhliadhna', mar tha e cur mar fhiach' ort san t-soifgeul, air neo luidhe' san staid so fad faoghal nan faoghal, nach gabha' tu gu toileach an cuire', gun fhuirach fada san ioma'-chomhairle? O pheacaich, pill agus bi beo; c' air-son a

bhafaicheas tu, nuair tha beatha ri faotainn air-fon a gabhail; nuair tha trocair, mar gu 'm b' ann, a griosadh ort gun a diulta' ? Nam b' urr' thu ra' gun amharus, "A Thigh-earna, bha fios agam gu 'm bu duine cruai' thu?" Mat. xxv. 24. Bha ni-eigin do leth-sgeul agad; ach nuair a dh' illich Dia neimh e fein co mor, is a chrom e co iosal, co 's urra smid a radh as do leth, mas e 's na dheigh sin uile gu seas thu amach?—Os-barr.

5. "Far am bheil thusa lag, tha Dia tairgfe' dhuit grais chum do dheana' comasach." Shin mi 'mach mo lamh. is cha d' thug aon neach fainear," Seanr. i. 24. Ge d' tha thu air do thilge' san t-flochd thruaighe sin, as nach urr' thu fein gu brath teachd amach, gidheadh tha Criosd a' tairgfe' comhna' leat; tha e fineadh amach a laimhe dhuit, is ma bhafaicheas tu 's ann a chion gu bheil thu cur cuil r'a chuidheacha.' "Feuch, tha mis' am sheafadh-aig an dorus agus a bualadh, ma dh' fhosglas neach air bith dhomh, thig mi 'steach," Taiib. iii. 20. Ciod e ge d' raibh thu bochd agus truagh, agus dall, agus ruisgte; tha Criosd a tairgfe' leighis air-fon gach aon do t-uireasuibh, tha e furail ort fhireantachd agus a ghrais. "Comhairlich-

eam dhuit òr a cheannach bhuamfa, chum as gum bi thu faibhir; agus trusgan geal, a chum as gu'n codaichear thu; agus ung-fa do fhuile le fàbh-fhùl a chum as gur leir dhuit."

Taisb. iii. 17, 18. Am bheil thu cur an' ceill gu bheil fo cruaidh a chionn nach 'eil agad ni air bith leis an ceannuich thu? Ma tha biodh fois agad gu bheil an ceannach fo, "gun airgiod agus gun luach," Isai. lv. 1. Tha e ri fhaotainn le iarruidh agus le ghuidhe', trid gnathachadh durachdach agus coilionta nam meadhona' sin a dh' orduich Dia, Seanr ii. 3, 4. Tha Dia 'g iarruidh ort eolais a ghabhail air, agus eagal a bhi agad roimhe. Am bheil thu 'g ra' gu bheil t-inntin dall is do chridhe cruaidh air chor as nach 'eil thu comafach air fo a dheana'! Tha mi 'g innse' dhuit gu bheil Dia tairgse' t-inntin a fhoilfeacha', 's' eagal-san a chur ann do chridhe: ma 's e fo do roghainn, Seanr. i. 29. "Do bhri' gu 'n d' fhuathaich iad eolas, agus nach do roighnich iad eagal an Tighearna;" so far am bheil an fhaillin. Air chor as ma bhios daoine nan coigrich air Dia, agus ain-eolach, gur ann a chionn nach 'eil "toil ac' eolas a ghabhail air a fhlighe," Iob. xx. 14. "Ma tha thu 'g eigheach ann deigh eolas, ma

tha thu ga iarrui' mar airgiod &c. ann sin tuigi' tu eagal an Tighearna, 's gheibh thu eolas Dhe," Seanr. ii. 3,—5. Nach math an tairgse fo? "pillibh air m' achasan-sa, feuch, doirti' mi mach mo spiorad chugaibh Seanr. i. 23. Ge nach urra sibh ni air bith a dheanadh uaibh fein, gidheadh feudai' sibh na h-uile nithe' dheana' le Spiorad-san ga'r cuideacha'; 's tha e tairgse dhuibh a chomhnai' trid gnathacha' dicheallach air na meadhona'. Tha Dia 'g iarradh oirbh "fihb fein ionnlad agus a ghlanadh," Ifai. i. 16. tha sibhs' ag ra' gu bheil sibh co neo-chomafach air fo, as a tha 'n liobard air a bhreice chur bhuaithe. Ier. xiii. 23. Ach tha Dia tairgse' 'ur glanadh, air chor as ma bhuaich-eas sibh neo-ghlan, gur ann le'r n-an-toil fein a thachras e. Esec. xxiv. 13. "ghlan mis' thu, agus cha raibh thu glan," Ier. xiii. 27. O Ierusalem, nach bi thu air do dheana' glan? c'uin idir a bhitheas e?" Tha Dia ag feithe' gus an aill leibh bhi air 'ur glana', gus an gabh sibh a thairgse, 's gus an leig sibh leis na nithe' sin a dheanadh annaibh agus air arson, nach urra sibh a dheanadh air arson fein. Cha'n 'eil fios agaibh ciod a ni Dia air 'ur n-ath-chuinge, ma leanas sibh e gun fhois,

agus ma bhuanaicheas sibh ann urnaigh, Luc. xi. 8. agus xviii. 5. Ge d' eisd e ribh tamul, gidheadh bheir e freagra' dhuibh ann am iomchui', is ni e mu dheire' trocair oirbh; oir cha d' iar neach riabh gnuis De Iacob ann diomhainn, Ifai. xlv. 19.

CO-DHUNADH AN IOMLAN.

A NIS, mo bhraithre', leigibh ris domh 'ur n-iuntian ciod tha sibh a cur ro'-ibh a dheanadh? An d' theid sibh air 'ur n-aghai' 's am bafaich sibh? no, an cuir sibh mu thiomchioll iompachaidh iomlan agus ghrad, is an dean sibh greim air a bheatha mhairtheannaich? Cia fhad a ni sibh maill' ann an Sodom? "Cia fhad sheasas sibh eidir da bharail?" 1 Righ. xviii 21. An bheil sibh fathasd ann aga co dhiu' is e Criold no Barrabas, co dhiu' is e folas no claoi', co dhiu' 's e fearann Chabul, 1 Righ. ix. 13. no pharras De, roghainn is taitneiche?—Am feud thu bhi 'n amharus air bith co dhiu' is fearr Abana agus Pharphar, ainmniche Dhamaiscuina uile shruthaibh Edein; no co dhiu' 's fearr elaba a pheacai' na uisge na beatha, glan mar ghloine, teacht amach bho ri-cathair Dhe is an Uain? An urr' a faoghal gun amharus na nithe' sin a dheanadh air d' fhon a ni Criold? An seas e lamh riut fad fionnuith eachd? An d' theid folas, fearann, ionmhus agus urram fios do 'n uaigh leat? Salm xlix. 17. 1 Tim. vi. 7. Mur d' theid, nach iomchui' sealltuinn mu cuairt air-fon ni-eigin a leannas riut? Ciod is ciall d' a bhi fan ioma'-chomhairle mar so, air t-ais agus air

aghaidh? A chlann amaideach! cia fhad a dh' fhanas sibh mar fo an eidir-rionn? An eigin domh 'ur fagail air a cheann mu dheire' cos'ail ri Agrippa, gun bhi ach illu air bhi nur Criofduiean? Ma dh' fhagas mi 'n fo sibh, tha sibh gu brah cailte; mur Criofduiean sibh gu h-iomlan, cha Chriofduiean sibh idir. Tha leth-run agaibh 'ur caithe-beatha neo-churamach a leige' dhibh, is cuir mu thiomchioll giulain naomh agus fhaicillich; b' fhearr leibh gu 'm biodh sibh cos'ail ri cuid eile, s gu 'm b' urra sibh a dheana' mar ni iadfan; ach cia fhad a dh' fhanas sibh ag a leithid fo do run faoin is do ghuidhe diomhain? C' uin a thig sibh gu run lan, laingean, agus tul-chuifeach a bhi n' 'ur Criofduiean do rireadh? Nach 'eil sibh faicinn mar tha 'n t-Aibhsteir ga 'r mealla' le bhi toirt oirbh dail a chur na 'r n-iompacha'? Cia fhad a chum e cheana sibh ann flighe n aimhleis? Cia lion bliadhna bha sibh a' cur ro'ibh eafacha'? Ciod nan deana' Dia 'ur gearra' fios ann fanaine fo?

Guidhim oirbh na cuiribh air falbh mi gun fhreagair: na tugaibh iomradh air an uine ri teachd; is eigin domh 'ur toil fhaotainn air ball. Mur 'eil 'ur run guidhichte nis, nuair tha Dia ri stri' ribh, tha e moran ni 's ea-coslaiche gu 'm bi sibh toileach na dheigh fo, nuair bhios na smuainte' fo air dealacha' ribh, is a bhios sibh air 'ur cruadhacha' trid mealltoireachd a pheacai'. An sin sibh dhomh 'ur lamhan? an toir sibh feilbh do n Tighearn' Iosa gu h-ullamh is gu h-iomlan? Amheil sibh toileach sibh fein a nasgadh an' cumhnanta is? Ciod tha sibh 'g ra'? Ma tha sibh fathasd a' cur dail 'sa chuis, chaill mise mo shaothair, is thig gach ni inn mi gu neo-bhrigh. Guidhim oirbh, na leigibh tha fo tachairt: thigibh; tilgibh asteach 'ur crannchar;

deanaibh roghainn: "So an t-am taitneach, fo latha na slainte; an diugh ma dh' eifdeas sibh a ghuth."—Cuimnach b' e fo an la bho 'n tionnsgain do shonas? Cuim' an gabha' tu do dhanadas fuireach la ni 's faide 'fa chum thart eagalach a bheil thu? Ciod nan iarra' Dia air aoidhche fo bhuaite t-anam? "O gu 'm b' aithne dhuibh ann ad la fo fein, na nithe' bhuineas do d' shith, m' 'm bi iad air am falach bho d' shuilibh," Luc. xix. 42. 'S e fo do la, 's cha 'n 'eil ann ach la, Eoin ix. 4. Fhuair daoin' eil' an latha fein, is fhuair iad na dheigh fir am binne, 's tha thus' a nis air do thoirt dh'ionnsuidh a t-faoghail a thilgeil do chrannchair air-fon fiorruitheachd. Cuimhnich gur ann ri d' ghiulan an dras tha do cho fad faoghal nan faoghal an' earbsa. Mur dean thu roghainn ghlic an' dras, tha thu cailte gu fiorruith. Bi faicilleach mata mu d' roghainn, oir biaidh do chor da reir gu fiorruith futhainn, Luc. x. 42. agus xvi. 25. Seair. 27,—29.

Is am bheil fo gun amharus fior? Am bheil beath agus bas ad roghainn? Seadh, tha e co fior as a dl fheudas firinn a bhith, Deut. xiii. 14. c' air-fon matnach bi thusa fona? Ciod ach do dhearmad, no d' dhiulta' toileil fein is urra do bhaca'. "Feuch ann fo tha uisge," (ars' an Cailteanach ri Philip) "ciod bhacas mise bhi air mo bhaisfe'?" Air an doigh cheudna: feudai' mise ra' riutfa, Feuch ann fo tha Crisfd, an fo tha trocair, maitheanas agus beatha: ciod a bhacas tusa bhi air do shaoradh 's air do shabhala'? O pheacai! an loisg thusa, 's do mhaitheanas ad thairgfe. Nach toir thu suas thu fein do Chrifd, nach cuir thu cul ri d' pheacai', nach aicheidh thu thu-fein, is nach tog thu chuing is an crann-ceusaidh, agus theid an la tha leat. Seadh, ma ni thu fo, is leat Crisfd, maitheanas.

eanas, fìth, beatha, fonas, na h-uile nithe'. 'S nach math is fhiach dhuit gabhail ri leithid fo do thairgfe? C' air-fon a sheafas tu an' aga, no an' ioma'-chomhairle? Am bheil aga air bith nach fearr Dia na diomhanas, agus gloir na peaca'? C' air-fon a threigeas tu do shonas, is a pheacaicheas tu 'n aghai' t-anam fein? C' uin a chrathas tu dhìot do leifg, is a chuireas tu do leth-sgeula air cul? "Na maoi' thu fein as an la-marrach," oir cha 'n 'eil fios agad c' ait' am feud an oidhche nochd do thasgaidh, Seanr. xxvii. 1.

A mhuintir mo ghraidh, tha 'n Spiorad naomh ann dras a' strì' ribh, ach cha dean e strì' ribh an' co'-nuidh.—Nach do mhothaich thu, dhuine, do chridhe blath leis an fhacal, is nach beag nach do chuireadh mar fhiacha' ort do pheacaidh a threigfin is teachd dh' ionnfuidh Dhia? Nach do mhothaich thu cuid do smuainte' math a' gluafad ad chridhe, bha toirt raibh-ai' dhuit air do chunthart, is ag innse' dhuit c' ait' an crìochnaiche' do ghiulan mi-fhaicilleach agus aingidh? Theaga' gu bheil thu cos'ail ris an leanabh Samuel, aig nach raibh fios, nuair a ghlaodh Dia ris aon uair, agus a ris, gu 'm b' e guth an Tighearna bh' ann, 1 Sam. iii. 6, 7. Gidheadh is iad na smuainte' fo cuire', gairm, agus strìdh an Spioraid : O, ceap an feol-mara, agus aithnich latha do fhith.

Ann dras tha 'n Tighearn' losa, le glaca' sgaoilte, ullamh gu gabhail riut; agus a' guidhe ort leinne', teachd da ionnfui'. Cia durachdach, cia trocaireach, cia iochdmhor tha e glaothaich riut! Cia grad tha 'n eaglais a' mosgla' le fuaim a ghutha? "'S e guth mo ghraidh ata ann!" Caint. ii. 8. O, an cum thusa cluas bhodhar r'a ghuth? Cha 'n e an guth sin a bhrìsteas na cedair, is a bheir air na fleibhte clifge',

a chuireas an fhafach air chrith, 's a sgaoileas an deal-anach, leis a bheil e labhairt riut; cha mho is e tairneanach Shinai th' ann, ach guth ciuin agus fámhach: cha 'n e guth fleibh Ebal, guth mallachaidh agus uabhais a th' ann, ach guth fleibh Gerisim, guth beannachaidh, agus ait-sgeula, Deut. xxvii. 12, 13. Cha 'n e guth na trompaid no a chogaidh a th' ann, ach teachdaireach sith bho Rìgh no sith, Eph. vi. 15. 2 Cor. v. 18, 20. Shaoilinn, nuair tha chuis mar fo, gun abra' tufa leis an leannan, " Dh' fhailnich mo chridhe nuair a labhair e," Caint. v. 6. Feudai' mi ra' riut, O pheacaich, mar thuirt Marta, r'a piuthair, " Tha am Maighistir a' teachd, agus tha e ga d' ghairm." Eoin xi. 28. O, eirigh a nis gu grad le Muire, 's thig da ionnfuidh. Cia follasach agus cia faor a chuire'! " Ma tha tart air neach air bith, thigeadh e m' ionnfuidhs' agus oladh e," Eoin vii 37. Seanr. i. 21. Tha e fosgladh a thaoibh gu iocshlaint' a thoirt do gach neach. is cha 'n 'eil e bacadh aon, " Co air bith leis an aill, thigeadh e is gabhadh e uisge na beatha gu faor," Taisb. xxii. 17. Co air bith ata glic thigeadh e 'steach ann fo. Thigibh, ithibh do m' aran, oluibh do 'n fhion a mheafg mi," Seanr. ix 4,—6. „ Thigibh a m' ionnfuidh-sa, &c. gabhaibh mo chuing oirbh, agus foghlumibh bhuan, agus gheibh sibh fois d' 'ur n-anamaibh," Mat. xi. 28, 29, " An ti thig am ionnsui', cha tilg mi air chor sam bith a-mach e," Eoin vi. 37. Cia goirt a tha e caoi' na muinntir tha cur cul ris? " O Ierufalem, Ierufalem! cia minic a b' ail leam do chlann a chruinneacha' r'a cheile, mar a chruinneachas cearc a h-eoin f'a sgiath-aibh, agus cha b' aill leibh!" Mat. xxiii. 37. " Feuch mise, feuch mise, sgaoil mi 'mach mo lamha fad an la

do chinneach eaf-umhal," Ifai. lxx. 1, 2. O, tilgibh sibh fein a nis fa dheire ann an glacaibh a ghraidh, agus bithibh gu brath tearuinte.

Feuch, O chlann nan daoine, dh' fhosgail an Tigh-earn' Ios' a nis am prìofun, is tha e teachd d' 'ur n-ionnfui' mar na h-uachdarain dh' ionnfui' nan abstol, Gniomh. xvi. 39. agus a' guidhe oirbh teachd amach. Nam b' ann a pharras, no a luchairt a bhiodh Crìofd ga 'r gairm, cha b' ioghna' ge nach biodh sibh toileach; (is gidheadh cia furasd' a bha Adhamh air a mhealladh as fin!) Ach is ann bho 'r prìofuin, a dhaoine, bho 'r geimhlibh, bho aimhleas agus bho dhorchadas, a tha e ga 'r gairm, Ifai. xlii. 6, 7. agus an e nach tig sibh? Tha e ga 'r gairm gu faoirse, Gal. v. 13. agus nach eisd sibh ris? Tha a chuing ea-trom, a lagh furasd', a sheirbheis faor, Mat. xi. 30. Seum. i. 25. 1 Cor. vii 22. Agus cia beag air bhith tlachd th' agaibh an dras do flighe Dhe, ma chreideas sibh e fein, mothachai' sibh gu gairrid gu 'm bheil i lan do fhith agus do fholas, blaisi' sibh aoibhneas do-labhairt, agus gheibh sibh sonas neo-chrìochnach innte, Sean. iii. 17. Salm cxix. 103, 111, 165. 1 Pead. i. 8.

A mhuinntir ionmhuinn, is duilich leam dealacha' ribh; cha 'n 'eil fios agam cionnus a bheir mi thairis sibh. Tha mi nis ull' gu co'-dhunadh, ach bu mhianach leam mu 'n fguir mi an cumhnanta fo a nasgadh-aidir Crìofd agus sibh-fa, mu 'n d' theid mi air 'm' ais a dh' ionnfui' mo mhaighistir, le gearan goirt gu 'n do chuir sibh cul ri m' theachdaireachd. Ach is fuarach cul a chuir rium-fa, tha sibh a cur cuil ri trocair Dhe, ri iochd an t-Slanui'-fhear, is ri gras an Spioraid, Gniomh. vii. 11.

Ach ge do ghlaodh mi fada ribh is ge do dhiult

sibh, an aon uair fo fathasd togai' mi suas mo ghuth mar thrompaid, agus glaodhai' mi bho ionada ard' a bhaile, mu 'n toir mi 'n eighe thruagh agus dheireannach gu 'n do leig mi gu buileach dhìom sibh. Aon uair eile glaoidhai' mi 'n deigh pheacach gun mhoth-acha', chum is ma tha e comasach gu 'n duisginn iad : “ O thalaimh, a thalaimh, a thalaimh, cluinn briathra' 'n Tighearna,” Ier. xxii. 29. Mur 'eil sibh Icgta ri basacha', thugaibh aire, mar gu 'm b' ann, do 'n chuire' dheireannach a gheibh sibh bho throcair. Feuch, ann ainm Dhia, tha mise gu follas a reic na teachdaireachd ribh. “ Eisdibh rium, O chlann, eisdibh ri teagasg, agus bithibh glioc, is na cuiribh cul ris,” Seanr. viii. 32, 33.

Ho! gach aon air am bheil tart, thigibh a chum nan uisgeacha'; agus e-san aig nach 'eil airgiod; thigibh, ceannuichibh agus ithibh: feadh, thigibh, ceannuichibh fion agus bainne, gun airgiod agus gun luach. C' air-son a chaitheas sibh 'ur n-airgiod air-son an ni fiu nach aran, agus 'ur faothair air-son an ni sin nach fa-
fuich? Eisdibh gu durachdach rium-sa, agus ithibh an ni is math, agus biodh 'ur n-anam lan do sholas, Claon-
nuibh 'ur cluas agus thigibh am ionnsui'-sa; eisdibh, agus mairridh 'ur n-anam beo, 's ni mise cumhnanta
fiorruith ribh, eadhon trocaire cinnteach Dhaibhidh, Ifai. lv. 1, - -3.

Ho! gach neach tha tinn le gne' air bith eacail no craibh, Mat. iv. 23. 24. no th' air a bhuaire' le droch spiorad, ardain, feirg, no an-miann', no fainnt, thigibh a chum an Leigh, is thugaibh leibh 'ur daoine tinne: feuch an' fo tha e-san “ a leighifeas gach gne' thinneis, agus gach gne' eacail a measg a phobuil.”

Ho! gach aon tha 'm peaca', gach aon a tha 'm

buaire, gach aon a tha 'n cruai'-chas air bith no an trioblaid, cruinnichibh sibh fein a chum Crioisd, agus bithidh e na Chaiptin oirbh; tearnaidh e sibh bho theann-dach an lagha, agus faoraidh e sibh bho dhioghaltas. Feuch, tha e na thearuinteachd chinnteach dhuibh is na aite-didein, Eabh. vi. 18. Salm xlvi. 3. Cuiribh bhuaibh 'ur peaca', 's teichibh da ionfui' mu 'n glacar sibh le corruich an Uile-chumhachdaich.

Ho! gach peacach ain-eolach, thig agus ceannuich fabh-shul a chum as gu 'm bu leir dhuit, Taisb iii. 18. Cuir bhuaith gach leth-sgeul; tha thu gu siorruith cailte, ma dh' fhanas tu fa bheachd am bheil thu, 2. Cor. iv. 3. Ach gabh ri Crioisd mar t-fhaidh, agus bheir e folus duit, Ifai. xlii. 6. Eph. v. 14. Glaodh ris air-fon eolais, rannsuich fhacal, meoruich fteidh do chreideimh, irisligh thu fein na lathair, agus teagaisgidh e dhuit a fhlighe, 's ni e glic thu chum flainte, Mat. xiii. 36. Luc. viii. 9. Eoin v, 49. Ach mur gnathaich thu gu durachdach na meadhona', 's gu 'n fuidh thu fios gu lundach, a chionn nach 'eil agad ach aon talanta, ni e do dhite' mar sheirbhiseach leasg agus ain-gidh, Mat. xxv. 24, 26.

Ho! gach peacach ain-diadhaidh, ciod air bith thu, thig asteach agus bi beo: pill ris an Tighearna, 's ni e trocair ort. O, gabh os laimh pilleadh agus teachd, thus' a shalaidh do bheul le mallacha', 's le miunnan, is le breugan; biaidh gach gne' pheacaidh agus blasphem "air am maitheadh dhuit." Marc. iii. 28. ma philleas tu gu h-iomlan, is ma thig thu dh' ionnfui' Chrioisd, ge do bha thu co neo-ghlan ri Magdalen, "cuir bhuaith do neo-ghlain' as do shealla', 's t-adhaltrus bho d'.chridh," 's thoir suas thu fein do Chrioisd mar sheitheach naomhachd, iomchui' air-fon a sheirbheis! agus an' sin ge d'

raibh do pheacai' mar fcarlaid bithibh iod mar olainn, is ge d' raibh iad mar chorcar biaidh iad geal mar fhneachda, Luc. vii. 47. Ifai. i. 18. Eabh. ix 14.

Eifdibh, O mhifgeara', "cia fhad a bhitheas sibh air mhifg; cuiribh uaibh 'ur deoch laidir," 1 Sam. i. 14. Ge do bha sibh roimhe fo ga 'r n-aorneagan nar falaiche fein, pillibh a nis le h-athreachas, agus cuiribh gu buileach cul ri 'r n-an-mianna', 's bithidh sibh air 'ur failteacha' leis an Tighearna, 2 Cor. vi. 17, Thugaibh fuas sibh fein do Chrìofd, a chum 'ur beath' a chaithe' gu meafara, gu cothromach, agus gu diadhaidh: deànuibh greim air fhìreantachd-fan, ftrìochdaibh da uachdranachd, is cia graineil air bith a bha sibh, ni e-fan 'ur n-ionnlad agus 'ur glanadh, Taisb. i. 5.

Eifdibh, O chuideachd dhìomhain, aig am bheil tlachd an' companas aingidh agus amaideach, a chum 'ur beath' a chluich' air falbh ann aighear is ann fùgra', thigibh a-steach air iartas gliocais; roghnichibh i fein agus a shlighe, is mairi' sibh beo, Seanr. ix. 5. 6.

Eifdibh, O luchd fanoid, eifdibh guth an Tighearna; ge do rinn sibh fanoid air diadhachd, is air a luchd aidmheil, ge do rinn sibh tair air Chrìofd agus air a shlighe, gidheadh ribhfa tha e glaothaich sibh fein a chruinneacha' fu' fgiathaibh a throcair, Seanr. i. 22, 23. Ann aon fhacal, ge d' raibh sibh am meafg na cuid is meafa do 'n aire' mhi-dhiadhaidh, 1 Cor. vi. 9, 10, gidheadh air dhuibh fìor-iompacha', biaidh sibh air 'ur glanadh, biaidh sibh air 'ur naomhacha' 'n ainm an Tighearn' Iofa, agus le Spiorad ar Dia-ne rann. 11.

Ho! gach fear aidmheil fùar agus faobh-chrabhach, thufa nach 'eil ach ad Chrìofdui' mheo-bhlath agus leth-bhruich, is a tha stad ann an coslas na diadhachd,

thoir thairis do d' bhachaiche 's do d' leth-dheanadas, bi ann ad Chrìosdui' gu h-ìomlan, bi eudmhor agus dean aithreachas; agus ann sin cia graineil air bith a bha thu le Chrìosd roimhe fo, biaidh tu nis ann ad thoillinn-tinn da chridhe, Taisb. vii. 16, 19, 20.

A nis thugaidh fianuis gu 'n deachai' trocair a thairgfe' dhuibh. "Tha mi gairm neamh agus talamh gu fianuis a thogail nar n-aghaidh air an la 'n diugh, gu 'n do chuir mi mu 'r coinne' beatha agus bas, beannachadh agus mallachadh; uime sin roighnichibh beatha, chum as gu mairre' sibh beo," Deut. xxx. 19. Cha 'n urra mis' ach cuire' thoirt duibh agus rabha': cha 'n urra mi 'ur n-eigineacha' gu bhi fona', na 'm b' urra dheanainn e. Ciod mata 'm freagra' chuireas sibh leamfa dh' ionnsui' mo mhaigstir? Leigibh dhomh labhairt ribh ann am briathra' feirbheisich mhaith Abraham, "Agus a nis ma bhuineas sibh gu caoi'neil agus gu firinneach ri m' mhaigstir, inn sibh dhomh," Gen. xxiv. 49.—O gu freagra' sibhs' a nis co taitneach as a rinn Rebecca, xxiv. rann 57, 58. "Agus thubhairt iad gairmi' finn a mhaighdean, agus feoruiche finn da beul fein. Agus ghairm iad Rebecca, 's thubhairt iad ri i, An d' theid thu leis an duine fo? agus thubhairt ife, Theid mi leis."—O gu faighinnfa 'm freagra' ceudna uaibhfa! C' air-son is eigin domhs' 'ur dite' Mat. x. 14, 15. nuair tha mi 'n ti co mor air 'ur sabhala'? C' air-son a bhios gach cuire' 's gach stri' tha trocair a' deana' ribh, air an tionnda' gu bhi n' an an-tromacha' d' ur cionnta, 's nan co-chuideacha' d' ur truaighe? Thugaibh fein breitheanas: an faoil sibh nach bi dite' na muinntir sin an-bharr eagalach, a theid air an aghai' nam peacaidh, ann deigh na h-uile meadhon agus dicheall a bhi air an gnathacha' chum am

pilleadh? Cha 'n 'eil aga air bith nach bi e ni 's " fo-
iomchair' do Thirus agus do Shidon, feadh, do Sho-
dom agus do Ghomorrha, ann la bhreitheanais, na
dhuibhfa," Mat. xi. 22, 24.

A mhuinntir mo ghraidh, mata iochd air bith agaibh
air 'ur n-anama truagha', grad dheanaibh greim air an tro-
cair fin a tha na'r tairgfe: na cuiribh sibh fein ann tuille
cunthairt, agus na tugaibh, dhuinne tuille peine. Mata
ughdarus air bith aig an Dia a chruthaich sibh os 'ur
cionn, thugaibh geil da aithne 's thigibh asteach: Mur b'
aill leibh tarcuais a dheanadh air gras agus dorus na trocair
a dhruideadh oirbh fein, grad dheanaibh aithreachas agus
bithibh air 'ur n-iompacha'. Na leigibh le neamh seafamh
fosgailt' air 'ur son an' diomhain: na leigibh leis an Tig-
hearn' Iosa gach feud prifeil a th' aige chur m' 'ur coinne,
's iarraidh oirbh ceannach gun airgiod agus gun luach,
ann diomhain; na leigibh le mhinistearan is le spiorad
ftri' dheana' ribh an' diomhain; 's 'ur fagail mu dheire'
gun iompacha'; air eagal gu 'n d' thig am binne so 'mach
n' 'ur n-aghai', " Tha na builg air an losga', tha 'n luaith
air a caithe' leis an teine, tha 'm fear-leubhaidh " a leub-
hadh an' diomhain, oir cha 'n 'eil na h-aingidh air an tar-
ruing as: droch airgiod, goiri' daoine riu, do bhrigh gu
'n do dhiult an Tighearn' iad," Ier. vi. 29, 30.

O Athair nan uile spiorad, gabh thus' ad lamh fein an
cridhe fin tha tuille 's cruaidh air mo shonfa, creatuir lag
agus ea-treorach. Na sguir thusa ge do sguir mise; ni
an lide 's lugha bhuaits' an gnothach; oir cha 'n 'eil ni
fam bith cruaidh air do chumhachd. O thus' aig a bheil
iuchair Dhaibhidh; a dh' fhosglas agus cha 'n urra neach
druideadh, fosgail thus' an cridhe so mar a rinn thu cridhe
Lidia, 's leig le Ri' na gloire dol asteach; 's gu 'n gabh-
adh e feilbh air an anam. Na leig leis a bhuaireadair a

mhealla' le neo-churam, no le dail, na leig dha glidneach' as an aite so, no shuil thoirt bhar nam briathra' fo, gus an gabh e run fuidhichte gu 'n treig e pheacai', 's an dean e greim air beatha, air na cumhnanta sin air a bheil thufa ga tairgfe, Ann a t-ainm-fa, O Thighearna Dhe, thionnsgain mise fan t-faothair fo, agus ann a t-ainm tha mi nis ga co-dhuna'. Na leig do 'n uine sin a bhuillich mi m' a thiomchioll, a bhi gu buileach air a call; na leig do gach smuainte, do gach curam, is do gach faothair a ghabh mi, bhi air fad an' diomhain. A Thighearna, cuir do lamh asteach agus bean ri cridhe na ti tha ga leubha' fo, no ga eisdeachd, agus cuir da ionnfuidh do Spiorad, mar a chuir thu Philip dh' ionnfuidh a Chailteanaich nuair a bha e na charbad a' leubhadh an fhocail: is ge nach bi fios agams' air gu brath am fad is beo mi, gidheadh guidheamh ort, O Thighearna Dhia, faicear air an *la sin*, ann fan gairmear sinn uile gu cunntas, gu raibh cuid do anama air an iompacha' leis an obair fo, agus deonich gu 'm feud cuid seasamh suas ann sin agus a ra' gu 'n do chuir no h-argumainte fo ionpaidh orra gu pille' riutfa. AMEN, AMEN!

EARAIL araid do Cheannarta' Theaghlaichean.

AMHUINNTIR ionmhuinn, cha 'n 'eil fiughair agam 'ur toirt gu brath gu flaint' as eugais naomhachai', no gu 'n d' theid am feafd 'ur cuir ann feilbh fonas mur bi sibh an toiseach naomha. Tha fios aig Dia nach 'eil an dochas is lugh' agam gu 'm faic mi aon aghaidh agaibh gu brath an neamh, mur bi sibh air 'ur n-iompacha' 's air 'ur naomhacha', 's air 'ur cleachduinn ri diadhachd. Guidhim oirbh mata, bithibh diadhai' n' 'ur pearfa fein, agus diadhai' n' 'ur teaghlaiche.

1. N' 'ur pearfa fein. Feuchaibh gur e 'ur curam airaid Criofd a chur fuas n' 'ur cridheacha': feuchaibh gu striochd 'ur gnothaiche saoghalt' air fad dhafan; is gu 'm bi sibh fein is gach ni bhuineas duibh deas gach am a feitheamh air a sheirbheis. Ma bheir sibh d' 'ur deoin, am bitheantas, agus le fios duibh, fardach do pheaca' sam bith, tha sibh cailte, Salm lxviii. 21. Esec. xviii. 10. Feuchar gu 'n gabh sibh gu neo-chealgach lagh Chriofd mar riaghailt 'ur smuainte, briathra', agus gnìomhara'. Striochdaibh an duine gu h-iomlan, eidir cholann agus inntin, gu dileas dafan, Salm cxix. 34. Rom. vi. 13. Mur 'eil fìor speis agaibh do aitheantaibh Dhe gu leir, cha 'n 'eil 'ur cridhe fallain, Salm cxix. 6. O, thugaibh gach oidheirp gu iomhaigh Dhe fhaotainn air a bualadh oirbh an' taobh astigh. Toisichibh aig a chridhe, air neo tha sibh a' togail gun aon steidh. Deanaibh dicheal air atharracha' flainteil fhaotainn bho 'n taobh astigh, air neo 's diomhain gach seirbheis a ni sibh bho 'n taobh amach. Qidheirpichibh ann sin cumhachd na diadhachd a leigeil fhaicinn n' 'ur caithe-beatha. Gu ma h-e urram agus eagal De 'ur ceud churam agus

'ur curam sonraichte. So dleasnas is mo air bith. Feuch-aibh nach bi aon neach agaibh mi-chrabhach, no ri dear-mad air urnaigh, oir is comhara' cinnteach, fo gu 'm bheil neach gun Chrìosd, gun ghras aige, 's gu 'm bheil e na fhìor choigreach air eagal De, Salm v. 7. Na leigibh d' 'ur Biobuil cadal diomhanach; feuchaibh gu 'm bi sibh gach la a' co-ra' ri facal De, Eoin v. 39. Cha 'n 'eil gnothach aig an duine sin gu brath ri sonnas aig nach 'eil tlachd ann naomh-reachd De, 's nach 'eil ga rannfacha' sin, is a chridhe, a dh' oidhch' agus do la, Salm i. 1, 2.

Ach cha 'n 'eil an' eagal De gun feirc do dhaoine ach leth 'ar dleasnais, feadh, cha 'n 'eil ann ach cealg ghraineil. Cha 'n fheud sinn clair an Jagh' a roinn. Feuch mata gu 'n dean thu ceartas agus gu 'n gradhaich thu trocair; gu 'n ruith cothrom agus gras air feadh gach aon cheim do d' ghiulan. Bi measarra ann na h-uile' nithe'; 's thoir geannmnuieachd agus stuamachd leat gach taobh a theid thu. Biodh firinn agus glaine, focair agus modhalachd, neamhalachd agus cuidream, a' cuir maife do ghna' air do cho-ra'. Biodh foighidin agus irisleachd, aon-fhilteachd agus treibh-dhìreas a' dealradh anns gach earrainn do d' choluadar. Feuch gu 'n diochumhnich is gu 'n toir thu maitheanas ann gach ea-coir, is gu 'n diol thu math air-son an uilc, mar bu mhath leat a bhì 'n aire' cloinne De. Bi ciuin agus feirceil ann a t-achasan, agus cuir an dreach agus an feadh is fabharaiche 's urrainn thu air giulan do bhraithrean. Bi mall gu gealladh, ach cinnteach gu mionaid ann an coiliona'. Leig le ciuineas agus neo-chionntachd, le suairceas agus le nadur fo-lubaidh agus saor, bho cheilg, do ghiulan a dheana' taitneach do na h-uile dhaoine. Thoir do d' luchd-daimh an gradh, an t-urram, an dleasnas, an t-feirc,

a chaomhalachd agus an curam, a bhuineas doibh anns gach daimh fa leth fhaotainn Is e fo do rìreadh diadhachd. Tha mi sparradh oirbh uile 'n lathair an De is ro-airde, nach bi aon air bith agaibh ri mionnan, no ri breugan, no mi-runach, no fanntach, no misgeach, no geocach, eaf-ionraic na ghnòthaich, neo-ghlan na chaithe-beatha, a' dufgadh a' reite, ri gaid, no cul-chaine, no ri an-cainnt agus trod; oir tha mi ga 'r deana' cinnteach bho 'n Dia bheo, gur leir-sgrios agus damnadh is crìoch dhoibh fo air fad, Seanr. xiii. 20. Seum. v. 12. Taibh. xxi. 8. I Cor. vi. 9, 10. Gal. v. 19—21.

2. *Nur teaghlaiche.* E-san a chuir Crìosd suas na chridhe, cha dean e dearmad air a chuir suas na theaghlach cuideachd. Biodh gach aon teaghlach na theampul do Dhia, na cho-thional Crìosdui', I Cor. vi. 19. gach tigh na thigh urnaigh. Abra' gach ceann teaghlaich mar thubhairt Ioshua, "Bheir mis' agus mo theaghlaich feir-bhcis do 'n Tighearna;" caib. xxiv. 15. agus cuireadh e roimhe le Daibhi' gu 'n gluais "e na fhardaich le chridhe fìor-ghlan ceart," Salm ci. 2. Do thaobh fo, leigibh dhomh a sparradh oirbh:

Ann toiseach. Diadhachd a bhi n' 'ur teaghlaiche, cha 'n ann mar leth-obair, (a ni sibh air 'ur focair nuair a bheir an faoghal agus 'ur ghnòthaiche cead duibh) ach mar obair fhuidhicht' agus fhonraicht' na teaghlaich. Na deanaibh dcarmad air urnaigh ni 's mo na air 'ur lon air na traithibh fuidhichte. Am bheil aon air bith do 'r teaghlaiche nach faigh uine gu'm bia' ghabhail? a dhuine thruaigh! nach co furaid duit uine fhaotainn gu urnaigh nam biodh tu co toileach?

A ris, Socruichibh air 'ur cridhe gu 'm bheil 'ur n-ama fein air an ceangal suas ann an anamaibh 'ur teaghlaich. Tha iad air an earbsa ribh-fa, 's ma bhios iad

air an call le 'r neo-churam, theid an iarruidh air 'ur lamhan. A dhaoine, mur 'eil fios agaibh air, moth-aichi' sibh fathasd, gu 'm bheil curam anamana na churam mor, is gu 'm bheil fuil anamana na thromchionnta. O dhuine, 'm bheil iad so agad ri freagairt air an son, is nach 'eil thu toirt gach oidheirp air an sabhala', chum as nach faighear am fuil ann a d' sgeith? Nach dean thu tuill' air-son nan anama nach bafaich na ni thu air-son nam bruide basmhor? Ciod tha thu deanadh air-son do chloinne 's do fheirbheifeach? tha thu toirt doibh beidh agus dibhe iom-chui' ri an nadur; is nach 'eil thu deana' fo cuideachd air-son t-ainmhidhean? tha thu gan leigheas agus gan eiridin nuair a bhios iad tinn; agus nach 'eil thu ris fo cuideachd air-son do bhruidean?—Thugaibh mata gu sonraichte fairear.

1. Gu 'm bi 'm focal gu soleimnt' air a leubhadah, agus failm air an feinn n' 'ur n-aora'-teaghlaich, Eoin v. 39. Salm cxviii. 15. Faic Criofd' a' feinn le theaghlach, eadhon le dheisciobuil, Mat xxvi. 30.

2. Biodh gach aon n' 'ur teaghlaichibh air an gairm gu cunntas co teann, ciod a bhuil a tha iad a' toirt as an fhocal a tha iad ag eisdeachd no a' leubha', 's a bhitheas iad mu ghnothach air bith leibh fein a dh' earbas sibh riu'. Is dleasnas ro fheumail fo, agus meadhon araid a thoirt air gach neach fui' 'ur curam buil mhath a dheana' do na chluinneas iad; agus a ghleidhe nan cuimhne. Faic eis-eimpleir Chriofd a' gairm a theaghlaich mar fo gu cunntas, Mat. xvi. 11, 13, 15.

3. Gabhaibh cunntas tric do na h-anama fui' 'ur curam mu thiomchioll an staid spioradail, (ann fo feumai' sibh bhi n' 'ur luchd leanmhuinn air Criofd, Mat. xiii. 10, 36, 51. Marc. iv. 10, 11.) rannsaichibh amach an cor, leigibh ris doibh gu tric an cionnta 's an truaighe

thaobh naduir agus am feum a th' ac' air iompacha' 's air ath-ghineamhuinn a chum bhi air an sabhala'. Thugaibh rabha' dhoibh le fuim, mu thiomchioll am peacai', thugaibh misneach dhoibh anns gach toiseach leafachai', leanuibh iad gu durachdach, is na tugaibh fois doibh gu brath gus am faic sibh atharracha' flainteil air teachd orra. Is dleasnas ro-chuidreamach so, ach tha eagal orm gu 'm bheil e gu ro-uabhasach air a leigeil air dearmad. Nach 'eil do choguis ag radh, "Is tus' an duine?"

4. Thoir aire theann gu 'm bi 'n t-sabaid air a naomha-chai' le d' theaghlach gu h-iomlan, Exod. xx. 10. Lebh. xxiii 3. Tha ioma' teaghlach bhochd aig nach 'eil moran uine ri sheachnadh ach so. O builichibh 'ur fabaidean ann faothreacha' co durachdach (a dh' fhaotainn eolais, agus a thoirt feirbheis do 'r Cruthai'fhear) as a tha sibh a' deana' n' 'ur gnothaiche faoghalt' air laitkean eile, 's cha 'n 'eil fheagal nach foirbhich leibh.

5. Gach aon la, moch agus anmoch, biodh urnaigh fholemnte, mar iobairt mhaidne agus fheascair, air a cuir suas anns gach aon do 'r teaghlaidhean, Salm xcii. 1, 2. Exod. xxx. 7, 8. Luc. i. 9, 10. Thugaibh air nach faighear sibh ann aire' nan teaghlaidhe sin nach 'eil a' gairm air Dia; oir c' air-son a bhios corruich Dhe air a dortadh air 'ur teaghlaidhean-fa? Ier. x. 25. O theaghlaidhe thruagha, tha gun Dia san t-faoghal, a tha gun aora' n' 'ur tighibh! Am bheil coilion easbhui', coilion trocair agaibh, mar theaghlach, is nach bi urnaigh-teaghlaidhe agaibh cuideachd! Gun urnaigh teaghlaidhe, cionnus tha sibh-fa " 'g urnaigh leis gach gue' urnaigh agus ath-chuinge," Eph. vi 18.—Na h-abair, "Cha 'n 'eil uin' agam." Ciod an leth-sgeul so! Nach ann a chum feirbheis a thoirt do Dhia 's t-anam a shabhaladh, a tha t-uine gu h-iomlan air a deonucha' dhuit?

Is gidheadh am bheil thu 'g ra' nach 'eil uin' agad cl'aigne fo? Ma gheibh thu cridhe, cha 'n 'eil curam nach faigh thu uine. Cum bho d' bhia', no cum bho d' bhial i, mu 'm bi i bhuaith air-fon na h-oibre fo.—Na h-abair, “Cha toir mo ghnathaiche cead dhomh :” cha 'n 'eil gnothach air bith is mo na thu fein a shabhala', 's na h-anama fin a chaidh earbsa ruit a thearnadh. Cha chall-gnothaich idir feithe' ri urnaigh. Is ann le urnaigh gheibh thu beannacha' do 'n iomlan, Ier. xxix. 11, 12. 3 Sam. xii. 29. agus ciod is fiu' do ghnathaiche mur toir Dia dhuit a bheannacha'?—Na h-abair, “Cha 'n 'eil mi comafach :” builich an aon talanta 's bheir Dia dhuit an tuille, Mat. xxv. 24 &c. Tha cuideacha' agad ri fhaotainn gus am bi thu ni 's comafaiche. No mar 'eil atharracha' do sheol agad, is eigin duit dol maille ri d' choimhearsnach is mo comas ; thug Dia gealla' fon-raichte do urnaigh ann an co-chuideachd, Seum. v. 4,—12. Gniomh. xii. 5, 10, 12. 2 Cor. i. 11. air an aobhar fin is eigin duit na h-uile co-throm a ghabhail air an dleafnas fo a choiliona'.

6. Cuiribh gach aon 'n 'ur teaghlaichibh air urnaigh dheana' 'n uaigneas. Bithibh furachair gu 'm bheil iad ga thoirt so fainear. Ma bhios e feumail, faighibh dhoibh righailt g' an cuideacha' gus an urr' iad deanadh as cugais. Seoluibh dhoibh cionnus a ni iad urnaigh, le bhith toirt fainear dhoibh am peacaidh, an uircasuidh, agus an tiolacaidh ; oir is iad fo cungai' na h-uile urnaigh—So an chleachdadh a bh' aig Eoin, agus aig Iofa, Luc. xi. 1. &c.

7. Cuiribh fuas ceasnacha' n' 'ur teaghlaichibh, air a chuid is lugha uair fan t-seachduin. Am bheil fuim idir agaibh do iartas an Uile-chumhachdaich, sibh a “theagafg na nithe' fo gu curamach do 'r cloinn, agus

labhairt m' an tiomchioll nuair a shuidheas sibh n' 'ur tighean?" Deut. vi. 6. &c is ur "clann a thogail suas ann san t-slighe san coir dhoibh gluafad?" Seanr. xxii. 6. An do chliudhaich Dia Abraham co mor, air-son "chlann is a theaghlach a theagafg," Gen. xviii. 19. is a chionn gu 'n raibh aige moran do "sheirbheifiche aig an raibh eolas," (mair tha cuid ga eidir-theangacha') Gen. xiv. 14. 's an d' thug e dha gcalla' co mor air a shon fo; 's am bheil thusa gun toil pairt a bhi agad aon chuid fa chliu no fa ghealla'? An do chuir Criofd onoir air ceasnacha' le lathaireachd fein; Luc. ii. 46 is nach cuir thus' ann fuim e le bhi ga chleachda'?—Na h-abair "Tha iad neo-churamach, is cha 'n ionnfaich iad:" c' air-son a fhuair thus' ughdarus ach a chum a gnathachadh air-son Dia agus leas an anama-fa? Gairmi' tu' mach iad is bheir thu orra t-obair fein a dheana', 's nach bu choir dhuit, air a chuid bu lugha, bhi co eudmhor gu 'n cur dh' ionnfuidh obair Dhe? Na h-abair gu 'm bheil iad "dall agus neo-chomasach:" Ma tha iad dur no dall tha Dia 'g iarraidh ort an tuille curam agus foighidin a ghnathacha' leo: ach dur agus dall mar tha iad, bheir thu orr' ionnfacha' cionnus a ni iad obair; agus nach feud thu ionnfacha' dhoibh cuideachd cionnus a ni iad urnaigh? Am bheil iad comasach air eolas a ghabhail air ceaird, is nach 'eil iad comasach air eolas a ghabhail air cinn shoilleir a chreideimh? Uime sin mata, ma bu mhaith leibh gu faice' sibh am feafd diadhdhachd a' fas, ain-colas air a leigheas, aingidheachd air a cofgadh, agus mearachd air a chuir air falbh, coilionaibh m' aobhneas ann an gnathachadh an dleasnaid fo.

Am freagair gach gairm a tha sibh a faotainn bho fhreafdal De? Am b' ail leibh na trioblaidean tha oirbh

a chui'teacha', no na trioblaidean tha dlu dhuibh a philleadh? Am b' ail leibh gcugan a phlanndacha' air-son caglais De? Am b' ail leibh gu 'n toga' Dia' suas 'ur tighean, agus gu 'm beannuicheadh e 'ur maoin? Am b' ail leibh gu 'n tugadh 'ur clann am beannachd oirbh? Am b' ail leibh gu 'n co'laiche' sibh 'ur clann, 'ur feirbheifibh, 'ur luchd-teagaisg agus 'ur Tighearna gun cagal nuar a sheafas finn uil' aig cathair a bhreitheanuis? O mata cuiribh urnaigh suas n' 'ur teaghlaihibh agus urram Dhe n' 'ur tighibh, mar bu mhaith leibh gu brath a bhì beannuichte, na bhì n' 'ur beannacha'. Biodh 'ur cridheachan agus 'ur teaghlaicean nan teampuil do 'n Dia bheo, ann sam faigh e (reir nan feolaidh a chaidh thoirt feachad) aora' gu coiliont', agus gu h-uramach. Seanr. xxix. 1. "An ti gheibh achafan minic, is a chruaidhicheas a mhuineal, theid e-san a fgrios gu h-oban agus gun tearna." O bithibh glic ri tim, a chum as nach bi sibh truagh fad fiorruitheachd!

A CHRIOCH.

GAELIC BOOKS,

TO BE HAD OF

J. Young & Co. Inverness.

A SELECT number of Dr. Blair's Sermons, translated by M'Farlane, 8vo. 6s. boards.

A few copies on Hot-pressed Paper, 10s. 6d. boards.

Baxter's Call to the Unconverted, 2s. 6d.

Bible, large type, 1 vol. bound, 5s.

Boston's Fourfold State, 6s.—bound, 7s. 6d.

Buchanan's (Dugald) Hymns, 6d.

Broughton's Sermons, 6d.

Bunyan's Pilgrim's Progress, 4s. bound.

Cameron's (Margaret) Songs, 6d.

Campbell's Songs, 1s. 6d. bound.

Doddridge's Rise and Progress of Religion in the Soul, bound, 5s.

Gray on Baptism, 9d.

Inverness Collection of Songs, from M'Donald, M'Kenzie, M'Intyre, &c. 2s. 6d. bound.

M'Dermid's Sermons, 6s.

M'Donald's (Alex.) Songs, 2s. 3d.

M'Donald's (Ronald) Songs, 4s.

M'Farlane's Collection of Gaelic Poems, 2s. 6d.

M'Intyre's Songs, 3s. 6d.

M'Kenzie's Songs, 3s. 6d.

M'Leod's Poems, 5s. and 10s. 6d.

Mother's Gaelic Catechism, 6d.

New Testaments, with Psalms, 3s. 6d.

Psalm Book, with Catechism, 1s. 6d.

..... (Ross's) 2s. 3d. with Catechism, 2s. 6d.

..... (Smith's) with Catechism, 1s. 9d.

..... Genuine old Version, 2s. 3d. and 2s. 6d.

Tunes may be had in all the Psalm Books for 6d. additional.

Prayer Book, 5s. 6d.

Shorter Catechism, 2d.

Spelling Book, 1s. 3d.

Stewart's Gaelic Grammar, a new edition, 5s.

Thomson's Sacramental Catechism, 9d.

Watt's English and Gaelic Catechism, 10d.

Willison's Sacramental Catechism, now scarce, 9s. 6d.

..... Young Communicant's Catechism, 1s.

 BOOKS BOUND TO ANY PATTERN.

